

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 129

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Incipit co[mmun]e s[an]ctoru[m] p[ro] parte estiali

[urn:nbn:de:bsz:31-40516](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40516)

C Incipit cōe sctōrū ppar
te amell. **C** De apłis / ad
respas. **Cap. Ad ephes. ij.**

Iā nō
estis ho
spites
z adue
ne / sed
estis ci
ues s̄a
ctoz z
dome
stici dī

superedificati sup fūdamētū
apłoz z pphetaz: ipō sūmo
āgulari lapide xpō iesu dño
nro. **D. 3. R.** Tollite iuguz.
vt infra. ij. h. 1. Erret celū.
fo. lxvij. 8. Nimis honorati
sūt amici tui de? Nimis cō
fortatē pñcipat' eozū: **Ad
mōt. ā.** Ecce ego mitto vos
sicut oves in medio lupozū:
estote igit' prudētes sicut serpē
tes: simplices sicut colūbe

C De vno apostolo. **D. 10.**
Quesum' op̄s de?
vt br̄is N. apłs tū
um p nob' iplozet
auxiliuz: vt anīs
reatib' absoluti a cūct' etiā
piclis eruamur. Et fa' p d.
C De plurib' apłis. **D. 10.**
Dē q nos p btōs apo
stolos tuos N. et N.
ad agnitiōē tui noīs veni:

re tribuisti: da nobis eozū
gl'iam sēpiternā z pñciēdo
celebraret celebrādo pñce:
re. Et fa' p d. **C** Inuit Re:
gē apłoz dñm. Venite ado
rem'. **ps.** Venite. **hy.** Eter:
na xpi mūera. **fo. lxvij. In. 4.**
noc. ā. In oēm frā extitit so
n' eoz: z i fines orb' tre xba
eoz. **ps. xvij.** Celi enarrāt.
fo. vj. ā. Hec est gñatio qre:
tū dñm: qrentū faciē dei ta
cob. **p. xxij.** Dñi ē tra. **f. vij. ā.**
Exultate in dño rectos
deceat collaudatio. **p. xxxij.**
Exultate. **fo. xi. ān.** Clama
uerūt iust: z dñs exaudivit
eos. **p. xxxij.** Bñdicā. **fo. xi.**
ān. Cōstitues eos pñcipes
sup oēm terrā: mēores erūt
noīs tui dñe. **ps. xliij.** Exu
ltavit cor. **fo. xv. ā.** Pñcipe
abrahā. **p. xlvj.** Dēs gē
fo. xvj. 8. In oēm frā
son' eoz: Et i fines o
xba eoz: **R. 4.** Ecce ego
to vos sicut oves i medio
porū dicit dñs. Estote ergo
prudētes sicut spētes z sim
plices sicut columbe. **x. Dñs**
lucē habetis credite i lucēz
vt filij lucis sitis. Estote. **R.**
ij. Tollite iugū meū sup vos
dicit dñs z discite qz mit' sū
z hūilis corde. Iugū ei me

A. 1.

Comune

um suave est et onus meum le-
ue. **R.** Et inuenietis requiem
satiabitis. **In. iij.** **D.** Si
steteritis ante reges et fides
nolite cogitare quod aut quid
loquimini. Dabit enim vobis in
illa hora quod loquimini. **R.** Non
est vos estis qui loquimini / sed spi-
ritus presens qui loquitur in vobis
Dabit. **R. iij.** In omnem ter-
ram exiit sonus eorum. Et in fi-
nes orbis terre verba eorum.
R. Non sunt loquere neque sermo-
nes quorum non audiant voces
eorum. Et in fi. **In. ij. noc. a.**
Deditis hereditatem timentibus
nomen tuum domine. **ps. lx.** Ex-
audi deus de. **fo. xxi. a.** Annun-
ciauerit opera dei: et facta eius in-
tellegerit. **p. lxxij.** Exaudi deus
ora. **fo. xxi. an.** Isti quos ele-
git dominus habitabunt in atrijs
domus. **ps. lxxij.** Te decet. **fo. l.**
an. peccatorum confringantur
cornua: et exaltabuntur cor-
nua iustorum. **ps. lxxij.** Constitue
eos principes. **fo. xxv. a.** Lux orta
est iusto: et rectis corde leti-
tia. **ps. xcvij.** Dominus regna. **ex.**
fo. xxxij. an. Iusto diebant
testimonia eius: et precepta eius
quae dedit illis. **p. xcviij.** Dominus
regnavit irascant. **f. xxxij.**
R. Constitues eos principes
super omnem terram: et demones
erant nominis tui domine. **R. v.**

Isti sunt triumphatores et
amici dei qui continent iussa
principum meruerunt omnia eterna
modo coronant et accipiunt
palmam. **R.** Isti sunt qui venerunt
ex magna tribulatione: et la-
uerunt stolam suam in sanguine
agni. **modo. R. v.** Isti
sunt viri sancti quos elegit do-
minus in charitate non ficta
et dedit illis gloriam sempiternam.
Quorum doctrina fulget
ecclesia ut sol et luna. **R.** San-
cti per fidem vicerunt regna ope-
rati sunt iustitiam adepti sunt
repromissiones. Quorum.
R. v. Non sunt loquere neque
sermones quorum non audi-
antur voces eorum. In omnem
terram exiit sonus eorum: et in fi-
nes orbis terre verba eorum.
R. Nominis honorati sunt amici
tui deus nominis confortatus est
principatus eorum. In omnem.
R. viij. Constitues eos prin-
cipes super omnem terram: memo-
res erunt nominis tui domine.
In omni progenie et generatione.
R. Ceterum narrat gloriam dei et
opera manuum eius annunciat fir-
mamentum. In oi. **In. ij.**
noc. a. Isti sunt viri sancti amici
tui quorum doctrina ful-
get ecclesia. **Lamentum.** Vos
sati domini. **f. lxxij.** Deditis he-
reditatem. **Lamentum.** Nomen tuum

um dicit **R. 17.** Amis hono
 rati sunt amici tui deus. **Amis**
 confortat⁹ est principar⁹
 eor⁹. **D**umierabo eos z su
 per arenā multiplicabūtur.
Amis. R. 2. **D**ē pulchri su
 per mōtes pedes Annūciā
 tū pacē annūciantū bona.
**In omnem terrā exiuit so
 nus eorū / z i fines orbis ter
 reſſa eor⁹. Annūciā. R. 11.**
 Fuet sine querela an dñm
 abinute nō sūt ſepati. La
 licē dñi biberūt z amici del
 facti sūt. **Tradiderūt cor
 pora ſua ppter deū ad ſup
 plicia iō coronāt z accipiūt
 palmā Cal. R. 11.** **Eos est**
 ſal terre vos estis lux mūdi
 Non pōt ciuitas abſcōdi ſu
 pra mōtē poſita. **Uideāt
 opa vſa bona et glorificent
 prezvīz qeſt i celis Nō pōt.**
Ad lau. 5. **Hoc est pceptū**
 meū vt diligatis iuicē ſicut
 dilexivos. **p. xci.** **Dñs regē**
fo. xxxij. Ep. hy. 2. z oſo vt
in primis vel. R. bre. **Conſti**
 tues eos pncipes **Sup oēs**
 terrā. **Demores erūt no**
 mis tui dñe **Sup. Ad bñ. 2.**
Dñi ſteterit; an reges z pre
 ſides nolite pmeditari **Quē**
rideat; dabit ei vobis i illa
hora qd loqmi. Ad. 1. 5. **Alia**
iozē charitatē nemo habzvt

aiāz ſuā ponat qeſ p amic⁹ ſu
 is. **Ad. 1. 5.** **Eos amici mel**
 estis ſi feceritis q p̄cipio vo
 bis dicit dñs. **Ep. 2. oz. vii**
pu. vel. 2. **In oēs. Ad. 1. 5.**
Nō eivos estis q loqmi; / ſz
ſpūs p̄ſvī q loqur in vo
bis dicit dñs. Ep. 1. 1. v.
Er man⁹ ap̄tozum ſie
bant ſigna et p̄d̄gia
multa i plebe. 2. **Coſtitues**
eos. De vno ap̄to. Ep. 1.
Diunct eccēliam tuā
de⁹ tibi ſupplicando
btūs N. ap̄ls; z p̄ i nuētoz
efficiat q tui noisertunt p̄d̄
caroz. Et ſa p̄ d. De plu
Ro. 2. rib⁹ ap̄ls. Ep. 1.
Pro
tege dñe p̄p̄m tuū z
ap̄toz tuozū N. z N. p̄oc
nio p̄ſidētē p̄petua deſēſiōe
p̄ſerua. Et ſa p̄ d. Ad. 1. 5.
Inpatientia vſa poſſidebi
tis alas vſas. Ep. 1. 1. v.
Bāt ap̄li gaudētes a
ſpectu p̄ſilij; qm dñs
gnū habitifſe p̄ noīe iefu p̄tu
meliā pati. 6. **Dediſti here**
ditatē. De vno ap̄to. Oz
ſaudi domitric popi
lum tuū cū ſancti N.
ap̄li tui p̄ocinio ſupplicat
tē vt tuoſemp auxilio ſecu
ra tibi poſſit deuotiōe ſeru
re. Et ſa p̄ d. De plu
ribus apoſtolis. Chatio.

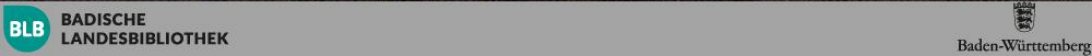
in sola charitate solidatur.
¶ At enim multi arboris rami ex vna radice prodeunt? sic mltre virtutes ex vna charitate generant. Nec habet aliquid viriditatis ram? boni operis: si nō manet in radice charitatis. Precepta ergo dñica et mltia sunt et vñū: multa per diuersitatē opis: vñū in radice dilectōis. **L. ii.**

Qualiter autē ista dilectio sit tenēda ipse innuat: q̄ in plerisq; sacre scripture sententijs et amicos iubet diligere in se: et inimicos diligere propter se. Ille enim veraciter charitatem habet: q̄ et amicū diligit in deo: et inimicū diligit propter deū. Nam sunt nonnulli qui diligunt proximos: sed per affectū cognationis et carnis. **¶** Quibus tamē in hac dilectōe sacra eloquia non contradicunt. Sed aliud est quod sponte impenditur nature: aliud quod preceptis dñicis debetur virtute obedientie. **¶** Hi nimirū et proximi diligunt: et tamē illa sublimia dilectionis premia non assequuntur: quia amorē suū non spiritaliter sed carnaliter impendunt. **Lectio. iij.**

¶ Quomodo cum dñs dicitur hoc est preceptum me

um ut diligatis inimicōs: pro-
 tin? addidit sicut dilexistis: ac si aperte dicat. Ad hoc amate: ad quod amavi vos. **¶** Quia in re fratres charissimē sollexter intuendū est q̄ antiquus hostis dū mentē nostrā ad rerū tēporaliū delectationē trahit: infirmiorē contra nos proximū excitat: qui ea ipsa que diligimus auferre moliat. **¶** Nec curat antiquus hostis hec faciēs ut terrena tollat: s; vt charitatem in nobis feriat. **¶** Nam in odium repete exardescimus: et dū foris iuncti esse cupim: intus grauius ferimur. **¶** Dū parua foris defendim: intus amittimus maxima: quod dum rē diligimus tpales: veram amittimus dilectionē. **L. iij.**

Quibus quippe quod in se tollit inimic? est. Sed si odio ceperim: hūc est inimicuz intus est quod perdimus. **¶** Lū ergo exteri? aliqd a primo patimur cōtra occultū raptorē interius vigilem: q̄ nūq; melius vincit: nisi cū raptor exterior amat. **¶** Una quippe et summa est pbatio charitatis: si et ipse diligit q̄ aduersatur. **¶** Hinc ē q̄ ipsa veritas et crucis patibulum sustinet: et tū ipsius suis persecutoribus affe-

etū dilectiōis ipendit dicēs
Pater ignosce illis: q̄ nesci
unt quid faciunt. *Lectio. v.*

Quid ergo mirū si iūni
cos diligant discipuli
dū vident: q̄n et tūc iūnicos
diligat magister dū occidit
Cur dilectiōis sumā expri
mit cū subiūgit. Adhuc hac
dilectionem nemo habet: vt
aiaz suā ponat q̄s p̄ amicos su
is. Adhuc ē p̄ iūnicos dñs ve
nerat: et tñ positurū se aiam
p̄ amicos dicebat: vt p̄fecto
nobis ossēderet: q̄ cū dilige
do: lucrū de inimicis facere
possum: etiā ipi amici sūt q̄
psequūt. Sed ecce nos vsq̄
ad mortē nēo p̄seq̄t. Unde
ergo pbare possum: an dili
gam: inimicos: *Lectio. vi.*

Sed est qd̄ i pace sc̄re
eccl̄ie fieri debeat: vñ
clarescat si p̄secutionis tpe
mou p̄ dilectiōe valeamus
Certe idē iohannes dicit.
Qui habuerit substātiā hu
ius mūdi: viderit fratrem su
um necesse habentē: et clau
serit viscera sua ab eo: quō
charitas dei manet in eo:
hic etiaz iohānes baptista
ait. Qui hz duas tunicas:
dei nō habēt. Qui ḡ trāq̄lli
tatis tpe nō dat p̄ deo tuni
cā suā: q̄n in p̄secutione va

tur: est aiam suam: *Ait: et*
go charitas: vt inuicta sit i p̄
turbatiōe: nutriat per mīaz
i trāq̄llitate: quaten: oipōtē
ti deo primū discat sua ipē
dere: postmodū se. *Lect. vii.*

Sequit: Vos amici mei
estis. Quāta est mia
redēptōis nr̄i. Serui digni
nō sum: et amici vocamur
Quāta est dignitas hoīz: et
se amicos dei. Sed audistis
gloriā dignitatis: audite et
laborē certaminis. Si fecerit
tis q̄ precipio vobis. Amici
mei estis: si ea q̄ p̄cipio faci
tis. Ac si apte dicat. Gaude
tis de culmine: p̄sate quib:
laborib: venit ad culmē.
Certe dñs filij zebedei in t̄ue
niēte matre quererēt vt vn̄
a dextris dei et alius a sini
stris sedere debuissent audie
runt. Potestis bibere calicē
quē ego bibitur: sum. Nā lo
cū celsitudis q̄rebāt: sed ad
viā illos veritas reuocat: p̄
quā ad celsitudinē venient.
Ac si aperte dicat. Iaz vos
delectat locus celsitudinis
sed prius via exerceat labo
ris. Per calicē p̄tingitur ad
maiestatē. Si mēs vestra ap
pent qd̄ demulcet: p̄ns bibi
te qd̄ dolet. Sic sic per ama
rū poculū cōfectionis: p̄ue

nif ad gaudiū salutis. **R. viii.**

Iam non dicā vos seruos; qz seruus nescit qd faciat dñs eius. Vos autē dixi amicos; qz oīa quecumqz audiri a patre meo nota feci vobis. Quē sūt oīa q̄ audiuit a p̄re suo q̄ nota fieri voluit seruis suis: vt eos efficeret amicos suos nisi gaudia ūterne charitatis nisi illa festa sup̄ne patrie: q̄ n̄ris quotidie mētib⁹ per aspiratiōē sui amoris imprimūt: Dū enīz audita sup̄celestia amamus amata iam nouim⁹: qz amor ip̄e noticia est. **Diā** ergo eis nota fecerat: qz a frenis desiderijs imutat: amor summi facib⁹ ardebāt. **Item de apostolis. Lec. p̄ma. Ex hōme. b̄ti. augustini ep̄i sup̄ euāgē.** Ego sum v̄itis vera.

Quere in me: et ego in vobis. Nō eo modo illi t̄po: sicut ip̄e in illis. **Utrūqz** autē p̄dest: nō ip̄i s̄ illis. Ita q̄ppe sunt i vite palmitēs vt viri nō conferāt: sed inde accipiāt vnde viuant: ita vero vitis est in palmitib⁹: vt vitale alimentū subministrēt eis: non sumat ab eis.

Hec per hoc manentē in se h̄re xp̄s: et manere in xp̄o discipulis prodest vtrūqz non

xp̄o. Nā preciso palmitē postest de viua radice alii pullulare: q̄ autē p̄clusus est: sine radice nō potest viuere. **Ec. 4.**

Dicitur ad iugit et dicitur: Sicut palmes nō potest ferre fructū a semetipso nisi manserit in vite: sic nec vos nisi i me manseritis. **Ma**gna gratie cōmendatio fratres mei. Corda instruit hūilū: ora obstruit superborū. **E**cce cui si audēt respondeant: q̄ ignorātes dei iustitiā et suā volētes statuere: iustitie dei nō sūt subiecti. **E**cce cui respōdeant sibi placētes: et ad bona opa faciēda deū sibi necessariū nō putātes. **N**ōne hūc resistūt veritati: hōies mente corrupti et reprobi circa fidē: q̄ respondent et loquūtur iniquitatē dolentes: a deo habem⁹ q̄ homines sumus a nobis metipsis autē q̄ iusti sum⁹. **Lec. iiii.**

Quid dicit: Quid vobis: ipsos decipitis nō asertores sed p̄cipitatores liberi arbitrij: ex alto elationis p̄uana p̄sumptionis in profunda submersiōis: **N**ēpe vox vestra est q̄ hō ex semetipso facit iustitiā. **H**oc ē altū elatiōis vestre. **S**ed veritas contradicit et dicit

Palmes non pōt facere fructum a semetipso nisi manserit in vite. Ite nūc per abrupta: et nō habentes vbi figamini: ventosa loquacitate iactamini. Hec sunt inania psumptionis v're. **Leet. iij.**

Sed qd vos sequat videte: et si est in vobis vllus sensus horrete. Qui enim a semetipso fructum se extimat ferre: in vite non est. Qui in vite nō est: in xpō nō est. Qui in xpō nō ē: xpianus nō est. Hec sunt pfunda submersiois v're. **¶** Etiam atqz etiā cōsiderate: quid adhuc veritas adiungat et dicat. Ego sum inquit vobis: vos palmites. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū: qā sine me nihil potestis facere. Ne quisqz putaret salte parū aliquē fructū posse a semetipso palmitē ferre: cuius dixisset hic fert fructus multum: nō ait quia sine me parū potestis facere: sed nihil potestis facere. **Leet. v.**

Sic ergo parum siue multū sine illo fieri nō potest sine quo nihil fieri potest: quia et si parum attulerit palmes purgat eū agricola vt plus afferat: tamen nisi in vite manserit et vire-

rit de radice quantumlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quāuis autē christus vobis nō esset nisi homo esset: tamen istam gratiam palmitibus non preberet: nisi etiā deus esset. Verū qā ita sine ista grā nō potest viuere et mori in potestate sit liber arbitrii: si quis inquit in me non manserit mittetur foras sicut palmes et arefcet: et colligēt eum et in ignē mittēt et ardet.

Uigna itaqz vitis. **¶ vi.** Tāto sūt cōteptibiliora si in vite non manserint: quanto gloriosiora si manserint. Deniqz sicut de his etiā per ezechielem prophetaz dñs dicit: precisa nullis agriculturalū visibus psumunt: nullis fabulibus operibus deputātur. Anū de duobus palmiti cōgruit: aut vitis aut ignis. Si in vite nō est: in igne erit. At ergo in igne nō sit: in vite sit. Si manseritis in me inquit et verba mea in vobis manserint: quodcūqz volueritis petere: et fiet vobis. Manendo quippe in christo: quid velle possunt: nisi quod cōuenit christo? Quid velle possunt manendo in saluatore: nisi quod alienū nō ē a salute? **¶ vii.**

Aliud qui ppe volum?

quia sumus in christo et alia
 ud volumus q: sum? adhuc
 in hoc seculo. De mansione
 nãq; huius seculi nobis alt:
 quãdo subrept? vt hoc peti-
 mus qd nobis expedire ne-
 scimus. Sz absit vt fiat no-
 bis si manemus in xpoy q nō
 facit quod petim? nisi quod
 expedit nobis. Manētes er-
 go in eo cũ verba eius in no-
 bis manent quod cũq; volue-
 rimus petim? et fiet nobis?
 q: si petim? et nō fiet: nō hoc
 petimus qd habet mansio i
 eo nec qd habent verba ei? q
 manent in nobis: sed qd ha-
 bet cupiditas et infirmitas
 carnis q nō est in eo et i qua
 non manent verba eius. Nã
 vtiq; ad verba eius pertinet
 oī illa quam docuit? vbi di-
 citur: p̄ n̄ q̄ es i celis. **l. viii.**
A B hui? orōnis v̄bis
 z sensibus nō receda-
 mus petitionib? n̄ris et q̄c-
 quid petierimus fiet nobis.
 Tunc em̄ dicenda sunt v̄ba
 eius in nobis manere qñ fa-
 cim? q̄ p̄cepit? et diligim?
 q̄ promisit. Qñ autē v̄ba ei?
 manent in memoria: nec iue-
 niunt i vita: nō cōputat pal-
 mes in vite? q: vitā nō attra-
 hit ex radice. Ad hanc disse-
 rentiā valet quod scriptū est

Et memoria retinentib? mā
 data eius: vt faciāt ea. Nul-
 ti em̄ memoria retinet vt cō-
 tēnant? vel etiā derideāt: et
 oppugnēt ea. In his verba
 xpi non manent? q: tangunt
 quodāmodo nō coherent: et
 ideo illis nō erūt in benefici-
 um sed in testimoniū. Et q̄a
 sic insunt eis vt nō maneant
 in eis? ad hoc tenent ab eis:
 vt iudicent ex eis. **¶ Bre de**
apostolis. l. i. Ex homel. bes
ti augustini ep̄i sup enāge-
lio. Hoc est preceptū meuz?
QUerit quōd ac-
 cipiendū sit qd dñs ait
 vos at dixi amicos? q: oīa q̄
 audiuit a patre meo nota fe-
 civobis. Quis em̄ audeat af-
 firmare vel credere: vllū ho-
 minē scire oīa quecūq; a pa-
 tre audiuit v̄nigenitus fili?
 qñ nec hoc quidē quis q̄ ca-
 pit quō audiāt a p̄e vllum
 v̄bū: cũ ip̄e sit p̄is vnicū ver-
 bū? **¶** Quid quod aliquāto
 post in hoc ip̄o tñ smōe quē
 post cenā an̄ passionē ad dis-
 cipulos habuit: multa inq̄
 habeo vobis dicere? sed non
 potestis portare mō? Quo-
 igit pacto in lecturi sum?
 oīa euz nota fecisse discipul?
 quecūq; audiuit a p̄e? cum
 pro p̄erea quēdā multa nō

ctus esse i domo dei mei: ma-
gis q̄ habitare in taberna-
culis peccatorū: Non vtiq̄
Quid ergo eramus? nisi in-
qui et perdit: Neq̄ enim iā
credideramus in eū: vt eli-
geret nos. Nā si tā credētes
elegit? electos elegit. Cur
ergo diceret non vos me ele-
gists? nisi quia eius miseri-
cordia preuenit nos. *Lectio.*

Hic certe vacat vana ti-
lorū ratiocinatio: quo
prescientiā dei defendūt cō-
tra gratiā dei. Et ideo dicūt
nos electos ante mūdi con-
situtionē: q̄a presciuit nos
deus futuros bonos: nō se-
ipm nos facturū bonos. Nō
hoc dicit qui dicit: non vos
me elegists. Quoniā si pro-
pterea nos elegisset q̄ futu-
ros bonos esse presciuerat:
simul etiā p̄scisset q̄ eū nos
fuissemus p̄us electuri: nō
eni aliter esse possemus bo-
ni: nisi forte dicendus est bo-
nus q̄ nō eligit bonū. Quid
ergo elegit in nō bonis? Nō
eni electi sūt q̄ boni fuerūt:
qui boni nō essent nisi electi
essent. Alioqui gratia iā nō
est gratia: si precessisse con-
tendam? merita. *Lectio. vi.*

Hec q̄ppe electio gra-
tie est: de q̄ dicit apo-

stolus. Sic ergo et in hoc tē-
pore reliquie per electionē
gratie salue facte sūt. Unde
subiūgit. Si enī gratia: iam
non ex operibus. Alioquin?
gratia iā nō est gratia. Au-
di ingrate: ingrate audi. Nō
vos me elegists? Ego ele-
gi vos. Nō est vt dicas: ideo
electus sum: quia iā credebā
Si enī credebas in eū: iam
elegeras eū. Sed audi. Nō
vos me elegists. Nō ē vt di-
cas anteq̄ crederē iā: bona
operabat: ideo electus sum
Quid est enim boni operis
āte fidē: cū dicat apostolus
omne qd̄ non est ex fide pec-
catum est. *Lectio septima.*

Quid ergo dicturi su-
mus audiēdo nō vos
me elegists? nisi quia malē
eramur et electi sum? vt bo-
ni per gratiā nos eligēt? es-
sem? Non est gratia: si pre-
cesserūt merita. Est autē gra-
tia. Hec igitur non inuenit?
sed effectit merita. Et videte
charissimi quē admodū non
elegit bonos: s; quos eligit
faciat bonos. Ego iquit ele-
givos: et posui vos vt eatis
et fructū afferatis: fructus
vester maneat. Nonne iste ē
fructus de quo tam dixerat
sine me nihil potestis face-

re: Elegit ergo et posuit vt
camus: ⁊ fructū afferamus
Nulluz itaq; fructum vnde
nos eligere habeam⁹. **R. viij.**

Quærit inquit: ⁊ fru-
ctū afferatis. Im⁹ vt
afferam⁹ et ipse est via qua
im⁹: in qua nos posuit vt ea-
mus. Proinde in omnibus
mīa eius puenit nos. Et fru-
ctus inquit vester maneat:
vt quodcumq; petieritis pa-
trem in noīe meo det vobis.
Maneat ergo dilectio: ipse
enī fructus noster. Que dile-
ctio nūc est in deserto: non
dū in saturitate. Et ipso de-
siderio quodcumq; petierim⁹
in noīe vnigeniti filij: dat no-
bis pater. Quod autē acci-
pere saluādis non expedit no-
bis: nō existimemus nos pe-
tere in nomīe saluatoris: sed
hoc petimus in nomīe sal-
uatoris: quod pertinet ad ra-
tionem salutis. **Item de
apostolis lectio prima. Ser-
mo beati augustini epi: de
verbis domini quibus ait.**
Venite ad me omnes qui la-
boratis et onerati estis.

Quærit quibusdam vide-
tur charissimi cū au-
diunt dominū dicentē ven-
te ad me omnes qui labora-
tis et onerati estis et ego re-

ficiam vos: tollite iugū meū
sup vos et discite a me q; mi-
tis sum et humilis corde: et
iuuentis requiē a iabus ve-
stris: iugū enī meū suauē est
et onus meū leuē: et cōside-
rant eos qui iugū ipm̄ in tre-
pida ceruce subierūt: et illā
sarcinā mansuetissimis hu-
meris acceperūt: tantis āgi-
tari et exerceri difficultati-
bus huius seculi: vt nō a la-
borib⁹ ad quietē: sed a quietē
ad laborem vocati viderē-
tur: cum et apostolus dicat
oēs q; volūt i xp̄o pie viuere:
psecutionē patientur. **It. ii.**

Aut ergo aliq; Quō
iugū leuē ē ⁊ sarcina
leuis: qn̄ qdē illd iugū ⁊ sar-
cinā ferre nihil aliud est q̄
pie viuere in xp̄o: Et quō di-
citur venite ad me oēs q; labo-
rati ⁊ onerati estis ⁊ egovos
reficiā: ac non pot⁹ dici ven-
nite q; vacatis vt laboretis?
Nā et vacātes iuuent quos
pduxit i vineā vt ferrēt estuz
dicit: ⁊ sub illo iugo leui ⁊ sar-
cina leui audim⁹ a pl̄m̄ dice-
re. In oib⁹ cōmēdātes nos:
metipos tāq; dei mistros in
mīta patiētia ⁊ tribulatiōi-
bus i necessitatib⁹: i agustis
i plagis ⁊c. **Et alio loco i**
eadē eplā. Al tūdeis quiquē

es quadragenas vna min⁹
accepit ter virgis cel⁹ sum:
semel lapidatus su: ter nau-
fragiu feci: nocte et die in p-
fudo maris fui: cetera pe-
ricula q̄ nūerari qdē possūt
sed tolerari nisi spūscō iu-
uante nō possunt. **Lectio. iij.**

Ostia ergo illa q̄ apo-
stolus cōmemorauit
aspera z graua frequen-
tis et abundantius sustine-
bat: sed profecto aderat ei
spūsanctus qui in exteri-
ris hominis corruptiōe ite-
riorē renouaret de die ī diē
et gustata requie spūali in
affluēcia delictiāz dei in spe
future beatitudinis oīa pre-
sentia deliniret aspa: et oīa
grauiareleuaret. **Ecce q̄**
suaue iugum xpi portabat
et q̄ leuem sarcinā: vt omnia
illa q̄ superi⁹ enumerata du-
ra et imania hoīs auditus
horefcit: leuē tribulationez
diceret: intyēs interioribus
z fidelib⁹ oculis quāto pre-
cio tēporaliū emenda sit fu-
tura vita: non pati et nos la-
bores iptoīū: z sine vlla sol-
licitudine perfrui eterna fe-
licitate iustoz. **Lectio. iij.**

Secari et vni se hoīes
patiūtur: vt dolores
nō emi: sed aliquātulo tū:

turniois vlcer⁹ acroziū do-
lorū p̄cio redimant. p̄o lā-
guida et incerta vacatione
breuissime atq̄ vltimē vite ī
manūsimis bellis miles at-
terit: pluribus forasse an-
nis in laborib⁹ inquietus q̄
in octo quietur. **Quibus**
tempestatib⁹ et procellis: q̄
horribil⁹ et tremēde seuitie
celi z maris iponūt se mer-
catores vt diuitias ventu-
ras acquirāt: maiorib⁹ q̄
bus acq̄site sūt periculis et
tēpestatib⁹ plenas. **Lectio. v.**

Quos estus que frigo-
ra: q̄ pericula ab aq̄s
a fossis a p̄cipitijs a fluminē
bus a feris perferūt venato-
res: quē laborē esuriendi et
sitiendi quantas vili simi et
fordidissimi cibi et pot⁹ an-
gustias: vt bestia capiant: z
interdū nec spūs bestie car-
nes propter quas hec tanta
sustinent epulis necessarie
eis remanent: q̄ z si aper-
ceruissq̄ captur magis sua
ue sit venantis animo quā
capt⁹ est: q̄ comedētis pala-
to q̄ coctus est. **Lectio. vi.**

Quāntis cruciatib⁹ p-
pe quotidianarū pla-
garū tenera puerorū etas
subditur: quātis etiā in sco-
lis vigilāz z abstinētie mo-

lestis exerceat: nō propter
discendā sapientiā / sed pro:
pter opes honoresq; vanita
tis: vt numeros et litteras
et disertas fallacias eloqui
discat. Sed in his omnibus
qui hec non amāt / eadē gra
uia patiunt qui vero amāt:
eadē qdem / sed non grauis
pati vident. *Quia enī seua et
imania / proliis facilia et p:
pe nulla efficit amor. **lc. vii***

Quanto ergo certius
facilius ad verā beati
tudinem charitas facit: qd
ad miserā quātū potuit cupi
ditas fecit. Quā fecit to
lerat quilibet aduersitas tem
poralis: vt eterna pena vitet:
eterna requies appareat. Non
imertito ille vas electiois cū
ingenti letitia dixit. Nō sunt
condigne passiones huius tē:
poris: ad supuenturā glori
am q̄ reuelabitur in nobis.
Ecce vnde illud iugū suauē
est: sarcina leuis. Et si āgu
sta est via paucis eligētibus:
facilis tñ oib; diligentibus.
Dicit psalmista. Prop̄ba
labiorū tuorū ego custodiu
vias duras. Sed q̄ dures sūt
labozantibus: eedē ipsis mi
tescunt amantibus. **2. Crō. vii.**

Quod quō ita diuine
pietatis dispensatio:
ne factus est: vt interior hōi
qui renouat de die in diem:
nō adhuc sub lege posito s;
iā sub gratia: exonerato sar
cinis inuēribiliū obfuitio
nū: qd erat reuera graue iu
gū: sed dure ceruici cōueni
enter i positū: facilitate sim
plicis fidei: bonespēt ac s̄a
cte charitatis: quicqd mole
stiarū exteriori hōi forinse
cus intulisset ille princeps
qui missus est foras: interio
ri gaudio leue fieret. Nihil
enī tā facile est bone volun
tati q̄ ipsa sibi: et hec sufficit
deo. Quātūlibet ergo seuit
at iste mund; verissime an
geli nato i carne dño clama
uerūt: gloria i excelsis deo:
et in terra pax hominibus: bo
ne voluntatis: quia q̄ natus
erat suauē iugū ei; ē et sarci
na leuis. Et sicut dicit ap̄s
fidelis de; q̄ nos nō sinit tē
ptari supra id qd possumus
ferre: s; facit cū tēptatioe
etiā exitū vt possum; sustine
re: ip̄o adiunāte: q̄ viuit et re
gnat. Per oia scla seculorū.

**Prē de ap̄s lc. i. Et hoc
mel. bri grego. par sup enā.**

Hoc est preceptum meum.

Quoniam vos me elegistis.

**Sed ego elegi vos: et
posui vos vt eatis et fructus**

apte diceret. Nō petistis q̄
q̄ i noīe saluatoris: q̄ nesci-
tis querere eternam salutē.
Hinc ē q̄ paul⁹ nō exaudit⁹:
q̄ si liberare a tēptatione:
nō ei pderat ad salutē. **sc. v.**

Ecce vidim⁹ ffes km̄i
q̄ multi ad solēnitatē
martyris puenistis. Genua
flectitis/pect⁹ tunditis/ vo-
ces orationis/atq; p̄fessōis
emitit⁹: faciē lachrymis ri-
gatis: s; p̄sate rogo petitio-
nes v̄ras. Videte si i noīe ie-
su petitis: id est si gaudia sa-
lutis etne postulatis. In do-
mo enī iesu nō querit⁹:
si in eternitatis templo i por-
tione pro tēporalib⁹ oratis.

Ecce ali⁹ in oratiōe petit
v̄rorē/ali⁹ petit villā: ali⁹ po-
stulat vestē: ali⁹ sibi dari de-
precatur alimētū. Et quidem
hec cū desunt ab omnipotente
deo petēda sunt. Sed memi-
nisse orāue debemus qd̄ ex
mādato eiusd̄ n̄i redēptor⁹
accepim⁹: q̄rite p̄mū regnū
dei: iustitiā ei⁹: et hec oīa ad-
scent⁹ vobis. Et hec qd̄ ab
iesu petere nō ē errare: si tñ
non nime petant. **Act. vi.**

Sed adhuc qd̄ ē graui-
us ali⁹ postulat mortē
iunct⁹ eius: q̄ gladio nō p̄t
p̄sequi orōne. Et v̄iuit ad:

huc cui maledict⁹ et tñs q̄
maledicit de morte illi: iare
us tenet. Subet at̄ de⁹ vt vt
ligat inimic⁹: et tñ rogat de⁹
vt occidat inimicū. Quisq; s;
traq; sic orat̄ in ipis suis p̄ci-
b⁹: tra p̄ditore p̄gnat. An
et sub iude specie dicit. Fiat
ofo ei⁹ in p̄ctm̄. D̄ro q̄ppe i
p̄ctm̄ est: illa petere q̄ p̄hiby
ille q̄ petit. Hinc veritas di-
cit. Cū statis ad orandū: re-
mittite si quid habetis i cor-
dibus vestris. **Lectio. vii.**

Quaz d̄rute remissōis
aperit⁹ ostendim⁹: si
vnū testimoniū veter⁹ testa-
menti p̄feramus. Lerte cur
iudea p̄ditoris sui iustitiam
culp̄is exigētib⁹ offēdit: et
prophetā suū ab orōne d̄is
prohibens dicit. Non assu-
mes laudem et orōne p̄ eis.
Si moyses et samuel steterit
corā me: non est aīa mea ad
p̄p̄m istum. Quid est q̄ in-
termisissis relictisq; tot patri-
bus / soli moyses et samuel
ad mediū deducunt / quorū
miravirtus obtinendi osten-
ditur: dum nec ipsi posse in-
tercedere dicuntur? Ac si
aperte d̄is dicat. Nec illos
audio: quos p̄pter magnū
petitionis sue meritum mi-
nime contēpno. **Lectio. viii.**

Quid ē ergo q̄ moyses
et samuel ceteris p̄rib⁹
in postulatiōe preferuntur?
nisi q̄ hi duo tantūmodo in
cuncta testamenti veteris se-
rie etiā p̄ inimicis suis exo-
rasse leguntur. Anus a popu-
lo lapidibus impetit et tñ p̄
lapidatorib⁹ suis dñm dep-
cat; alii ex p̄ncipatu deiscif:
et tñ petit⁹ vt exoraret fatet⁹
dicēs. Absit a me hoc petiti-
onē in dño? quo min⁹ cessem ora-
re p̄ vobis. Si moyses et sa-
muel steterit corā me: nō est
aia mea ad pplm̄ istū. Ac si
apte dicat. Nec illos mō p̄
amic⁹ audio: q̄s magne vtu-
tis merito orare etiā p̄ iuni-
ctas. Ait⁹ ḡ vere orōnis
est celsitudo charitatis: et tñc
quisq̄ qd̄ recte petit ad ipi-
scat: cum ei⁹ anim⁹ in petitiō-
ne nec inimici odio fuscatur.

Rectiōes de euāgelistis.

lc. i. homel. bti gregoriū pa-

petri. i. ezechielē p̄phetam

Quod sc̄m̄ p̄phetie sp̄m̄
p̄nata aialia sic sub-
tiliter describunt: ita vt hec
euāgelistay significare p̄so-
nas ip̄a nob⁹ subtilitas de-
scriptionis apiat: nihilq̄ ser-
mo dei nō intellectui dubie-
tatis relinquat. **E**cce enī
dicitur. Similitudo autem

vultus eorū facies hoīs et
facies leonis a dextris ip̄o-
rum quattuor: facies autē
bouis a sinistris ip̄oꝝ quat-
tuor: et facies aquile desup
ip̄orum quattuor. **Actō. ii.**

Quod ei quattuor hec
p̄nata aialia factos
quattuor euāgelistas desi-
gnēt: ipsa vniuscuiusq̄ libri
euāgelici exordia testant.
Nam q̄ ab humana genera-
tione cepit iure per hominē
matthe⁹: q̄ a clamore i de-
serto recte per leonē marc⁹:
q̄ a sacrificio exorsus ē: be-
ne p̄ vitulū lucas: q̄ dō a di-
uinitate verbi cepit: digne p̄
aquilā significat iohēs: q̄ di-
cēs in principio erat verbum
et verbū erat apud deū de-
us erat verbū: dñi in ip̄am di-
uinitatis substantiam inten-
dit: quasi more aquile occu-
los in solem fixit. **Actō. iii.**

Sed q̄ electi oēs mē-
bra sūt redēptoris no-
stri ip̄e aut redēptor noster
caput est omnium electorum:
per hoc q̄ membra ei⁹ figu-
rata sunt: nil obstat intelli-
gi si etiā in his omnibus: ip̄e si-
gnēt. **I**p̄e enī vni genitus
dei filius veraciter fact⁹ est
homo: ip̄e in sacrificio no-
stre redēptiōis dignat⁹ est

B. j.

moritur vitulus: ipse per virtutez sue fortitudinis surrexit vt leo. Leo etei aptis oculis dormire perhibet: qz in ipsa morte i qua ex humanitate redemptor nfr dormire potuit: ex diuinitate sua immortalis permanendo vigilauit. **I**pse etiã post resurrectione suam ascendens ad celos in superioribus est eleuatus vt aquila. Totus ergo simul nobis est: qz nascendo homo z moriendo vitulus: z resurgendo leo: et ascendendo ad celos aquila factus est. **Lectio. iiii.**

Sed qz p hec animalia euangelistas quattuor z sub eorum specie simul oēs pfectos iã supius significari dixim: z restat vt quod vnusquisqz electoz istis animaliu visionibz exprimitur ostendam. **D**is etenim electus atqz i via dei perfectus et homo et vitulus z leo simul et aquila est. Homo etei rationale est aial: vitulus aut mactari i sacrificio solet: leo vero fortis e bestia sicut scriptum est. Leo fortissim: bestia ru: ad nullu pauebit occursum. Et qz ad sublimia euolat: atqz irreuerberat: oculis

Solis radijs irredit. **L. v.** **M**nis itaqz q in rone

perfectus est: hō est. Et qui semetipm ab hui mundi voluptate mortificat: vitulus est. Qui vero ipsa sua spontanea mortificatiōe cōtra aduersa omnia fortitudinē securitatis habet: leo est. **A**n scriptū ē. Iustus aut quasi leo p̄dens: a b̄sqz terrore erit. Qui vero sublimis: z templat ea q̄ celestia atqz etna sunt: aquila est. **I**git qm iustus quisqz p ratione homo: p sacrificiū mortificationis sue vitulus: p fortitudinē securitatis leo: p contemplationē vero efficit aquila: recte p hec sc̄ta aialia significari vnusqz perfectus pot. **Q**uid dicat dicam: vt ea q̄ de sc̄tis quattuor aialibus dicta sunt: p̄tinere etiã ad perfectozū singulos demonstremus. **Lectio. vi.**

Sed magna nobis de eisde euangelistis sc̄ctis p̄dicatoibz questio oritur: cur hō et leo a dextris ipsozū quattuor: vitulus vero a sinistris ipsozū quattuor: esse phibet. **N**ec eni sine admiratione est: cur duo illa a dextris: z vnu hoc esse dicat a sinistris. **E**t rursum querēdū cur aquila non a dextris vel a sinistris: s̄z desup ipsozū quattuor eē memorat. **D**u-

as itaqz nobis q̄stiones ob-
lectim⁹ q̄s oportet vt aperiē
te dño dissoluam⁹. *L. cō. vij.*

Homo igit⁹ z leo a dex-
tris vitul⁹ vero a si-
nistris eē phibet. A dextris
enī leta a sinistris dō tristia
habem⁹. Anz sinistrū nobis
dicim⁹ esse hoc qd̄ aduersus
esse deputam⁹. Et sicut pre-
fati sumus p̄ hōlez incarna-
tio p̄ vitulū passio p̄ leonē
dō auctoris nr̄i resurrectio
designat⁹ de incarnatiōe autē
vnigeniti filij qua redēpti
sum⁹ oēs electi letati sūt: de
morte dō illi⁹ ip̄i electoz p̄
m̄i scz ap̄i cōtristati q̄ z ite-
rū de resurrectiōe ei⁹ gauisi
sunt. Ergo eius z natiui-
tas z resurrectio discipulis
letitiaz prebuit quos passio
ei⁹ cōtristauit hō z leo a dex-
tris vitul⁹ dō a sinistris eis
fuisse describit. Ipsi namqz
euāgeliste sc̄ti de ei⁹ hūani-
tate gauisi sunt: de ei⁹ resur-
rectiōe firmati: q̄ de ei⁹ pas-
sione fuerant cōtristati. Ileo
mo igit⁹ leo a dextris est: qz
redēptoris nr̄i eos incarna-
tio letificauit/resurrectio cō-
firmauit: s̄ vitul⁹ a sinistris
est: qz mors illi⁹ eos ad mo-
mentū t̄pis in infirmitate z
in fidelitate p̄strauit. *Ec. viij*

Itre autē loc⁹ aquile
nō iuxta s̄z desup esse
describit⁹: qz siue per hoc qz
ei⁹ ascensionem significat⁹/si
ue p̄ hoc qz verbū p̄ris deuz
apud p̄rez esse denūciat⁹/si
per euāgelistas ceteros vtr
tute z tēplationis excreuit:
cū quibus si simul de delta
te loquat hanc tñ subtilius
oib⁹ contēplaf. Sed si aqla
cū trib⁹ alijs adiecta q̄tu-
or aialia esse memorant⁹: m̄i
rū quō desup ip̄oz q̄ttuoz eē
describitur: nisi qz iohānes sp̄
hoc qz in p̄ncipio v̄bū vidit
etiam sup semetip̄m trāsist.
Nā nisi sup se tranisset⁹ ver-
bum in p̄ncipio non vidisset
Qui ergo z semetip̄m trans-
gressus est: nō iā solummodo
sup tria/s̄z adiecto et se sup
quattuor fuit. *C. In. vij. noc.*
de ap̄tis. L. cō. ix. L. cō. sc̄ti
euāgelis̄ fm̄ lucam. Cap. ij.

In illo tpe⁹ Designa-
uit dñs alios septua-
gita duos discipulos: et mi-
sit illos binos an̄ faciē suā i
oēs ciuitatē z locū q̄ erat t̄pe
uentur⁹. *Et rel. Romel. b̄ti*
gregorij pape ⁊ de eadē lec.
Dominus ac saluator: no-
ster f̄res charissimi aliquan-
do nos sermonib⁹: aliqui dō
optb⁹ admonet. *Ipsa etel fa*
B. ij.

cta eius pcepta sunt : qz dñs aliqd tacit⁹ facit / qd agere debeamus innorescit. Ecce eteni binos in predicatione discipulos mittit. **¶** Qz eni duosunt pcepta charitat⁹ dei videlicet amor ⁊ pmi / ⁊ minus q̄ inter duos haberi charitas nō potest / nemo eni ad semetipm habere p prie charitatē dicit / sed dilectione in alter⁹ tendit vt esse charitas possit binos ad p̄dicādū dñs discipulos mittit : quaten⁹ nobis hoc tactus inuatur : qz in charitatez erga alterū non habet⁹ predicationis officū suscipere nullaten⁹ debet. **Lectio. v.**

Bene autē dicit qz misit eos an̄ facie suā : i oēs ciuitatē ⁊ locū quo erat ipse hēturus. Predicatores eni suos dñs sequit⁹ : qz predicatione preuenit / ⁊ tūc ad mētis nostre habitaculum dñs uenit : qñ uerba exhortationis precurrūt atqz p hec uitas i mente suscipit. Hinc namqz eisdē predicatoribus esaias dicit. Parate uiam dñi : rectas facite semitas dei nri.

¶ Hinc illis psalmista ait. Iter facite ei q̄ ascendit sup occasum. Sup occasū nāqz dñs ascendit : qz unde in pas-

sione occubuit : inde maiore suā gl̄iam resurgendo manit festauit. Sup occasum uide licet ascendit : qz mortem quam parturit / resurgendo calcant.

Lectio. vi.
Occasus iter facimus : cū nos eius gl̄iam uis mētibus predicam⁹ : vt eas ipse postueniens per amoris sui presentiaz illustret. **¶** Hissis autē predicatorib⁹ qd dicat audiam⁹. **¶** Hissis quidē mēta⁹ operarij autē pauci. Rogate ḡ dñm messis : vt mittat operarios in messem suam. Ad mēse multā oparij pauci sūt : qd sine graui mērore loqui nō possum⁹ : qz et si sunt qui bona audiant : desunt qui dicant. **Lectio. vii.**

Ecce mūd⁹ sacerdotibus pler⁹ est : sed tñ in messe dei rarus ualde opator reperit⁹ : qz officū quidē sacerdotale suscipimus : sed opus officij nō implem⁹. **¶** Sz p̄sate fr̄es charissimi p̄sate qd dicit⁹ : rogate dñm messis ut mittat oparios i messem suā. Uos p nobis petite : vt digna uobis oparij ualeam⁹ : ne ab exhortatiōe ligua torpear : ne postq̄ locus predicationis suscipim⁹ apud

lustū iudices nostra nos tacti
tūritas reos addicat. **Se-**
cundus Lucam, Capitulo. x.

In illo tpe. Designa-
uit dñs ⁊ alios se ptua
git ad duos discipulos: ⁊ misit
illos binos añ faciem suā in
oēs ciuitatē ⁊ locū q̄ erat ip
se uenturus. Et dicebat illis
Necessis qdē mltā: oparij au
tē pauci. Rogate ḡ dñz mes
sis ut mittat oparios in mes-
sem suā. Itē: ecce ego mitto
vos sicut agnos in lupos.
Nolite portare sacculū neq;
perā neq; calciamenta: ⁊ ne
minē per uīā salutaueritis.

In quācunq; autē domum ī
traueritis: p̄ unum dicite.
Pax huic domui. Et si ibi fu
erit filius pacis: requiescet
super illam pax uestra. Sin-
autē: ad uos reuertet. In ea-
dem autē domo manete edē-
tes et bibētes q̄ apud illos
sunt. Dign⁹ est enim oparius:
mercede sua. **C. In. iij. noct.**

**De ap̄tis. Rec. ij. Rec. sancti
euangelij: fm̄ marth. c̄p. xij.**

In illo tpe dixit symō
petrus ad iesuz. Ecce
nos reliqm⁹ oīa: ⁊ secuti su-
mus te. Quid ḡ erit nobis?
Et res. **Ex. p̄ metano b̄i. h̄.**
lary ep̄i. de eadē lectionē.

Multa sunt q̄ nō simūt nos

simplici intellectu euāgelica
dicta suscipe. Interpositis
enī nonnull⁹ reb⁹ q̄ ex natura
humani sensus sibi cōtrarie
sunt: ḡ nē q̄rere celestij intel
ligentie admonemur. Ap̄tj
dicunt et seq̄ se xpm⁹ ⁊ se oīa
reliquisse. Quō igit̄ fiunt et
tristes ⁊ metuūt: dicētes sal
uum eē neminē posse: **C. Hā**
q; et ab alijs fieri poterat: si
quid fecissent ⁊ ipsi. Deinde
quod cū fecissent: quare me
tu uel uide susceper⁹ ē: Ad-
ditur etiā in respōsiōe dñi
hec apud hoīes esse impossi-
bilis: possibilis ap̄ deū. **C. x.**

Quāqd ap̄ hoīes im-
possibilia erāt: que et
apostoli fecisse se gloriātur
et fecisse eos dñs agnoscat:
et deinceps plures usq; ad
martyrij beatitudinē essent
oīa relicturi: Aut nūquid ē
deo quo egere possit relictū
aliquid: q̄ ei iactura rerum
quas habeat sit sequendū:
ut soli ipsi hoc facere possi-
bile sit: Quis itaq; hīc sermo
spiritalis est. Apostoli enim
spiritaliter audientes nemi-
nē ex lege posse saluari: cuz
ipsi etiā nō intellexerissent: nā
vehemēs eos amor legis fa-
uorq; detinuit hinc igit̄ nō-
dū penitus euāgelici myste

B. iij.

rii veritate compta metuit
nemine saluu esse posse sine
lege: quia oem salute etiam
nuc in lege constituit. Sed
dñs breui absolurag ratio-
ne: eorū dē et ignorantiam z
metuz soluit: dicens hoc qui
dē impossibile esse apud ho-
mines: possibile autē eē apud
deum.

Lectio. xi.

Quid em̄ iudeo tā sine
effectu videtur q̄ vt ab
homine magis salute expe-
ctet q̄ ex lege: q̄ vti crucis
scandalo legislatio et testa-
mentū et adoptio et heredi-
tas negligatur? Quid autē
virtuti dei tā possibile est q̄
vt per fidē saluet: vt p aqua
regeneret: vt per crucē vin-
cat: vt p euāgelīū adoptet:
vt per resurrectionē ex mor-
tuis viuificet: Quib⁹ audis-
tis apostoli cito credunt: se-
seq oia reliquisse profitent
Sed hāc eorū obedientiam
cito dñs munerat: oem diffi-
cultatez superius q̄stionis
absoluēs cuz dicit. Vos qui
secuti estis: me i regeneratio-
ne iudicabit: duodecim tri-
bus israel.

Lectio. xii.

Secuti i regeneratiōe
sūt: i lauachro bap-
tismi: in fidei sanctificatione: in
adoptiōe hereditatis: in re-

surrectiōe ex mortuis. Hęc
enī illa regeneratio est quā
apostoli sūt secuti: quā lex i
dulgere nō potuit: q̄ eos sū-
per duodecim thronos i iu-
dicādis duodeci tribubus
israel: in duodecim patriar-
charū gloriā copulauit. Le-
teris quoq; contēptu seculi
se sequētib⁹: cētēsimi copiaz
fructus pollicetur. Hęc cen-
tesimus fructus est: q̄ in cen-
tesima oue cū celesti letitia
expletur. Hęc centesim⁹ fru-
ctus est: quē pfecte freyber-
tas consequit: q̄ ecclesie ho-
nor tā in sare cognomēto est
destinatus: et iactura legis
et fide euāgelica promer-
endus ē: atq; ita ex nouissimis
primos efficiēdos: q; nouis-
simi efficiantur e primis.

Secūdu martheū. Cp. xi.

In illo tpe Dixit symō-
petrus ad iesum. Ec-
ce nos reliquimus omnia: et
secuti sumus te. Quid ergo
erit nobis: Iesus autem di-
xit eis. Amen dico vobis: q̄
vos qui secuti estis me in re-
generatione cū sederit fili⁹
hoīs in sede maiestatis sue:
sedebitis et vos super sedes
duodeci iudicātes duodeci
tribus israel. Et ois qui re-
liq̄rit domū vel fratres aut

...ant pat
...entros au
...gus pter non
...piliū pietet
...ipollēt. C
...apostolis Le
...uāg. Fr
...Allo tpe
...discipulis
...vobis: v
...et reliq̄
...ant ex
...lectione eu
...antecedit t
...ros me eligi
...gi vos et pol
...er fructū affe
...ue vester man
...pneritis pa
...no per vobis.
...lam nos
...nne viderit
...De aut dicit
...lectione quaz
...taret audisti
...vobis vt dilig
...p hoc intelli
...na tpe esse fru
...ego ait: ego v
...ne et fructum
...tibus vester m
...q̄ vt quode
...pare i nomi
...tibus
...Anc ita qz
...diligam

forores: aut patrem aut ma-
trē aut vxorē aut filios aut
agros ppter nomē meū: cen-
tu plū accipiet: et vitā eter-
nā possidebit. **In. iii. noct.**
de apostolis Lectio. ix. Lec-
ctio sc̄i euāḡ. fm̄ io. Ep̄. xv.

In illo tpe dixit iesus
discipulis suis. Hęc
mando vobis: vt diligatis in-
uicem. Et reliq̄. **homel. bti**
augustin. ep̄. de eadē lectōe

In lectione euāgelica que
hęc antecedit dixerat dñs:
nō vos me elegistis sed ego
elegi vos et posui vos vt ea-
tis et fructū afferatis et fru-
ctus vester maneat: vt quōcū-
q̄ petieritis patrē in nomie
meo det vobis. De quibus
verbis iam nos qđ dedit do-
minus differuisse meministis.

Hęc autē dicit sequēti sc̄li-
cet lectione quaz modo cum
recitaret audistis: hęc man-
do vobis vt diligatis inuicē
ac per hoc intelligere debe-
mus hęc esse fructū nostrū
de quo ait: ego vos elegi vt
eatis et fructum afferatis et
fructus vester maneat: z quō
adiūxit: vt quodcūq̄ petierit-
is patrē in nomine meo det
vobis.

Lectio. x.

Tunc itaq̄ dabit nobis
si diligamus inuicēz

cū et hoc ipsum ipse dederit
nobis qui nos elegit nō ha-
bētes fructū: quā nos nō eū
elegeramus: sed ipse elegit
nos et posuit nos vt eamus
et fructū afferamus: hoc est
iuicē diligam⁹. Quē fructus
sine illo afferre nō possum⁹?
sicut palmites facere sine vi-
te nihil possūt. **Charitas**
ergo est fructus noster: quā
definit apostolus de corde
puro et sciētia bona z fide
nō ficta. Hęc diligimus iū-
cē: hęc diligim⁹ deum. Neq̄
enī vera dilectione dilige-
mus inuicem: nisi diligētes
deū. Diligit enīz vnusquisq̄
proximū suū tanq̄ seipm⁹: si
diligit deū. Nā si deū nō dili-
git nō diligit seipm⁹. **Lect. xi.**

In his ei duobus cha-
ritatis pceptis: tota
lex pēdet z pphete. Hęc est
fruct⁹ n̄r. De fructu itaq̄ no-
bis mandās hęc mado inq̄t
vobis: vt diligatis inuicem
Vnde et ap̄ls paul⁹ cū p̄tra
opera carnis cōmēdare fru-
ctū spūs veller a capite hoc
posuit. Fructus inquit spūs
est charitas. Sic deide cetera
tanq̄ ex isto capite mem-
bra exorta et relegata cōte-
ruit: q̄ sunt gaudiū: pax: lon-
ganimitas: bonitas: benignit

B. iiii.

tas: fides mansuetudo: continentia.

Lectio. xij.

Quis aut bene gaudet q bonu no diligit unde gaudet. Quis pacē verā nisi cū illo pōt habere quem vera ceter diligit? Quis ē lō ganimis in bono pfeuerant manēdo: nisi ferucat diligēdo: Quis ē benign? nisi diligit cui opitulat: Quis est bon? nisi diligēdo efficiat: Quis salubiter fidelis: nisi ea fide q p dilectionē opat: Quis vtilit māsuēt? cui dilectio non moderat: Quis ab eo continet unde turpat: nisi diligit unde honestat: Merito itaqz magister bonus dilectioez sic sepe omēdat: itaqz sola p̄cipiēda sit: sine q nō p̄t p̄desse cetera bona: et q non pōt haberi sine ceteris bonis: qb? homo efficiat bon? *Secm̄ 10. Ep̄. xv.*

In illo tpe: d. t. d. f. Nec mado vob: vt diligatis intē. Si mūd? vos odit: scitote qz me p̄iozez vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis: mūd? qd suū erat diligeret. Q: xō de mūdo nō estis s; ego elegivos de mūdo: p̄pterea odit vos mūd? Memētote fm̄ōis mei quē ego dixi vobis: non est seru?

maloz dño suo. Si me p̄secutifit: et vos p̄sequentur. Si sermonē meum seruauerit: et vestrū suabunt. Sed hec oīa faciēt vobis p̄ptē nomē meū: quia nesciūt eū q misit me. Si nō venissem et locut? fuissetis eis: peccatū nō haberēt. Nūc aut excusationē nō habēt de peccato suo. Qui me odit: et patrē meum odit. Si opa nō fecisset in eis q nemo alius fecit: p̄ctm̄ nōn haberēt. Nūc aut et viderūt et oderūt: et me et patrē meū. Sed vt impleat sermo q in lege eorū script? ē: qz odio habuerūt me grat. *De martyub? advel. Cap. ad he. xj.*

Sancip̄ fide vice: runt regna: opati sunt iustitiaz: adepti sunt reprimis

fiones in xpo iesu dño nro.

R. Isti sunt sc̄ti. vt Isra. xij. hy? Sc̄toz meritis. fo. i. xij.

**. Glor? deus in sc̄tis suis!*

Ab̄ mirabilis i maiestate sua!

Ad m̄gtā. Absterget deus

oēz lachrymā ab oculis sc̄o

rū et tā nō erit ampl? neqz lu

ct? neqz clamor: sed nec vll?

dolor: qm̄ p̄ora trāsierūt. or.

Deus q nos concedis

sc̄toz martyz tuoz

A. et A. natalitia colere: da

nobis in eterna letitia de eorum
 societate gaudere. Et famu-
 los per dñz. **C. Inu.** Regē
 martyri dñz. Venite adore
 mus. **p.** Venite ex. **h. p.** Eter-
 na xpi miera. **fo. lxiiiij. In. i.**
noc. a. Sec^o decurs^o aquarū
 plāta uir vineā iustoz. s; i le-
 ge dñi fuit volūtas eoz. **p. f.**
 Btūsvir. **f. i. a.** Predicātes
 pceptū dñi pstituti sūt i mō-
 te sc̄to ei. **ps. ij.** Quare fre-
 muerūt. **fo. i. a.** Filij hoim sci
 tote q^o dñs sc̄tōs suos miri-
 ficauit. **p. iij.** Lū tuocarē. **f.**
i. a. Scuto bone volūta tūe
 coronasti eos dñe. **p. v.** Aer-
 ba mea. **fo. i. a. n.** In uerua
 tra glia et honore coronasti
 eos. **p. viij.** Dñe dñs nr. **f. ij.**
i. Habitabūt i tabernaculo
 tuo req̄scēt i mōte sc̄to tuo.
p. xij. Dñe qs. **f. iij.** **s.** Leta-
 mini i dño et exultate iusti.
 Et glāmini oēs recti corde.
Re. i. Absterget de^o oēm la-
 chrymā ab oculis sc̄toz: et nō
 erit āpl^o neq; luct^o neq;
 clamor: s; nec ullus dolor.
 Qm̄ poza trāsierūt. **s.** Non
 esuriēt neq; sitiēt āpl^o et nō
 cadet sup illos sol neq; vll^o
 estus. **Qm̄. Re. ij.** Viri sc̄ti
 gliosū sanguinē fuderunt p
 dño: amauerūt xp̄z i vita sua:
 imitati sunt eū i morte sua.

Et ideo coronas triumphā-
 les meruerūt. **s.** An^o spūs et
 vna fides erat i eis. Et ideo.
Re. iij. Tradidit corpa sua
 pp̄ deum ad supplicia. Et
 meruerūt h̄re cordas ppetu-
 as. **s.** Immania enī p xpo i
 suis corpib^o ptulerūt tormē-
 ta. Et me. **Re. iij.** Exultabūt
 sc̄ti i glia: letabunt In cubi-
 lib^o suis. **s.** Epulēt et exultēt
 i p̄spectū dei et delectēt i leti-
 titia. In cu. **C. In. ij. noc. a.**
 Sc̄tis q̄ i tra sūt ei^o mirifica-
 uit oēs volūtaes meas inf-
 illos. **p. xv.** Lōsua me. **f. iij.**
a. Hec ē gñatio q̄rētū dñz:
 q̄rētū faciē dei iacob. **ps.**
xxij. Dñs ē s. **f. viij.** **a.** Letam-
 i do. et e. i. et g. o. recti corde. **p.**
xxxij. Bti quoz. **f. x. an.** Clā-
 mauerūt iusti et dñs exaul-
 dit eos. **p. xxxij.** Bndicā. **f. ij.**
a. Bti quos elegisti dñe h̄-
 tabūt i aris tuis. **p. lxxij.**
 Te decet. **fo. xxi. an.** Vidica
 dñe sanguinē sc̄toz tuoz q̄
 effus^o est. **p. lxxvij.** De^o vene-
 rūt gētes. **f. xxvij.** **s.** Iusti i
 ppetuū viuēt. Et apd dñz ē
 merces eoz. **Re. i. v.** Sc̄ti
 tui dñe mirabile p̄secuti sūt
 ter fūiētes p̄ceptis tuis. Et i
 uenirētur illesi i adēvalidis
 tra appuit arida: et i mari ru-
 bro via sine ipedimēto. **s.** U

etricē manū tuā laudauerit
parit et decātauerit dñe no-
mē sc̄t̄i tui. Et iuenerit ille
si. **R. vi.** Verba carnificū nō
tinuerit sc̄t̄i dei moriētes p
xp̄i noie. Et heredes fierēt i
domo dñi. **R. vii.** Tradidit cor
pora sua ppter deū ad sup-
plicia. Et heredes. **R. viii.**
Hec ē vera fratnitas q̄ nūq̄
potuit violari certamie: q̄ ef-
fuso sanguie secuti sunt dñs
Lōtēnētes aulā regiā p-
uenerit ad regna celestia. **R.**
Ecce q̄ bonū ē q̄ iocūdū ha-
bitare fr̄es i vñ. Lōtēnētes
R. viii. Reddidit de mercedē
labozū sc̄t̄ozū suozū. Et
deduxit illos in via mirabi-
li. **R.** Via iustozū recta facta
ē riter sc̄t̄ozū preparatuz
est Et deduxit. **¶ In. ij. noc.**
¶ In. Isti sunt sc̄t̄i qui pro dei
amore minas hoīz p̄tempse-
runt: sc̄t̄i martyres in regno
celozū exultāt cū angel̄: o q̄
p̄ciosa est mors sc̄t̄ozū q̄ assidue
assistūt añ dñs: r̄ abinui-
cē nō sunt sep̄ati. **¶ Cān.** Vos
sc̄t̄i. **ro. lxxij.** Exultēt iusti
i sp̄ctu dei: Et delectent i
letitia. **R. ij.** Propter testa-
mētū dñs leges p̄ctas p̄-
siterūt sc̄t̄i dei i amore fra-
ternitatis. **¶ Q. vii.** fuit semp
spirit⁹ in eis r̄yna fides. **R.**

Demonia eoz nō derelinq̄-
tur r̄ nomē eoz in et̄nū ma-
net. **¶ Q. vii.** **R. i.** Iusti in p-
petuum uiuent et apud do-
minum est merces eoz r̄
cogitatio illozū apud altis-
simum. Ideoq̄ accipient re-
gnum decoris de manu dñi
R. ii. Deus em̄ tentauit illos r̄
inuenit eos dignos se. **¶ Joēs**
R. vi. Corpora sanctorū in
pace sepulta sunt et nomina
eozum uiuent In generatio-
ne et generationem. **R.** Sa-
piētiam eozum narrant po-
puli et laudem eozū pronū-
ciet ecclesia. In generatiōe
R. xij. Isti sunt sancti q̄ pro
testamento dei sua corpora
tradiderunt. Et in sanguine
agni lauerunt stolas suas.
R. Istozum est enim regnū
celozū qui contempserūt
vitam mundi et peruenerūt
ad premiā regnī. Et in san-
guine. **¶ Ad laudes. ā.** Sā-
cti martyres quāta passi sūt
tormenta vt securi puenirēt
ad palmā martyrii. **ps. xcij.**
Dñs regnauit. **i. xxvij. l. p.**
R. et oratio vt in primis vcl.
R. breue Sancti tui domie
Benedicent te. **R.** Gloriam
regnī tui dicēt r̄ potentiam
tuā loquēt. **¶ Bñdī. l. p.** Rex
glorioso. **ro. lxxij. Ad bñ. ā.**

Tradidit corpora sua propter
deum ad supplicia et meruerit
habere coronas perpetuas

Ad. i. a. Cum palma ad reg-
na puerunt scilicet: coronam
decoris meruerunt de manu
dei.

Ad. iii. an. Corpora
sanctorum in pace sepulta sunt: et
ueteris nominis eorum in eternum.

Ep. i. j. ves. x. Letami in
deum.

Ad. vi. a. Istorum enim
regnum celorum quod contempserunt
mundi et puenerunt ad omnia
regni et lauerunt stolas suas in
sanguine agni.

Ep. Sap. iii.
Istorum aie in manu dei
sunt et non tagent illos
tormentum mortis: visi sunt
oculis insipientium mortali
aut sunt in pace.

Justi in p.
Besta quae operis.

Deus ut quod gloriosos
martyres fortes in sua pfe-
sione cognouimus: propter ap-
te in nos a intercessione sentia-
m.

Et factus per deo.
Fulgebunt iusti sicut sol in
regno patris eorum.

Ep. Sap. v.
Iusti in perpetuum uiuent: et
apud deum est merces eo-
rum: et cogitatio illorum apud al-
tissimum.

Exultet iusti.
Desio domine martyr
de peccatis sanctorum quod
pati pro tuo nomine tribuisti: fac
tuus fidelibus suffragari.

Et

factus per deo.

In. ij. ves. sup
Iustorum aie in manu
dei sunt et non tagent illos tor-
mentum malitiae.

Si coram ho-
minibus tormenta passi sunt
spes electorum est immortalis in
eternum.

Sanctorum uelut a quile
uiuentur renouabuntur: florebunt
ut lilium in conspectu domini.

La-
que auxilium in fornace probauit ele-
ctos dominus: et quasi olocausti ho-
stia accepit eos.

Ep. R. hy.
Et oratio ut in lau.

Ad mag. a.
Haec est uera fraternitas quod non
potuit uiolari certamine quod
effusus sanguine secuti sunt dominus
continentes aulam regiam per-
uenerunt ad regna caelestia.

Deuino in.
Beatus uir quod sus-

Beatus uir quod sus-

Beatus uir quod sus-

Beatus uir quod sus-

Beatus uir quod sus-

Beatus uir quod sus-

plet coronam vite quā repro
 misit deus his q̄ diligūt illū
De vno martyre p̄dī. ox.
Deus q̄ nos ānua bea
 ti N. martyꝝ tui atq̄
 pontificis solemnitate letifi
 cas: concede propiti⁹ vt cu
 tus natalitia colim⁹ virtutē
 q̄q̄ passionis imitemur. Et
 fa' p̄er dñm nřz. **De vno
 martyre nō pontifice. Of.**
Pesta q̄s ops de⁹ vt
 qui beati N. marty
 ris tui natalitia colimus: in
 tercessione eius in tui nomi
 nis amore roboreremur. Et fa
 mu' p̄er dñz. **Inuita. Be
 gem martyꝝ dñm. Venite
 adoremus. ps. Venite. hy.**
 ūdartyꝝ dei. **fol. lxiiij. In. f.
 noct. ān.** In lege dñi fuit vo
 lūtas eius die ac nocte. **p. f.
 Beatus vir. fo. f. ān.** Predi
 cans preceptum dñi consti
 tutus est i monte sancto ei⁹.
ps. ij. Quare. fol. f. ān. Filij
 hoim scitote quia dñs san
 ctum suū mirificauit. **p. iij.
 Cū inuoca. f. f. ā** Scuto bo
 ne volūtat' tue coronasti eū
 dñe. **p. v. Verba mea. f. f. ān.**
 In vniuersa terra gloria et
 honore coronasti eum. **p. viij
 Dñe dñs nř. f. ij. ā** Justus
 dñs et iustitias dilexit eq̄
 tatez vidit vultus eius. **p. x.**

In dño confido. **fol. lii. s.**
 Gloria et honore coronasti es
 dñe. Et p̄stituisti eū sup opa
 manuum tuarum. **ps. i. Iste
 sanctus pro lege dei sui cer
 tauit vsq̄ ad mortē et a veri
 bis impiorū nō timuit. Fun
 datus enī erat supra firmaz
 petrā. ps. Unimine regio
 septus: nullaten⁹ est ab ad
 uersarijs superatus. Fūda
 tus. ps. ij. Just⁹ germinabit
 sicut lilij. Et florebūt in eter
 nū ante dñm. ps. Plantatus
 in domo dñi in arrijs dom⁹
 dei nostri. Et florebūt. ps. iij.
 Desiderium anime eius tri
 buisti ei dñe. Et voluntate
 labiorum eius nō fraudasti
 eum. ps. Posuisti i capite ei⁹
 coronaz de lapide p̄ctoso.
 Et vo. ps. iij. Dñe p̄uenisti
 eum in benedictionib⁹ dul
 cedinis. Posuisti i capite ei⁹
 coronam de lapide p̄ctoso.
 ps. Vitam petisti a te et
 tribuisti ei dñe longitudinē
 dier in seculū seculi. Posu
 sti. **In. ij. noc. ān.** Habita
 bit i tabernaculo tuo requie
 scet in monte sancto tuo. **p.
 riiij.** Dñe quis. **fo. lii. ā.** Po
 suisti dñe sup caput ei⁹ coro
 nā de lapide p̄ctoso. **p. x.
 Dñe in virtute. fo. vi. ān.** Hic
 accipiet bñdictionē a dño:**

nam a deo
 ipse est gnato
 dñi
 ille paup
 le exauduit ei
 libā. fo. xi. ā
 ipse dñe hita
 libā. De
 pal
 libā. Boni
 dñe hita
 omā de lap
 ille cogn
 tate mirabil
 naur alij
 est in nime
 ille est qui c
 libet peruen
 ga. Et inuē
 comandi taris
 mus. Et coro
 natus posuit si
 libat illū d
 in intellectus
 mine salutari
 m. Et co. ps.
 na super cap
 ista signo sanc
 i bonous. Et
 dñe. Non
 ma eius: no
 mētur a gene
 rationē. Et op
 dñe hita sup
 nam de lap

et miam a deo salutari suo: **¶** Quia hec est gnatio fratrum dñi. **¶** **ps. xxiiij.** Dñi est ter. **fo. viij. a.** Iste paup clamavit et dñs exaudiuit eū. **¶** **ps. xxxiiij.** **Wñdicā. fo. xi. a.** Bñs que elegisti dñe habitabit i atrijs tuis. **¶** **ps. lxxiiij.** Te decet. **fo. xxiij. a.** Iust vt palma flozebit: si cur cedr⁹ libani multiplica bit. **¶** **ps. xxi.** Bonū ē. **fo. xxxiiij. *** Posuisti dñe sup caput ei⁹ Coronā de lapide p̄cioso. **¶** **ps. v.** Iste cognouit iustitiā: erudit mirabilia magna: et exorauit altissimū. Et inuē tus est in numero sanctorū. **¶** **ps. x.** Iste est qui contēpsit vitā mūdz: et peruenit ad celestia regna. Et inuē⁹. **ps. viij.** Sto la iocunditatis iduit eū do: minus. Et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. **¶** Cibauit illū dñs panem vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potauit illum. Et co. **ps. viij.** Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis gloria honoris. Et opus fortitudinis. **¶** Non recedet memoria eius: et nomē eius requiratur a generationē in generationē. Et opus. **ps. viij.** Posuisti dñe sup caput ei⁹ coronam de lapide p̄cioso.

Uitā petisti a ter: tribuisti et in sc̄m sc̄b. **¶** Desideriū a se ei⁹ tribuisti et dñe: et volūta: te labioz ei⁹ nō fraudasti et Uitā pe. **¶** **In. iij. noct. an.** Iustus germinabit sicut lilū: et flozebit in eternum ate dñm. **¶** **Car. Bñs vtr. f. lxxij. *** Magna est gl̄a ei⁹ in salutaris tuo: **¶** **ps. lxxiiij.** Magnū decorē ipones sup eū. **ps. lxx.** Hic est vtr q̄ nō ē derelict⁹ a deo i die certaminis sui: et ipse cōcūleauit caput ser pētis antiq. **¶** **ps. lxxiiij.** Hodie coronat⁹ est: q̄ fideliter vicit i mādatis dñi. **¶** **ps. lxxiiij.** Quis est hic lau dābū⁹ eū: fecit enī mirabilia in vita sua: **¶** **ps. lxxiiij.** Hic est vere martyr q̄ p̄ x̄p̄ noie s̄guinē suū fudit **¶** **ps. lxxiiij.** Quis minas iudicū nō timuit nec trene dignitatis gl̄iam q̄s: uir s̄ ad celestia regna puenit. **¶** **ps. lxxiiij.** Iustū deduxit dñs p vias rectas: et ostendit illi regnū dei. **¶** **ps. lxxiiij.** Posuit coronā capiti meo: et circū dedit me vestimēto salutis **¶** **ps. lxxiiij.** Ad expugnādas gentes et oēs inimicos. **¶** **ps. lxxiiij.** Iudica dñe nocētes me expugna in pugnatēs me/apphēde armaz scutum. **¶** **ps. lxxiiij.** Gloria et honore coronasti eū dñe: et s̄stutisti eū sup opa manu

pedit illi nomen sc̄m̄ glorie
an. Magnificauit eū in con-
 spectu regū: et dedit illi co-
 ronā glorie. **Ep. h. hy. 2.**
oro vt in lau d. Ad m̄t an.

Hic est vere martyr q̄ p̄ xp̄i
 noīe sanguinē suū fudit: qui
 m̄nas iudicū nō timuit: nec
 terrene dignitatis gl̄iam q̄
 siuit: s; ad celestia regna fe-
 liciter puenit. **De marty-**
ribus. sc. j. Sermo bti augu-
stini epi de v̄bis dñi qb̄ at

Holite timere eos q̄ occidit
 Admonēt nos (corp̄).
 Eloq̄a diuina q̄ lecta
 sunt timēdo nō timere: et nō
 timēdo timere. Aduertiss; q̄
 cū sanctū euangeliū legere
 tur dñm̄ deū n̄m̄ anteq̄ p̄
 nobis moreret firmos nos
 esse voluisse: sed admonēdo
 ne timerem; et admonendo
 vt timerem;. **Aut enī. Ho-**
lite timere eos q̄ corp̄ occi-
dunt: aiā aut nō possunt
occidere. Ecce vbi monuit
ne timerem;: videte vbi mo-
nuerit vt timerem;. Sed eū
inquit timete: qui potestātē
habet corpus et aiā occi-
dere in gehennā. Lectio. ij.

Ergo timeam; vt non
 timeamus. Timor vt
 detur ad ignauā pertinere
 Timor infirmorū videt esse

nō fortis. Sed videte q̄d ait
 scriptura. Timor dñi spes
 fortitudinis. Timeamus ne
 timeam;: hoc est prudēter
 timeam;: ne inaniter timea-
 mus. **Martyres sancti p̄**
pter quorū solēnitātē hoc ex
euāgelio recitatū est: timen-
do nō timuerit; q; deū timē-
do hoīes cōtēpserūt. Quid
enī ab hoībus hoī metuēdū
est: Et quid est vnde terreat
alter alteruz; homo hoīem?
Terret et dicit occido te: et
non timet ne cū minatur p̄s-
us moriatur. Lectio. iij.

Occido inquit. Quis
 dicit: cui dicit: Duos
 audlo vñū terrentē: alterū
 metuētē. Quorū duorū vn̄
 est potens: alter infirmus;
 sed abo mortales. Quid se
 ergo extēdit in honore infla-
 tio: potestas in carne equa-
 lis infirmitas;. **Securus**
minetur mortē: q̄ non timet
mortē. Si vero vnde terret
timet; attēdat se: et cui mil-
natur cōparet se. Inueniat
in eo cui minas parē condi-
tionē et a dño simul cū illo
petat miserationē. Homo ē
enī et hoī minatur creatura
creatorē: sed vna inflata sub
creatorē: altera fugiens ad
creatorē. Lectio. iiii.

Dicat ergo fortissim⁹
 marty: stans hō ante
 homines. Non timeo: quia
 timeo. Tu qđ minar: si ille
 nolit nō facis. Quod aut il-
 le minatur et faciat: a nullo
 impeditur. Deinde tu qđ mi-
 naris: et si pmittis quid fa-
 cis: Usq; ad carnem seuis:
 aia tura est. Nō occides: qđ
 nō vides. Visibiles visibiles
 terres. **H**abem⁹ ambo in-
 visibile creatorē quez simul
 timere debemus: qđ hoīem
 ipsum ex visibili et invisibili
 creavit. Visibile de terra fe-
 cit: invisibile statu suo inspi-
 ravit. Substantia ergo invi-
 sibilis hoc est aia qđ iacētem
 erexit de terra: nō timet cū
 percussis terrā. Potes fer-
 rere habitaculū: nūquid ha-
 bitantē: Fugit percusso vin-
 culo colligatus: et erit in oc-
 culto coronatus. **Lectio. v.**

Quid ergo minaris: qđ
 aie nihil facere potes:
 Per meritū ei⁹: cui nihil fa-
 cere potes: resurget: cui ali-
 quid facere potes. Per me-
 ritū enī aie resurget et caro
 et habitatorū reddetur: non
 tā ruitura: sed mansura. Ec-
 ce verba martyris dico. Ec-
 ce ppter ipsam carnē meaz
 nō timeo cōminantē. Caro
 mea sublaceat potestati ei⁹: s;
 etiā capilli capitis numera-
 ti sūt creatori. Quid timeo
 ne carnē perdā: qđ nec capil-
 lū pdo: Quō nō attēdit car-
 nē meā: cui sic nota sūt vilia
 mea: Ip̄m corp⁹ qđ pcutiet
 occidi pōt ad tps cinis erit:
 mortale erit. S; cui hoc cui
 reddet corpus ad vitā etnā
 etiā occasū pēptū dissipatū:
 cui reddet: Et qđ non timuit
 ponere aiaz: suā: cū nō timet
 ne occidatur caro sua. **sc. vi.**

Etenī fr̄es aia immor-
 talis phibet: et est im-
 mortalis scōz: quēdā modū
 suū: qz est qđā vita qđ pōt pre-
 sentia sua carnes viuificare.
 Per aiaz quippe caro vivit.
 Hęc vita mori nō pōt: ideo
 aia immortalis ē. Quare aut
 dixi fm suū moduz: Audite
 quare. Qm̄ est qđā immorta-
 litas vera immortalitas qđ est
 oimoda icōmutabilitas: de
 qđ dicit ap̄ls loqndo de deo.
 Qui sol⁹ habet immortalita-
 tē: et lucē habitat inaccessibi-
 lē: quē nemo hoīm vidit nec
 videre pōt: cui ē hōnor et glo-
 ria i secla scloz amen. **sc. vii.**

Sergo de⁹ sol⁹ habet
 immortalitatē: certe
 aia mortalis est. Ecce qre vi-
 xi immortalē esse aiam scōz

modi sui. Nam pot et mori
 intelligat charitas vestra
 et nulla questio remanebit.
 Audeo dicere. Aia pot mo
 ri: pot occidi. Lerte immor
 talis est. Ecce audeo dicere
 et immortalis est: et pot occi
 di. Et ideo dixi quoniam est quidam
 immortalitas hoc est oimodo
 da incommutabilitas: qua so
 lus deus habet: de quo dictum
 est quod solus habet immortalita
 tem. Nam si aia non pot occidi:
 quod dixit ipse dominus cum terre
 ret nos eum timete quod habet
 potentiam et corpus et aiam occi
 dere in gehennam? **Lectio. vii.**
Ad huc confirmavi non
 solui questionem. Pro
 bant quod pot aia occidi. Con
 tradicti euangelio non pot: nisi
 ab aia ipsa. Ecce occurrit
 mihi hic: et venit in mentem quod
 dicitur. Contradicti non pot viteri
 nisi ab aia mortua. Euange
 lium vita est: impietas et infelici
 tas mors anime est. Ecce pot
 mori: et immortalis est. Quod ergo
 immortalis est: et si aliqua vita est:
 quod in illa nunquam extinguitur. Quod
 ergo mori? Ad hoc non sit vita: sed
 amittit deo vitam. Et tenet aia vi
 ta est alicui rei: et habet etiam
 ipsa vitam suam. Quod in attende
 creaturarum. Vita corporis aia
 est: vita anime deus. Sicut adest

vita corpori id est aia ne moriat
 corpus: sic debet adesse vita
 anime hoc est deus: ne moriat aia.
**Item de martirio movel
 pluribus. P. c. j. Et homer. bti
 gregorii pape super euang.**
 Si quis vult post me venire
Dicat ergo veritas dicat
 Si quis vult post me ve
 nire abneget semetipsum: quia
 nisi quis a semetipso deficiat
 ad eum quod supra ipsum est non ap
 propinquat: nec valet appre
 hendere quod supra ipsum est: si
 nescierit mactare quod est.
Sic oleum platee transponit
 tur ut proficiant: atque ut ita di
 xerim eradicant ut crescant
 Sic rex semina in terra admi
 ptione deficiunt: et in reparitione
 sui generis uberibus exurgunt.
 An ei videntur perdidisse quod
 erant: inde incipiunt hoc appa
 rere quod non erant. **Lectio. ii.**
Sed iam quod se a viciss
 abnegat: exquirende ei
 virtutes sunt in quibus cre
 scat. Nam cum dictum est: quod vult
 post me venire abneget se:
 metipsum: partim addit: tollat
 crucem suam: quod die et sequatur
 me. **Quod** etenim modis
 crucis tollit: cum aut per abstinē
 tiam afficitur corpus: aut per
 compassionem: primi affligi
 tur animus. pensetur quater
 C. j.

habere in se ipso vult velle am de foris potest. Sed vult abneget semetipsum

Commane

utroq; nō paul' crucē suam
tulerat q̄ dicebat. Castigo
corp' meū ⁊ in fuitutē redi-
go ne forte alijs p̄dicās ipse
reprob' efficiar. **Lectio. iij.**

Ecce in afflictioē cor-
poris audiuius cru-
cem carnis ⁊ audiam' nūc in
compassione primi crucem
mentis. **Ait.** Quis infirmat:
⁊ ego nō infirmor? Quis scā-
dalizatur: ⁊ ego non vroz?

Perfectus quippe p̄di-
cator vt exēplū daret absti-
nentie crucē portabat i cor-
pore ⁊ qz in se trahebat dā-
na infirmitatis aliene: crucē
portabat i mēte. Sed quia
ipsis v̄tutibus quedā vitta
iuxta sunt: dicēdū nobis est
qđ vitiū abstinentiam carnis
⁊ quod obsideat compassio-
nem mentis. **Lectio. iij.**

Alcino nāq; abstine-
tiam carnis nōnunq;
vana gl'ia obsidet? qz dū te-
nuitas in corpore dūz pallor i
vultu respicitur v̄tus pate-
facta laudat: ⁊ tanto se cele-
rius foras fūdūt q̄to ad hu-
manos oculos per ostēsum
pallorem exit. **Et** plerūq;
fit: vt quod causa dei agi cre-
ditur: pro solis humanis fa-
uoribus agatur. Quod be-
ne symon ille significat ⁊ qui

inuentus in itinere crucem
dominicam in angaria por-
tat. Aliena quippe onera in
angaria portantur: quādo
per vanitatis studium ali-
quid geritur. **Lectio. v.**

Qui ergo p̄ symonē de-
signatur nisi abstinen-
tes ⁊ arrogantes? q̄ p̄ absti-
nentiam quidē carnē afficiunt:
sed fructum abstinentie in-
terius non requirunt? Crucē
ergo domini in angaria sy-
mon portat: qz dum ad op'
bonum ex voluntate bona
non ducitur: rē iusti sine fru-
ctu peccator operatur. An-
de et idē symon crucem por-
tat sed nō moritur: quia absti-
nētes ⁊ arrogātes p̄ absti-
nentiam quidē corp' afficiunt:
sed per desiderium vane gl'ie
mundo viuunt. **Lectio. vi.**

Compassionē v̄o anī-
mi plerūq; latent obsi-
det pietas falsa: vt hāc nō-
nunq; vsq; ad condescēden-
dum vicijs pertrahat: dū ad
culpas quisq; nō debeat cō-
passionē exercere sed zelus.
Cōpassio quippe homini et
rectitudo vicijs debet: vt in
vno eodemq; homine ⁊ dili-
gamus bonū quod fact' est:
et persequamur mala que
fecit: ne dum culpas incau-

martyriam.

So. xviii.

te remittimus: non iam per
charitatez compati sed per
negligentiam concidisse vi-
deamur.

Lectio. vii.

Sequitur. Qui autem
voluerit aiam suā sal-
uam facere perdet eā: et qui
perdiderit aiam suam pro-
pter me: saluaz eam faciet.
Sic dicitur fidelis qui volue-
rit aiam suam saluaz facere
perdet eaz: et qui perdiderit
aiam suā ppter me saluā eā
faciet: ac si agricole dicat.
Frumentū si seruas pdtis: si
feminas renouas. Quis ei
nesciat qd frumentū cū in se-
mine mittit perit ab oculis
in terra deficit: S; vnde pu-
trescit in puluere: inde viri-
descit in renouatiōe. **lc. vii.**

Quia vero sc̄ta eccl̄ia
aliud tps̄ habet perfe-
cutionis atq; aliud pacis re-
demptio: noster ip̄a ei⁹ tem-
poradistinguit i preceptis:
nam p̄secutionis tpe ponen-
da ē aia: pacis aut̄ tpe ea q̄
amplius dominari possunt
frangēda sunt desideria ter-
rena. Unde et nunc dicitur.
Quid enī p̄cicit homo si lu-
cret totū mundū: se aut̄ per-
dat et detrimentū sui faciat:
Cū p̄secutio ab aduersarijs
deest: valde vigilat⁹ cor cu

stodiendum est. Nam pacis
tpe q; licet viuere/ libet etiā
ambire. Que p̄fecto auaritia
bñ cōpescit: si ip̄e status
ambientis sollicitate confide-
ret. Nam cur instet ad colligendum: qm̄ stare nō potest
ip̄e q̄ colligit: Cursus ergo
suū vnusquisq; cōsideret: et
cognoscat sibi posse suffice-
re parua q̄ habz. S; fortal-
se metuit: ne in hui⁹ vite itin-
nere sumptus desit. Longa
nostra desideria: increpat
via breuis. Incassus multa
portans: cū iuxta est q̄ p̄git.

**Acte de marty. lc. i. Ex ho-
mel. bti grego. pa. sup. enā.**

In viā gentiū ne abieritis.

Quibus predicatozibus
quid precipiatur au-
diam⁹. P̄ntes predicate di-
centes: q; appropinquet
regnū celoz. Hoc iā fratres
charissimi etiā si euāgelium
taceat: mūdus clamat. Qui
ne nāq; illi⁹ voces eius sunt
Qui enī attrit⁹ tot p̄cussioni-
bus a gl̄ia sua cecidit: quasi
iam nobis e primo regnum
aliud quod sequat ostendit.

**Sp̄s iā z a quib⁹ amatur
amarus est. Ip̄e ruine ei⁹
p̄dicat: q; amad⁹ non est. Si
enī ruina sui dom⁹ quassata
minaret quisq; in illa habi**

Cl. ij.

Commune.

taret fugeret: et q̄ stantē dī
lexerat: recedere q̄ totius a
cadente festinaret. **Lectō. ij.**

Sigil' mūdus cadit: z
nos eū amādo ample
ctimur oppimi poti' volum' q̄
habitare: qz nulla nos ra
tio a ruina illi' sepat: quos
eius passionib' amor ligat.

Facile ergo est nūc tā cū
destructa oīa cernim' aim
nī m ab ei' dilectione distū
gere: sed hoc illo in tpe disti
cillimū fuit quo tunc pdica
re regnū celozum inuisibile
mittebant: cū longe lateqz
omniā cernerent florere re
gna terrarum. **Lectio. iij.**

Ade z adūcta sūt p
dicatozibus sc̄is mi
racula vt fidē v̄bis daret vir
tus ostensa: z noua facerēt
q̄ noua predicarent: sicut in
hac eadē lectiōe subiungit.
Infirmos curate / mortuos
suscitate: leprosos mūdare
demonēs eijcite. **F**lozēte
mūdo crescēte humano ge
nere diu in hac vita subsillē
te carne exuberāte rez opu
lētia: q̄s cū audiret aliā vitā
esse crederet: **Q**uis inuisibi
lia visibilib' p̄ferret: **lc. iij.**

Sed ad salutē redēti
bus infirmis ad vitaz
resurgētib' mortuis carnis

mundiciā recipientib' lepro
sis ereptis a iure infidōsi
spirituū demoniacis: tot vi
sibilib' miracul' exact' / q̄s
nō crederet qd̄ de inuisibili
bus audiret: **E**t ad hoc qui
dē visibilia miracula choz
scant / vt corda vidētū ad fi
dē inuisibiliū p̄trahant: vt p
hoc qd̄ mirū foris agit: hoc
quod intus est lōge mirabi
lius esse sentiat. **Lectō. v.**

Ade nūc quoqz cū fi
delitū nūerositas ex
creuit intra sanctā eccliam
multi sunt q̄ vitā virtutuz te
nent signa t̄ virtutū nō ha
bēt: qz frustra miraculū fo
ris osēdit: si deest qd̄ intus
operet. **N**az iuxta magistri
gentū vocē lingue in signū
sunt: nō fidelib' s; infidelib'
Unde et isdem predicator
egregius q̄ ad prediciōis
verba dormientē cadentēqz
de fenestra euticū a vita sus
cit' extinctū corā cūctis in
fidelibus orando suscitauit
milite veniēs z plenā infi
delibus insulā sciēs: patres
publ' dissēteria febribusqz
veratū orādo saluauit: pe
reginatiōis autē sue comitē
z sc̄e prediciōis adiuto
rē tymotheū ex infirmitate
stomachi lacescētē nō ver-

bo curat: sed medicinali ar-
te mederi parat dicēs. **H**o-
dicovinortere: p̄p̄l̄ stoma-
chū ⁊ frēq̄ntes tuas infirmi-
tates.

Lectio sexta.

Quā ergo infirmū infi-
delē vna spē saluat: cur egrotū sociuz p̄ce non roborat: **Q**uā nimitz ille for-
per miraculū sanāndus erat q̄ viu⁹ inter⁹ nō fuerat: vt p̄ hoc qd̄ exterior p̄rās ostēde-
ret: hunc ad vitā interior vit-
tus animaret. Egrotātī autē
fidelī socio exhibenda foris
signa nō fuerāt: q̄ salubris
intus viuebat. S; p̄cessa po-
testate p̄dicationis: p̄cessis
⁹tutū miraculis: qd̄ redem-
ptor: n̄r̄ subiungat audiam⁹

**Gratis accepistis: grat̄ da-
re sciebat nā te. l. vii.**
P q̄ nōnullos hoc sp̄s
donuz accepti sp̄s in vsum
negotiationis inflectere: ⁊ mi-
raculozuz signa ad auaricie
obsequiū declinare. **H**inc ē
em̄ q̄ symon p̄ impositiones
man⁹ edita miracula p̄cupi-
scēs p̄cipere donū sp̄s sc̄i
pecunia voluit: sc; vt dete-
rius v̄deret: qd̄ male cōpa-
ra sc̄t. **H**inc de tēplo redem-
ptor: n̄r̄ flagello de resticu-
lis facto turbas eiec̄it: ⁊ cas-
thedras v̄dētū columbas

enerit. **C**olūbas q̄ p̄p̄em-
dere ē ipositionē man⁹ q̄ sp̄-
ritus sc̄tūs accipit nō ad vi-
te meritū sed ad p̄miū dare

Sed sunt nōnulli **l. vii.**
q̄ quidem nūmoz p̄e-
mita ex ordinatiōe nō accipi-
unt: ⁊ tñ sacros ordines pro
humana gl̄ia largiunt: atq; de
largitate eadē laudis so-
lūmodo retributionē requi-
rūt. **H** nimitz qd̄ gratis ac-
ceptū est gratis nō tribuūt:
q̄ de imp̄so officio sc̄titat̄
nummum fauoriseperunt
H n̄ bñ cū vix iustuz desc̄ris
beret p̄pheta ait. **Q**ui excu-
tit man⁹ suas ab oī munere.
Neq; em̄ dicit q̄ excutit ma-
nus suas de munere s; ad iū
git ab oī: q̄ aliud ē mun⁹ ab
obsequio: aliud mun⁹ a manu:
aliud mun⁹ a lingua. **H** Mun⁹
quippe ab obsequio est subie-
ctio indebite imp̄sa: mun⁹
a manu pecunia: mun⁹ a lin-
gua fauor. **Q**ui ergo sacros
ordines tribuit: tūc ab om-
nī munere man⁹ excutit: qñ i
diuinis rebus non solū nul-
lam pecuniam sed etiaz hu-
manā gratiaz nos requirit.
Tu autem. **Item de mar-
tyribus. Lectio. i. Ex home-
lia beati gregoriū pape sup
euāgelio. Cū audierit sp̄s**

Omnes electi q̄a sumi
 mi caput membra sūt
 caput quoq; suū in passiōe
 bus sequūt; vt ip̄os aduer
 sarios in sua morte sentiant:
 de quoz vita presumebant:
 et tanto eis crescat merces
 opis q̄to eis v̄tus; lucrū p̄
 ficat ex alieno dāno charita
 tis. S; q; dura sunt q̄ predi
 cunt de afflictione mortis; p̄
 timus cōsolatio subditur de
 gaudio rēsolūtiōis cū di
 cat. Et capill⁹ de capite v̄ro
 non peribit. **S**cimus fra
 tres quia caro incisa dolet;
 capillus incisus non dolet.
 Est ergo martyribus suis
 capill⁹ de capite vestro non
 peribit; videlicet apte dicēs
 Cur timeat; ne pereat quod
 incisum dolet; qm̄ et illud in
 vobis perire non potest qd̄
 incisum non dolet. **Lecl. 4.**

Sequitur; In paciētia
 v̄ra possidebitis aīas
 v̄ras. Idcirco possessio anti
 me in virtute paciētie po
 nitur; quia radix omnū cu
 stosq; virtutum paciētia est.
 Per paciētiā vero possi
 demus animas nostras; qd̄
 dum nobis ipsis dominari di
 scimus hoc ip̄m incipimus
 possidere qd̄ sumus. **P**a
 tientia vero est aliena mala

equanimiter tolerare; cōtra
 euz quoq; qui mala irrogat
 nullo dolore mordet. Nam
 qui sic mala proximi portat
 vt tamē tacitus doleat; tē
 pus digne retributiōis que
 rat; paciētiā non exhibet
 sed ostēdit. Scriptum quip̄
 pe est. Charitas paciēs est;
 benigna est. **Leclio tertia.**

Paciens nanq; est cha
 ritas; vt aliena mala
 toleret; benigna v̄o vt ipsos
 etiā quos portat amat. h̄c
 nanq; per semetip̄m veritas
 dicit Diligite iūnicos v̄ros;
 benefacite his qui oderunt
 vos; orate pro persecutē
 tibus et calumniantibus vos

Virtus itaq; est corā ho
 minib; aduersarios tolera
 re; sed virtus corā deo dili
 gere; quia hoc solum de sa
 crificiuz accēpit; quod ante
 eius oculos in altari boni
 operis flamma charitatis i
 cendit. **Leclio quarta.**

Sciēdū v̄o q; pleriq;
 paciētes ideo eē vide
 mur; q; retribuere mala nō
 possum; S; q; idcirco malū
 nō retribuit; q; neq; valer
 peuldu bio vt p̄dramus pa
 tiēs nō ē; q; paciētia nō i oī
 bus. **P**er ipaciētiā autē vicuz

pa virtutē nū
 infipar. Sec
 Documētū
 am dicitur.
 quāq; nūm
 eris quō cor
 me parēs. Pa
 videret bona
 videre; si vi
 ammittere
 cre.
 Q̄anto
 Q̄us pa
 tū salomō
 helio; est pa
 ter qui dicit
 ignato; v̄b
 vicia v̄bes
 na extra sum
 lucas autē e
 omz; vincit
 nūm; super
 solum s̄omet
 paciētia in
 v̄o ante stern
 Q̄lidiū
 q; eueni
 et vt eo qd̄
 nā paritū
 v̄dūt null
 v̄o et sic pa
 v̄o vt custo
 h̄o cōmā
 p̄p̄ulū h̄
 h̄o ad me
 v̄o q; v̄b

ipsa virtutū nutrit doctrina
dissipatur. Scriptū nāq; est
Doctrina viri per patienti-
am dinoscitur. Tanto ergo
quisq; minus offenditur do-
ctus: quāto conuincitur mi-
nus patiens. Neq; enī potest
veraciter bona docendo im-
pendere: si vituendo nesciat
equanimiter aliena mala to-
lerare.

Lectio quinta.

Quanto enī culmīe vir-
tus patiētie polleat:
rursū salomō indicat dicens.
Melior est patiens viro for-
titer qui dñatur aīo suo ex-
pugnator: vbiū. Melior est
victoria vrbes expugnare:
quia extra sunt q̄ vincuntur:
Melius autē est quod p̄ pa-
tientia vincit: quia ipse a se
animus superatur: semet-
ipsum sibi metip̄i subicit qñ
euz patientia in humilitate
tolerantie sternit. **Lec. vi.**

Sciēdū hō ē qd̄ plerū
q; euenire patientib;
solet vt eo qd̄ tpe quo ad-
uersa patiūtur vel contumeli-
as audiūt nullo dolore pul-
sentur: et sic patientiā exhi-
beant vt custodire etiā cor-
dis innocentia curēt: sed cū
post paululū hec ipsa q̄ per-
tulērunt ad memoriā reuo-
cant: igne vehementis dolo-

ris insligāt argumēta vltio-
nis inq̄rūt: et māsuētudine
quā tolerantēs habuerūt i-
retractatiōe sua semetip̄os
dijudicātes pdūt. **Lec. viij.**

Quālid⁹ nāq; aduersa-
ri⁹ bellū p̄tra duos mo-
uet vnū videlicet insāmāsvt
contumeliā p̄ior inferat: al-
ter v̄vero prouocans vt con-
tumelias lesus reddat. Sz
q; eius tā victor extitit quez
ad proferēdas cōtumelias
pmouit: p̄tra illū acritus do-
let: quem ad reddendas in-
iurias cōmouere nō potuit.
Enī fit vt tota se v̄tute p̄tra
eū erigat quē contumelias
fortiter ptulisse considerat:
quē q; pmouere in ipsa in-
iuriarū iaculatiōe non potuit:
ad apto certamine interim
recedēs i secreta cogitatio-
ne deceptiōis tps inq̄rit: et
qui publico bello pdidit: ad
exhibendas occulte insidi-
as inardescit. **Lectio viij.**

Quietis nāq; tam tem-
pore ad victoris ani-
mū redit: et vel dāna rez vel
iniuriarū iacula ad memori-
am reducit: cūctaq; que sibi
illata sūt vehemētē exag-
gerans: fuisse intolerabilia
ostendit. Et quiescentis ani-
mū tantū furore cōturbat:

ponit: sicut xps p nobis ant-
mā suā posuit: sic et nos de-
bem⁹ aīas pro frīb⁹ ponere?

Ecce quātū ipen *(L. iiii)*
derūt. S; nūqd perie-
rūt: qñ securitatē a dño etiā
de capillo acceperunt: pe-
rīt manus: vbi nō perit pil⁹
perit caput: vbi nō perit ca-
pillus: vbi nō perit palpe-
bra: perit oculus: hāc ergo
magna securitate accepta:
ipēderūt seipsos. **P**erit
ergo bonis seminem⁹
dum tēpus est: dicente apo-
stolo. Qui pce seminat: par-
ce et metet. Infatigabiles
iquit cū tēpus habem⁹ ope-
remur bonū ad omēs: maxi-
me autē ad domesticos fidei.
Et iterū bonū inquit facien-
tes nō deficiamus: tempore
enim suo metemus. Qui de-
fecerit in semine: non gau-
debit in messe. Tu autē. *(L. v.)*

Quare ergo in lachry-
mis: cū oīa bona ope-
ra nostra debeāt habere hi-
laritatē: Et quidē de marty-
ribus dici potest: quia cū la-
chrymis seminauerūt. Forti-
ter enī certauerūt: et in ma-
gnis tribulationib⁹ fuerunt.
Hāzot eorū lachrymas xps
cōsolaretur: trāstulit et trā-
stulit eos in se: et dixit.

Tristis est anima mea vsq;
ad mortem. *Lectio sexta.*

Videtur mihi qd caput
nostrū infirmitatibus mēbris
suis passum est: ne de se for-
te mēbra ifirma desperarēt:
aut sicut ē humana fragili-
tas morte propinquāte tur-
barent et dicerēt nō se ad ve-
um ptinere: nā si ptinere vti
q; gauderēt. Ideo pu⁹ xpus
dixit tristis est aīa mea vsq;
ad mortē: pat si fieri potest
trāseat a me calix iste. Quis
hoc dicit: Que potestas?
Que infirmitas? Audite qd
dicit. Potestatē habeo po-
nēdi aīam meā: et potestatē
habeo iterū sumēdi eā. He-
mo tollit eā a me: s; ego po-
no eā: et iterū sumo eā. *(L. vii.)*

Hec ptās tristis erat:
quādo faciebat qd nō
faceret nisi voluisset. Ptāte
enī fecit nō cōditiōne: q; ip-
se voluit: nō quia iudeus pos-
tuit. Trāstulit ergo i se
infirma mēbra corporis sul-
ti. Et forte de illis dictū ē qd se-
mināt in lachrymis i exulta-
tiōe metēt: id est de infirmi-
tātib⁹. Non enī in lachrymis
seminabat ille ipsius xpi ma-
gn⁹ pco qñ dicebat. Ego enī
iam imolo: et temp⁹ mee re-

solutiōis instat: bonū certa
mē certant: cursū cōsumant
fidez fuant: de cetero supest
mibi corona iustitie. Coro-
na de manipulis supest inq̄
mibi corona iustitie: quam
reddet mibi dñs in illa die
iustus iudex. Quasi diceret
Reddet mibi messē: cui me-
ipsum ipēdo semē tē. *Ec. viii.*

Hec vba quātū itelli-
gin? ffes exultat? sūt
nō plorātis. Hū qñ ista dice-
bat i lachrymis erat. Plōne
simil' erat hilarit' datorū quez
diligit de? Ad infirmos er-
go referam? hec vba: vt nec
ipsi desperēt q̄ in lachrymis
semiauerūt. *Et si femina*
uerūt i lachrymis: trāsiit do-
lor et gemit: trāsiit tristitia
cū sine: et venit letitia sine si-
ne. Luca. i. **Acte de marty.**

Rec. i. Sermo dñi iohā. epi.

Quā factoz merita reli-
giosa chāritate mira-
tur q̄z iustoz gl'ias frequē
si laude colloquit' eorū mo-
res sanctos atq̄ iustitiā imi-
tet' qñ quez delectat sancti
alicuius meritis: delectare
debet par circa cultū dei ob-
sequz. *Quare aut imitari*
debet si laudat: aut laudare
non debet si imitari detra-
ctat: vt q̄ aliū laudat se lau-

dabilē reddat: et q̄ sanctoz
merita amirat: mirabilis ip-
se vite scititate reddat. *Ec. ii.*

Quā si ppter ea iustus
fidelesq̄ diligim? q̄ i
ipsis fidem iustitiāq̄ suscipi-
m? possim? nos quoq̄ esse
q̄d sūt: si faciam? ipsi q̄d faci-
unt. *Neq̄z enī difficile no-*
bis est q̄d ab ipsis gerit' imi-
tari: cū sine pcedēt' exēplo
ab antiq̄s talia gesta cōspi-
cim?: vt nō ipsi aliozū emulū
redderent: s; emulāde vir-
tutis se ipsos nobis preberent
exemplū: vt dū nos ex ipsis
et aliq̄ ex nobis proficiūt: sic
xps in suis semp seruis i ec-
*clesia sancta laudet. *Rec. ii.**

Unde ab origine mun-
di in nocēs abel occidi-
tur: enoch deo placens trā-
fertur: iustus noe inuenitur
Abrahā fidelis pbat: moy-
ses mansuetus: dinoscait: te-
sus castus: dauid lenis: heli-
as acceptus: daniel sanctus:
tres pueri victores reddūt

Apostoli discipuli christi
credentiū magistrū habent.
Et quibus eruditi confesso-
res fortissimi pugnant: mar-
tyres perfecti triūphant: et
christiani semp exercitiōya
bolū deo armati debellant.
In istis semp pares vrites

diffimiles pugne: gl'ose vi-
croze.

Lectio quarta.

Uide tu chrystiane de-
licat' es miles si pu-
tas te posse sine pugnavin-
cere: sine certamie triūpha-
re. Exere vires: fortiter di-
mica: atrociter in prelio isto
concerta. **C**onsidera pa-
ctū: conditionē atrēde mili-
tiā nosce. Pactū quod spo-
pondisti: conditionē qua ac-
cessisti: militiā cui nomē de-
disti. Hoc enim pacto quos
miraris cūcti pugnar' hac
cōditio evniuersi vicef: hac
militia triūpharunt. **Lect. v.**

Deniqz p' sidera p'sente
de te cum hoste pu-
gnare: fauet ille vt yicas: fa-
uet vt obqueas. Cū pugnās
ades: euz dimicas p'sens
est. Tātuz eni virtū de eius
p'sentia concipis? q' tūm
inimico debilitatis accedit
tu erigeris in virtutez: ho-
stis incidit in debilitatem.
Tibi arma diuinit' ministrā-
tur: illi malicie rela frangū-
tur. Tibi conspectus dei vi-
rium adhibet incremēta: ho-
stis p'sens maiestas: adimit
nocendi venena. **Lect. vi.**

Ubi angeli app'ant:
dū: illi formidine ad-
hibēt. Tibi fortitudo tribui-

tur: illi malicia infirmatur.
Quib' tu foueris ille oppri-
mit: q' b' tu erigeris ille pro-
sternit. In tua pugna dñs
cōgredit: dñs dimicat dñs
p'liat: victoria tibi ascri-
bit. Certamē tuū certamen
dei est: preliū tuū xpi est pre-
liū. Quid trepidas: qd for-
midas: quasi tua v' tute deu-
cas? Prende arma p'cede
in bellum: fortiter dimica:
vt dimicanti asit ille qui vi-
ci non nouit. **Lectio. vii.**

Non pōt impatorē p-
mereri: q' hostem a se
noluerit supari. Nō pōt regi
esse accept' q' hosti fuerit le-
nocinatus. Nec enī hostem
poterit vincere: nisi q' atroci-
ter voluerit dimicare. Victo-
ria militis perēptio est ho-
stis: et pemptio hostis gl'ia
est impatoris. Deniqz in cer-
tamie xpiano aut superstes
miles p'strato hoste beatus
de prelio redit: aut hostē vi-
cto: moriendo deuincit. Fel-
licat enī vincit: q' post victori-
am vinci nō nouit. Feliciter
vincit: q' z diabolū z mūdūz
post victoriā derelinq't. Fel-
licat vincit: q' p'fiscens e mū-
do diabolū quez in p'senti
deuincit: in futuro cum dño
iudicabit. **Lectio octaua.**

Alios ei postvnu cer-
tamen ad alias pal-
mas dñs suat: alios psum-
mato martyrio iam coronat.
Allos victores retinet i exē
plum: alios itaq̄ pfectos trāf-
mittit ad celū. Allos frequē-
ter desiderat videre certan-
tes: alios passiōe tā meritos
imponit regnis celestib: trāf-
phates: vt imperatoris xp̄i
ab oibus dignatio collau-
detur: qui in suis ⁊ semel et
frequēter hostē deuincit: et
quēlibet quō pugnare vide-
rit munerabit. Tm̄ ptra hos-
tē exerceat anim⁹ exeratur
⁊ dñs: deuotio preparet: vt p-
cedēs miles ad bellum vel
p̄mo p̄lio coronetur: vel
frequētib: tropheis palma-
rum numero honoret. Tu.

*In. ij. noc. de mar. lc. xz.
Lec. f. euāg. ꝑꝑ lucā. Ca. xij.*

In illo tempore. Dixit
iesus discipulis suis.
Attendite a fermēto phari-
seorū: quod ē hypocrisis. Et
reliq̄. *Ex om̄erario venera-
bilis bede p̄bri de eadē lec.*

Ad hoc fermētum pertinet
oīa que recūbēs ap̄d phari-
sēi sup̄ius disputauerat: de
quo ⁊ apls p̄cipit. Itaq̄ epu-
lemur. Adī fermēto veteri
neq̄ i fermēto malicie ⁊ neq̄

tie: s; i azimis sinceritatis ⁊
⁊ itat. **N**ā sicut modicus
fermentū totā farine cui mī-
sces massam corrūpit: vniuer-
samq; moy cōspersionē suo
sapore cōmaculat: sic nimit-
rū simulatio cui⁹ semel aīas
ibuerit: tota ⁊ trutū sincerita-
te ⁊ itate fraudabit. *Lec. x*

Nihil aut optū est quō
nō reuelet: neq; abs-
cōditū quō nō sciat. Et quō i
presenti seculo multorū diu la-
tet hypocrisis? Ergo de fu-
turo tpe intelligēdū ē: quī in-
dicabit de occultis hominū

Nā sicut vn⁹ amicorū bñ
iob verissime dixit: laus ip̄o-
rū breuis ē ⁊ gaudiū hypo-
crite ad istar pūctū: si ascen-
derit vsq; ad celū sup̄bia ei⁹
et caput ei⁹ nubes tetigerit
quasi sterquilinū i fine p̄de-
tur. In fine inq̄ perdes: quī in
p̄ncipio florere videbatur

Et ergo sen- *Lec. xj.*
sus. Attendite ne emu-
lemini simulatores: quē veni-
et p̄fecto tps in quo ⁊ vestra
⁊ dñs omnib: ⁊ eorū reuelet
hypocrisis. Verū quō subdit
quī q̄ in tenebris dixistis in
lumine dicent: ⁊ quō i aurem
locuti estis in cubiculis pre-
dicabit in tectis: nō solū in
futuro quī cūcta cordiū ab-

condita proferent ad lucē:
sed et ih̄ presenti tpe pōt cō-
gruenter accipi. Qm̄ que in
tenebris quōdam pressura
rū carcerūq; ymbis vel lo-
cuti vel passi sunt a pōhōli:
nunc clarificata per orbem
ecclīa/letis eorū actib; pu-
blice predicantur. *Lectio. iij.*

SAne qd̄ ait p̄dicabit
in tectis iuxta moꝛē p
uincie palestine loquit; vbi
solent in tectis residere. Nō
eni tecta n̄ro moꝛe culmīn-
bus sublimata s; plano sce-
mate faciunt equalia. Unde
lex precepit vt qui nouā do-
mum edificaret/ murum teci-
cti poneret in giro/ ne fūde-
retur ibi sanguis innox; La-
bente aliq; et in preceps ru-
ente. Et i templi cōstructio-
ne legim;. Texit quoq; do-
mum laquearib; cedrinis/ et
edificauit tabulatum super
omnē domū quinq; cubitis
altitudinis. Ergo predica-
bitur in cūctis tectis/ id est
audientibus palam dicitur

Scōm̄ lucam. Cap. xij.

IN illo tēpore. Dixit
iesus discipulis suis.
Attendite a fermento pha-
riseorū: quod est hypocrisis
Nihil enim opertum quod
non reueletur: neq; abscon-

ditum quod non sciat. Qm̄
que in tenebris dixistis i lu-
mine dicentur: et quod in au-
re locuti estis in cubiculis:
p̄dicabit i tectis. Dico autē
vobis amicis meis ne treas
mini ab hīs q; corp; occidūt
et post hoc non habent āpl-
us quid faciant. Ostendam
autē vobis: quem timeatis.
Timeate autē eum: qui postq;
occiderit habet potestatem
mittere in gehennā. Ita di-
co vobis: hunc timeate. Nō
ne quinq; passerēs veniunt
dipondio/ et vnus ex illis nō
est in obliuione coram deo?
Sed et capilli capitis vestri
omnes numerati sunt. Nolite
ergo timere: multis passe-
rib; pluris estis. Dico autē
vobis: omnis qui cūctos con-
fessus fuerit me corā homi-
nibus/ et filius hoīs confite-
bit illū: coram angelis dei.

*In. iij. nocturno de mar-
tyribus. Lectio sancti euan-
gelij/ secūdu lucā. Cap. xij.*

IN illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis. Cum
audieritis prelia et seditio-
nes: nolite terreri. Et reliq;
h̄omef. bti gre. pa. de ea. l.
Quia lōgi; ab vrbē d̄ gref-
sifum;: ne nos ad reuertē-
dū tardior; hora p̄pediat:

ad vſu prauitatis inflectim?
ad vſu vertunt nobis vltio
nis. **Secundū lucā. Cō. xxi.**

In ill. tpe: Di. t. di. suis
Cū audieritis prelia
et seditiones: nolite terreri.
oportet primū hec fieri: s; nōdū
stati finis. Tunc dice
bat illis. Surget gēs cōtra
gentē et regnū aduersus re
gnū: et tremor magni erunt
p loca et pestilētie et fames
tremorq; de celo/et signa ma
gna erūt. Sed ante hec oīa
incipiēt vobis manus et p
sequēt tradētes in synago
gas et custodias trahentes
ad reges et presides: ppter
nomē meū. Cōtinget aut vobis
testimoniū. Ponite ergo
in cordib; vris nō preme
ditari: quēadmodum respō
deatis. Ego enī dabo vobis
os et sapiētā: cui nō poterit
resistere et cōtradocere oēs
aduersarij vri. Trademi au
tem a parētib; et fratrib; et
cognatis et amicis et morte
afficient ex vobis. Et eritis
odīo oib;: ppter nomē meū
Et capill; de capite vestro
nō peribit. In patiētia vra:
possidebitis anīas vestras.

**In. iij. noctur. de marty
rīb; Lectio sancti euange
lii secundū lucam. Cō. vi.**

In illo tpe: Descēdēs
Iesus de mōte: sedit in
loco cāpestri. Et rel. **Et cō
meta. ven. de. pbr; de ca. se.**

Lectur; a postolos domi
nus in montem subijt: tur
bas vero docturus ad cam
pestria redijt: quia non nisi
in humili xpm turbe videre
sufficiunt. **Et** hęc est noz
ma quā secut; apl's ait. Nō
potui vobis loqui quasi spi
ritualib;: sed quasi carnalib;
bus. Quasi puulis i christo
lac vobis potū dedi nō escā
Nōdū enī poteratis: s; nec
nūc quidē potestis. **2. cō. r.**

Apostoli aut ipsi secū
dū mattheū quasi p
fectiores: et in monte et apto
ore saluatoris docti eē nar
rantur. **Ab** si quis diligēt:
us velit vtrūq; euangelistā
pscrutari pōt intelligi cum
in mōte duodeci discipulos
elegit e plurib; quos et apo
stolos nomināuit quod mat
the; pretermisit: tūc habuis
se illū sermonē quē matthe
us inſposuit et lucas tacuit:
hoc est i mōte: ac deinde cū
descēdisset in loco cāpestrē
habuisse alterū similez de q
matthe; tacet lucas non ta
cet: et vtrūq; sermonē eodē
modo esse pclusum. **2. cō. r.**

Ad omni iudea et hieru-
salē et maritima et ty-
ri et sydonis et cetera. **Ma-**
ritimā multitudinē nō a p-
rimo mari galilee neq; enīz
hoc intraculi loco ponere-
sed a mari magno reor esse
cognominatā: in qua etiā
tyrius et sydon cōprehendi
poterāt. Verū quia gentiūz
ciuitates sūt iudeis qdē for-
te date sed nō ab eis posses-
se eo qd hostes extermina-
re nequuerint consulte no-
minatim ponūtur: vt quāta
sit fama virtusq; saluatoris
timeat: que exteras etiā ad
sanitatē doctrināq; capessē-
dā ciuitates accersiat. **sc. rii**

Ubi notandū q; dñs et
sivenientib; ad se gen-
tilibus misertus sit: vnde et
puerū centurionis et chana-
nee filiā approbata petētū
fide curauit: nō tamē ciuita-
tes eorū intrasse reperitur:
ne videlicet occasione q̄rele
iudeis calūniātibus sugge-
reret: sed perfectā potētia
lutē gētū passionis et resur-
rectionis sue tēporē reserua-
ret: quo imminēte tēporē gētū
libus eū videre querētibus
ait. Nisi granū frumenti ca-
dens in terrā mortuū fuerit
ipm solū manet: si autē mor-

tuū fuerit: multū fructū af-
fert. **Lu. Scd; lucā. Cap. xi.**

In illo tēporē. Descē-
dens iesus de mote: se-
dit i loco cāpestri. Et turba
discipulorū eius et multitu-
do copiosa plebis ab omni iu-
dea et hierusalē et maritima
et tyri et sydonis q̄ venerāt
vt audirent eū: et sanarētur
a languoribus suis. Et que-
rabant a spiritibus imūdis
curabātur. Et oīs turba q̄-
rebat eū tangere: quia virtus
de illo exibat: sanabat om-
nes. Et ipse eleuatis oculis
in discipulos suos: dicebat
Beati pauperes: qm̄ vestrū
est regnū dei. Beati q̄ nunc
esuritis: quia saturabimur.
Beati q̄ nunc sititis: q̄ ride-
bitis. Beati critis cum vos
oderint hoies et cū sepaue-
rint vos et exprobrauerint et
elecerint nomē vestrū tanq̄
malū: propter filium hois.
Gaudete in illa die exulta-
te: ecce enī merces v̄ra: mul-
ta est in celo. Amen. **Cap. xii.**

**In. iij. noc. Lectio sancti euā-
gelij: scdm̄ iohēm. Cap. xii.**

In il. tēporē. Di. i. di. suis
Amē amē dico vobis
Nisi granū frumētī cadens
in terrā mortuū fuerit ipz solū
manet: si autē mortuū fuerit

multum fructu affert. Et reliqua. **Homelia beati augu-
stini episcopi de eadē lectōe**

Se granū dñs dicebat. Ipse erat granū mortificandū z multiplicandū z mortificandū in infidelitate iudeorum: multiplicandū in fide populoz. Jam vero exhortās ad passionis sue sectandā vestigia: q̄ amat inquit aīam suā perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat p̄det: id ē si amas perdes. Si cupis vitā tenere in xp̄o: noli timere mortē pro xp̄o. **Lectio** alio modo. Qui amat aīam suā p̄det eā. Noli amare ne p̄das: noli amare in hac vita: ne p̄das in eterna vita. Hoc autē q̄d posterius dixit magis videtur habere euangelicus sensus. Sequitur enī. Et qui odit aīam suam in hoc mundo: in vitam eternā custodit eā. Ergo q̄d supra dictū est q̄ amat subintelligitur in hoc mūdo: ipse vitā p̄det. Qui autē odit vitā in hoc mūdo: in vitā eternā ipse custodit. **Lectio. x.**

Magna et mira sententia: quē admodum sit hōis in aīam suam amor: ut peat: odū ne pereat. Si male amaueris tūc odisti: si be-

ne oderis tunc amasti. Felices qui oderūt custodiēdo: ne p̄dant amādo. Sed vide ne tibi subrepat vt teipm̄ velis interimere sic itelligēdo q̄ debeas odisse in hoc mundo aīam tuā. **H**inc ei qui dā maligni atq̄ pueri z sibi ipsi crudeliores et sceleratiores homicide flammis se donant: aq̄s p̄focant: p̄cipitio collidūt et pereunt. Hoc xp̄s nō docuit: immo etiā diabolo p̄cipitius fugerēt rūdēt. Redi retro sathanas. Scriptū est. **Nō tēptabis dñz deū tuū. Lectio. xi.**

Petro autē dixit significans qua morte clarificatur erat deus. Luz esses iunior: cingebas te z ambulabas quo volebas: cū autē senuerz extēdes man⁹ tuas z alter te cinget: z feret q̄ tu nō vis. Abi sars̄ expressit non a seipso s; ab alio debere occidī: q̄ vestigia sequit̄ christi. Cū ergo articulus cause venerit vt hec cōditio pponatur: aut faciēdū esse p̄tra dei p̄ceptū: aut ex hac vita migrādū: quoz duoz hō cogat aliter eligere p̄mināte mortē persecutore: ibi eligat deo dilecto emoz q̄ offensa vitare: ibi oderit in hoc mundo.

Comune

do animā suam: vt in vitam eternā custodiat eā. **Le. cō. xij.**

Si quis mihi ministrat: me sequat̃: nisi me imitet̃: Xps enī pro nobis passus est: ait ap̃t̃s petr⁹: nobis relinq̃ns exēplū: vt seq̃mur vestigia ei⁹. Ecce qđ dictū est si quis mihi ministrat me sequatur. Quo fructu? Qua mercede? Quo p̃mio: Et vbi sum ego inq̃t̃ illic z minister meus erit. Gratis amē: z operis quo ministrat illi precii sit: esse cū illo. Vbi enī bene erit sine illo? aut qñ male esse poterit cū illo: Audi eut̃dētus. Si quis mihi ministrauerit: honorificabit eum pater meus. Quo honore? nisi sit cum filio eius: Qđ enim superi⁹ ait vbi ego sum illic z minister me⁹ erit: hoc intelligitur exposuisse cum dicit: honorificabit eū pater meus. Nam quem maiorem honore accipe poterit adoptatus: q̃ṽt sit vbi est vñc⁹: nō equalis factus diuinitati: sed sociatus eternitati. **Secū dū ioh̃m. Cap. xij.**

In il. tpe? d. i. d. f. Amē amen dico vobis. Nisi granū frumenti cadēs in terram mortuū fuerit: ip̃m solū

manet. Si aut̃ mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīam suā: p̃det eā. Et qui odit aīam suā in hoc mūdo: i vitam eternā custodit eā. Si quis mihi ministrat: me sequat̃. Et vbi ego: illic et minister me⁹ erit. Si quis mihi ministrauerit: honorificabit eū pater me⁹. **En. iij. noc. de mart. vno vel pluri. Le. cō. xij. eūgelij? fm lu. Cap. xij.**

In illo tēpore: Dixit Iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire abneget semetip̃s: et tollat crucē suā quotidie: z sequat̃ me. Et ref. **homel. bti gregorij pape? de eadē lectōe.**

Quia dñs ac redēptor: non ster nou⁹ homo venit in mundum? noua p̃cepta dedit mundo. Atte etenim nostre veteri in vitis enutrit⁹: contrarietate opposuit nouitatis sue. Quid enī vetus qđ carnalis homo nouerit nisi sua retineret: aliena rapere si posset/ concupiscere si nō posset. **A** Sed celestis medic⁹ singulis quibusq̃ visib⁹ obuiantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicine calida frigidis frigida calidis curatur: ita dñs noster p̃traria opposuit p̃-

dicamenta peccatis: vt lu-
bricis continentia tenacib⁹
largitatem iracundis man-
suetudinem elatis precepe-
ret humilitatem. *Lectio. x.*

Qerte cum se sequenti-
bus noua mandata p-
poneret dixit. Nisi quis re-
nunciauerit omnib⁹ q̄ possi-
det non potest meus esse dis-
cipulus. Ac si aperte dicat
Qui per vitas veterē aliena
cōcupiscitis? p noue puerfa
tionis studium et vestra lar-
gimini. Quid vero in hac le-
ctione dicat audiam⁹. Qui
vult post me venire? abne-
get semetipsum. *¶* Ibi dicit⁹
vt abnegem⁹ nostra: hic di-
citur vt abnegemus nos. Et
fortasse laboriosum non est
hominē relinquere sua: sed
valde laboriosum est relin-
quere semetipsum. *¶* Adin⁹ qui p-
pe ē abnegare quod habet:
valde enim multum est ab-
negare quod est. *Lectio. xi.*

Ad se aut nobis veniē-
tib⁹ dñs precepit vt
renūciamus nostris: et quia
quicūq; ad fidei agonē veni-
m⁹: luctamē ptra malignos
spūs sumum⁹. Nihil aut pi-
rit⁹ maligni in hoc mūdo p-
prium possidet. Huius ergo cū
nudo luctari debem⁹. Nā si

vestitus quisq; cum nudo lu-
ctat citius ad terraz desici⁹
q; habz vnde teneat. Quid
eni sunt terrena oīa nisi que
dam corpis idumēta. *¶. xxi.*

Quod certamen pperat
vestimēta abiciat ne succū-
bat. Nihil ī hoc mūdo amā-
do possideat: nullas rez la-
bentū delectatiōes reqrat:
ne vnde ad votū regit/ inde
ad casuz teneat. Nec tñ suffi-
cit nra relinquere? nisi relin-
quam⁹ et nos. Quid ē qd di-
cim⁹ reliquam⁹ et nos? Si ei
nosmetipfos relinqm⁹: quo
ibimus extra nos? Vel quis
est qui vadit? si se deseruit?
Sed aliud sum⁹ per pecca-
tū lapsi/ aliud p naturā con-
diti/ aliud quod fecim⁹: ali-
ud quod facti sumus. Relin-
quamus nosmetipfos qua-
les peccando nos fecimus?
et maneam⁹ nosmetipsi qua-
les per grām facti sumus.

Secundum lucam. Cap. ix.

In illo tpe. *¶. i. di. vi. su.*
Si quis vult post me ve-
nire abneget semetipsum et
tollat crucē suā quotidie et
sequat me. Qui enī voluerit
aiam suā saluā facere: pdet
eā. Nam q̄ pdiderit aiā su-
am ppter me: saluam faciet

Commune

eam. Quid ei proficit hō si lu-
cret vniuersum mundum/se
aū: ipm pdat et detrimentū
sui faciat: Nā q me erubue-
rit z meos sermones: hūc fi-
lius hoīs erubescet cū vene-
rit in maiestate sua z p̄ris z
sc̄dōrū angelorū. Dico autēz
vobis: vere sunt aliq̄ hīc stā-
tes q̄ nō gustabūt mortē: do-
neq̄ videat regnū dei. Amē.

**De vno p̄fessore pontifi-
cis. Ad v̄s. Cap. ad hebr. v.**

Quāns p̄t̄fex ex
hoīb̄ assumpt̄ p̄
hoīb̄ cōstituit in
his q̄ sūt ad deū:
vt offerat dona z sacrificia p̄
p̄ctis. **D. g. p̄. Juravit dñs.**
vs̄ infra. iij. h̄y. Iste p̄fex. fo.
lxvij. * Ecce sacerdos mag-
gn̄. Qui i dieb̄ suis placuit
deo. Ad m̄ḡt. a. Amavit
eū dñs z ornauit eum stola
gl̄ie induit eū et ad portas
paradisi coronauit eū. **Pro**

Deus q̄ cōspicit qz ex
nulla n̄ a d̄:ute subsi-
stim̄ c̄cede pp̄it̄: z vt inter-
cessione b̄ti. **A. p̄fessoris tui**
atqz p̄t̄fic̄: p̄tra oia aduer-
sa muniamur. Et fa: p̄er d̄.
¶ Inuit Regē p̄fessor dñz
Venite adozem. p̄. Venite.
h̄y. Cōfessor dei. fo. lxxij.
In. i. noc. a. Brūs vir q̄ in le

ge dñi meditab̄ voluntas
ei? p̄rmanet die ac nocte et
oia q̄cumqz faciet sp̄ p̄spabū
tur. **ps. i. Brūs vir. fo. i. an.**
Brūs iste sc̄tūs q̄ p̄fessus est
in dño predicauit p̄ceptum
dñi p̄stitit̄ est in mōte sc̄tō
eius. ps. ii. Quare fremue.
fo. i. an. Inuocant̄ exaudi-
uit dñs sc̄m̄ suū/ dñs exau-
diuit eū z p̄stituit eū in pace
ps. iij. Cū iuoca. f. i. a. Lete-
tur oēs q̄ sperant in te dñe:
qm̄ tu b̄ndixisti iusto sc̄to
bonevolūtat̄s coronasti eū
ps. v. Verba mea. fo. i. an.
Dñe dñs n̄r q̄ admirabile ē
nomē tuū in vniuersa terra/
qz gl̄ia et honore coronasti
sc̄m̄ tuū z p̄stituisti eū sup
opa manuum tuarū. ps. xii.
Dñe dñs n̄r. f. ii. an. Iustus
dñs z iustitias dilexit equi-
tatē vidit vult̄ eius. ps. i.
In dño confido. fo. iij. * Iustū
deduxit dñs p̄vias rectas
Et ostendit illi regnū dei
ps. i. Euge serue bonez fide-
lis qa sup pauca fuisti fide-
lis supra multa te cōstitua.
Intra in gaudium dñi tui.
*** Dñe quinqz talenta tra-**
didisti mihi ecce alia quinqz
superlucratus sum. Intra.
ps. ii. Ecce sacerdos magn̄
qui in dieb̄ suis placuit deo

Ideo iureturando fecit illi
 dñs crescere in plebem suā
 * Benedictionem oim gen-
 tium dedit illi z testamentū
 suum cōfirmavit sup caput
 eius. Ideo. **Ps. iii.** Juravit
 dñs et non penitebit eum/
 tu es sacerdos in eternum.
 Scđz ordinē melchisedech
 * Dixit dñs dño meo sede
 a dextris meis. Scđz. **Ps. iiiij.**
 Iustus deduxit dñs p vias
 rectas / z ondit illi regnum
 dei / z dedit illi sciētā scđōz
 honestavit illū in laboubz.
 Et pplevit labores illi? *
 Immortalis est enī mēoria
 illi? qz et apđ deū nota estz
 apđ hoies. Et. **¶ In. ij. noc.**
ān. Dñe iste scđus hñtabit in
 tabernaculo tuo: opa tus est
 iustitiā: req̄sccet i mōre scđō
 tuo. **Ps. xiiii.** Dñe qs hñtabit.
fo. iiii. ān. Citā petijt a te tri-
 buisti ei dñe / gl̄iaz z magnū
 decorē i posuisti sup eū / po-
 suisti in capite ei? coronā de
 lapide precioso. **ps. xx.** Dñe
 in virtute. **f. vi. ā.** Hic accipiet
 bñdictionē a dño z mīama
 deo salutaris suo qz hec ē ge-
 neratio q̄rētū dñz. **ps. xxvij.**
 Dñi est terra. **fo. viij. ā.** Iste
 paup clamavit z dñs ex au-
 diuit eū. **ps. xxxiii.** Bñdicam
 dñm. **f. xi. ā.** Bñs que elegi

si dñe hñtabit i atrijs tuis.
ps. lxxij. Te decet. **fo. xxi. ān.**
 Iust? vt palma florebit sicut
 cedr? libani multiplicabit.
ps. xxi. Bonū ē sp̄s. **fo. xxxij.**
 * Amavit eū dñs z orna-
 vit eū: Stola gl̄ie iduit eū!
Ps. v. Posui adiutorū super
 potentē z exaltaui electum
 de plebe mea. **ān.** ei mea
 auxiliabit ei. * Inueni da-
 uid suū meū / oleo scđō meo
 unxi eū. **ān.** **Ps. vi.** Inue-
 ni dauid suū meū / oleo scđō
 meo unxi eū. **ān.** enī mea
 auxiliabit ei. * Nil p̄ficiet
 inimic? in eo / z filij iniquitatis
 non apponant nocere ei. **ān.**
Ps. viij. Elegit eū dñs z
 excelsum fecit illuz: statuit
 illi testamētū eternū / circū-
 cinxit eū zona iustitię. Et in-
 duit eū corona gl̄ie. * Glo-
 rificauit illū i sp̄ctu regū
 z ostēdit illi gl̄iam suā. Et i-
 duit. **ps. viij.** Magnificauit
 eū i sp̄ctu regū. Et dedit
 illi coronā gl̄ie. * Statuit il-
 li testamentū sempiternū z
 bñficauit euz. Et de. **¶ In**
ij. noc. ān. Bñs ille seruus
 que cū uenerit dñs ei? z pul-
 sauerit ianuā inuenerit eum
 vigilante. **Laticū.** Iste uir
 q̄ i sapiētia. **f. liij. *** Jurauit
 dñs z nō penitebit eū: Tu

es sacerdos in eternu? **R. ir.**
 Amavit euz dñs z ornauit
 eū: stola glie iduit eū. Et ad
 portas paradiso coronauit eū.
 * Induit eum dñs louica fi
 dei z armavit eum. **Et. R. r.**
 Btūsvir q̄ inuentus est sine
 macula: q̄ post aux nō abist
 nec sperauit in thesauris pe
 cunie. Iō stabilita sūt bona
 illi i dño. * Poruit em̄ trās
 gredi z nō est trāsgress⁹: z fa
 cere mala z nō fecit. Iō. **R.**
xi Iste sc̄tūs dignē i memo
 riā b̄tī hoīs q̄ ad gaudium
 trāsist āgeloz. Qui hac pe
 regrinatione solo corpe p̄sti
 tut⁹: cogitādo z auditate
 i illa et̄na p̄tā p̄uersat⁹ est.
 * Vinculis carnis absolut⁹
 talētū sibi credituz dño suo
 cū lucro reportauit. Quia.
R. xii Sunt lūbi v̄ri precin
 cti z lucerne ardētes in ma
 nib⁹ v̄ris. Et vos similes ho
 minibus expectātibus dñm
 suū qñ reuertat a nuptiis. *
 Vigilate ergo qz nescitis q̄
 hora dñs vester v̄turus sit.
 Et. **Ad lau. ā** Ecce sacer
 dos magnus q̄ in dieb⁹ suis
 placuit deo z inuent⁹ est ius
 tus. **ps. cxij** Dñs regnauit.
f. xxxij. Ep̄ Dis p̄tifer. **R.**
bre Amavit eū dñs. Et or
 nauit eū. * Stola glie iduit

eū. **Et. h̄y.** **Abic ē ver⁹. fol.**
lxiiii. v. z ofo vt i. i. vef. Ad
bñ. ā Euge fue bone z fide
 lis: qz sup pauca fuisti fidel
 supra ml̄ta te p̄stitūā dicit
 dñs. **Ad. i. ā.** Nō est inē⁹
 similis illi q̄ p̄seruaret legē
 excelsi. **Ad. iii. ā.** Iureu
 rādo fecit illū dñs crescere i
 plebē suā. **Ed. z ofo vt iii. i.**
ves. v. Iustū deduxit. **Ad**
vi. ān. B̄ndictionē oīm gen
 tium dedit illi et testamētuz
 suum confirmauit super ca
 put eius. **Capm Eccle. xlv.**
Statuit illi dñs testa
 mētū sempitnū: et de
 dit illi sacerdotiū magnuz:
 et beatificauit illū i glia. *
 Amavit eum dñs. **Matto.**
Astras: z incedēte brō
 n. p̄fessore tuo atqz p̄tifice
 supplicatiōes nr̄as placat⁹
 itēde. Et fa' p̄ do. **Ad. ir.**
ā Statuit illi testamētū sem
 pitnuz: et dedit illi sacerdo
 tiū magnū. **Ep̄. malachie. ii.**
Libia sacerdot⁹ custo
 diūt sciētā z legē re
 quirūt ex ore ei⁹: qz āgel s
 dñi exercitūū est. Deo gras
 * Jurauit dñs. **Matto.**
Deus q̄ p̄spicis qz nos
 v̄ndic⁹ mala nr̄a per
 turbāt p̄sta q̄s v̄t b̄tī n. cōe

fessoris tui atq; pontificis in
 tercessio gloriofa nos ptegat.
 Et fap do. ¶ In. ii. ref. fu:
 per hos a Cognouit eu do-
 min⁹ in bndictionib⁹ suis et
 inuenit graz corā oculis dñi.
 ¶ Iustū deduxit dñs p vias
 rectas: r ostēdit illi regnum
 dei: r dedit illi sciētā scōrū
 honestavit illū in laborib⁹ r
 ppleuit labores illi. ¶ Col
 laudabitū multi sapientiam
 ei: r vsq; i seculū nō delebi-
 tur. ¶ Serue bone et fidelis
 q; sup pauca fuisti fidelis su-
 pra multa te pstitua i ntra in-
 gaudiū dñi dei tui. Lps. R.
 hv. s. r ofort i l. Ad mē. s.
 Iste scūs digne i memoriā
 vertit hoim qui ad gaudiū
 trāsiit angeloz: q; in hac pe-
 regrinatioe solo corpe cōsti-
 tutus cogitatioe r audita-
 te in illa eterna patria puer-
 sarē. ¶ De pssore nō pon-
 tifi. Ad ref. cōm ecclesi. xl.
 ¶ Dlect⁹ deo et hoib⁹ iu-
 stus cui⁹ memoria in
 bndictioe ē: siles illū fecit in
 glia scōr. Deo g. R. Iust⁹
 germiabit. vsō vno mar. ii.
 hv. Iste pf. f. lxxviii. s. Os
 iusti meditabit sapientiam:
 Et ligua ei⁹ loquet iudiciū:
 Ad maq. a. Similabo eū vi-
 ro sa piēti qui edificauit do-

mū suā supra petrā. *Oratio.*
 Deus q nos bti A. cō-
 fessoris tui ānua solē-
 nitate letificas pcede ppiti-
 us: vt cui⁹ natalitia colum⁹
 per ei⁹ ad te exēpla gradia-
 mur. Et fa⁹ p d. ¶ Inui. Be-
 gē cōfessor. hv. Confessor
 dei. f. lxxiiij. In. j. noc. In le-
 ge dñi. cū ref. vsō vno mar.
 ¶ Iustū deduxit. R. i. Lu-
 ge sūe. R. i. Iust⁹ germina-
 bit. R. iij. Desideriū. R. iij.
 Dñe puenisti eū. In. ij. noc.
 ¶ Habitabit. cū ref. Amavit
 eū. R. ia de. ij. noc. vni⁹ mar.
 In. iij. noc. a. Iust⁹ germina-
 bit. ¶ Magna ē glia eius.
 R. ia vt in. iij. noc. vni⁹ pōtifi.
 s. loco Sint lūbt. R. Iustū
 deduxit. ¶ Ad f. Dñe qn-
 q; talēta tradidisti mihi: ec-
 ce alia qnq; sup lucrat⁹ sum.
 p. rci. Dñs reg. f. lxxii. Lū-
 vt i omis ref. R. Magna ē
 glia ei⁹. In salutarī tuo. v.
 Gliaz r magnū decorē im-
 pones sup euz. In hv. Hic
 est ver⁹. f. lxxiiij. s. Os iusti.
 Ad bñ. ān. Iust⁹ cor suum
 tradet ad vigilandū dilucu-
 lo ad dñz q fecit illū r i pspe-
 ctu altissimi depcabit. v. ro
 vsō. m. i. ref. ¶ Ad. i. a. Quī
 q; mihi dñe talēta tradidisti
 lucrat⁹ sum insup alia qnq;
 O. iij.

Ad. iii. a Euge fue bone
i modico fidel' itra i gaudiu
dñi tui. **Ep. i. orovti pmus**
vel. * Iustu deduxit. **Ad.**
vi. a. In pauca fuisti fidelis:
supra mlta te cõstitua dicit
dñs. **Capitula. ecclia. xxxix**

Iustus cor suuz tradet
ad vigiladuz diluculo
ad dñz q̄ fecit illuz: r i sp̄s
ctu altissimi deprecabitur.
***. Amavit.**

Oratio.
Adesto dñe pp̄o tuo:
vt bti N. cõfessor' tui
merita preclara suscipiens
ad ipetrada miaz tua sp̄ ei'
p̄ocinijs adiuet. Et fa. p.

Ad. ix. a Ecce ve israeli:
ta i q̄ dol' nō ē. **Ep. ec. xxxix**

Qlaudabūt mlta sa
piētā ei': r vsq̄ i sc̄m
nō delebit: non recedet me
morā ei': r nomē ei' req̄ret
a gn̄atōe in gn̄ationem. *****
Adagna ē gl̄ia ei'. Oratio.

Adesto dñe p̄cib' n̄ris
quas in beati N. con
fessoris tui cõmemoratiōe
deferim': vt qui n̄re iustitie
fiduciam non habemus ei'
qui tibi placuit precibus ad
iuuemur. Et fa: p̄er dñm.

In. ii. vel. super pos. ane Lo
gnouit eū dñs. cū reliquis.
Cap. B. hy. * et ofo vt in
laudib'. **Ad m̄gt ā** Iste san

ctus digne in memoriā. **or.**
De p̄fessoribus. lec. f. Et
hōme. bti gre. pape. super
euāge. Sint lūbi v̄ri p̄ceti.

Bati sunt fui illi: q̄s
cū venerit dom̄n' in
uenerit vigilantes. **Vigilar'**
qui ad aspectum veri lumi
nis mentis oculos a pertos
tener. **Vigilar': q̄** fua operā
do q̄b credit. **Vigilar': q̄** a
se torpor' r negligētie tene
bras repellit. **Hinc etei pau**
lus dicit. Vigilate iust': et
nolite peccare. Hinc rur' ait
hora ē iā nos de sōno surge

Sed veniens **(re. sc. ii.)**
dñs qd̄ suis vigilāt
bus exhibeat audiam'. **Am̄**
dicovobis: q̄ p̄cinget se r fa
ciet illos discūbere: r trans
iens ministrabit illis. **P̄cis**
get se id est ad retributiōē
preparat: faciet illos discū
bere: id est in eterna quiete
refoueri. **Discūbere q̄p**
pe nostrū in regno quiesce
re est. Unde rur' dñs dicit.
Veniēt et recūbent cū abra
ham et ysaac r iacob. Trās
tens autē dñs ministrat: qz
lucts sue illustratiōe nos
satiat. Transire vero dictuz
est: cū de iudicio ad regnum
redit. Lectio tertia.

Uel certe dñs nobis

post iudicium t
ad humanitas
nominis hie p̄o
nos eliam: Et t
est in claritas
nonemos vuc
quem in human
co verimus: ve
ere post iudic
Ad iudiciū
forma seru h
ia. scriptū
que erant ip̄s
probi in sup
mit: iusti ad ch
poriam p̄rah
nam est. Tolli
ta gloriā d
Ad quid
recessit: p̄
glia p̄meue et
bedmōz sic de
o bono opere
ham l̄gamit
uēta omniū d
Et inuenit in se
lū: si in terra
re r ita inueni
brū illa. P̄
glia p̄meū tēp
perna: r ecclia
re vel iuētēs:
electi eloqui v
no. Et etare iuu
forma tua. Te

post iudiciū transiet quia
ab humanitatis forma in di-
uinitatis sue contemplationē
nos eleuat. Et transire eius
est in claritatis sue specula-
tionem nos ducere? cū enim
quem in humanitate in iudi-
cio cernimus: etiā in diuini-
tate post iudiciū videmus.

Ad iudiciū quippe veniēs
i forma serui hoīb' appare-
bit: quia scriptū est. Videbūt
in quē transierūt. Sed cur
reprobi in supplicium cor-
ruūt: iusti ad claritatis eius
gloriam pertrahunt: sicut scri-
ptum est. Tollat ipius nevi-
deat gloriam dei. **Lecl. iiii.**

Sed quid si serui in pri-
ma vigilia negligentes
existāt: prima quippe vi-
gilia p̄meue et atq; custodia ē
Sed neq; sic desperandū ē:
et a bono opere cessandum.

nam longanimitatis sue pa-
tientia insinuās dñs subdit.
Et si uenerit in secūda vigi-
lia: et si in tertia vigilia uene-
rit: et ita inuenerit: beati sunt
serui illi. **P**rima quippe uigi-
lia p̄meuū tēpus est id est
pueritia: secūda adolescen-
tia vel iuuetus: quā auctorita-
te sacri eloquiū vnū sūt dice-
tis. **T**etare iuuenis i adole-
scencia tua. **T**ertia autē sene-

ctus accipitur. **Lecl. v.**

Quā ergo uigilare i pri-
ma uigilia noluit cu-
stodiat uel secūda: ut quā con-
uerit a prauitatibus suis in
pueritia neglexit: ad uias vi-
te salte in tempore iuuetutis
euigilet. Et quā uigilare in se-
cūda uigilia noluit tēpore
iuuentutis: tertia uigilie res-
media nō omittat: ut qui in
iuuetute ad uias uite nō eui-
gilat: salte in senectute resi-
piscat. **P**ensate fr̄es charis-
simi: quā conclusit dei pietas
duriciā nostrā. Nō est itaq; d
homo excusationis inueniat
Deus despiciet et expectat:
contēti se uidet et reuocat.

Iniuriā de contēptu suo sus-
cipit: et tamen quōs reuer-
tentib' etiā p̄mia promittit.

Sed nemo hanc **l. vi.**
eius longanimitatez
negligat: quā tātō districtiorē
i iudicio iustitiā eriget: quā-
tō longiorē patientiā ante iu-
diciū progauit. **H**inc etenim
paulus dicit. Ignoras quo-
niā benignitas dei ad peni-
tentia te adducit: **S**ecūdū
duriciā autē tuā et cor ipeni-
tens thesaurizas tibi irā in
die ire et reuelationis iusti
iudicij dei. **H**inc psalmista
ait. **D**eus iudex iustus: for-

Comme

tis et longanimis. Dicitur
quippe longanimitate permisit iu-
stis: ut quem vides peccata delin-
quentium diu patienter ferre: sci-
as hunc quique etiam districte iu-
dicare. Hanc quidem sapientem
tunc dicit. Altissimus est patiens
redditor. Patienter enim reddi-
tor dicitur: quia peccata hominum et pa-
tienter et reddit. Nam quis diu ut con-
uertantur tolerat: non conuer-
sos durius datur. **2. ec. vii.**

Attis nostre desideria etiam
am exteriora datura per similitu-
dinem ad medium deducuntur:
ut per hanc animam ad sui custo-
diam suscitetur. Nam dicitur. Hoc
autem scitote: quoniam si sciret perfa-
miliam qua hora fur veniret
vigilaret utique: et non sineret
profundi domum suam. Ex qua pre-
missa similitudine etiam exhor-
tatio subinfertur cuius dicitur. Et
vos estote parati: quia qua
hora non putatis filius hominis
veniet. Nesciente enim patre
familias fur domum profodit:
quia dum a sui custodia spiritus
dormit: impropria mors
nostre erumpit: et eum quem dum
domus inuenerit dormientem
necatur: quia cum futura datura
spiritus inuicem perdet: hunc
mors ad supplicia nescientem

rapit. Furi autem resisteret si
vigilaret: quia aduentum iudi-
cis qui occulte animam rapit
precaues: et penitendo occur-
reret: ne impenitens periret. **1. viii.**

Hoc nobis dominus non
voluit esse incognitum ut si
possit esse suspecta: ut dum
illa providere non possumus:
ad illam sine intermissione pre-
paremur. Proinde fratres
charissimi in conditioe mor-
talitatis vestre mentis ocu-
los figite: veniet vos iudi-
ci per fletus quotidie et lamē-
ta prepare. Cuius certa mors
maneat oibus: nolite de ter-
renalibus vite providentia inter-
ta cogitare. Terrenarum re-
rum vos cura non aggrauet
Quantislibet enim auri et ar-
genti molibus circūdetur: quibus-
libet preciosis vestibus indua-
tur caro: quid est aliud quam ca-
ro? Nolite ergo attendere
quid habetis: sed quid estis:
Aultis audire quid estis:
Propheta indicat dicens.
Aere fenum est populus.
Si enim fenum populus non
est: ubi sunt illi qui ea que
hodie colimus nobiscum trans-
acto anno beati felicitis na-
talitia celebraverunt?

Item de confessoribus.

Lectio prima. Et sermone
beati fulgentii episcopi.

Magnū bonū est fr̄es
 charissimi valde co-
 modū valde p̄gruū ⁊ maxi-
 me xp̄ianis oib⁹ appetēdū ⁊
 v̄tynulq̄sq̄ deficere nō dele-
 ctef i peius: s̄ p̄ficere om̄es
 studeam⁹ in meli⁹. Arbores
 enī fratres sum⁹ i agro dñi
 co constitute: deus autē no-
 ster ē agricola. Ille nos cō-
 pluit ille nos colit ipse fecū
 d̄tate nobis donat: ipse fru-
 ctificandī gratiam submīni-
 strat. **P**luuia enī dei est
 sermo sancte predicationis:
 cultura dei est ifusio gratie
 spiritalis. Deus igitur pre-
 cepto nos cōpluit ⁊ adiuto-
 rio colit. Dū cōpluit aufert
 a nobis ignozātie siccitatē:
 dū colit bene viuendī cōdo-
 natybertatē. Dū pluit ter-
 rā nostri cordis irrigat: dū
 vero colit: de ipsa terra spi-
 nas et tribulos mūdane cu-
 piditatis extirpat. **Lec. ii.**

Debemus igitur fecū
 dari celestibus pluui-
 is: debemus cōgrua fructi-
 ficatione manū sup̄erni re-
 spondere cultoris. Et si non
 possunt om̄es arbores equa-
 les fructus afferre: nulla ta-
 men debet in agro domini-

co sterillis permanere. **M**ul-
 tū enī metuenda est illa sen-
 tētia cōminant̄ qua dicitur.
Omnis arbor que non facit
 fructū bonū excidetur ⁊ in
 ignē mittet. **Q**uod si steri-
 litas in ignē mittitur: rapa-
 citas quid meref? Aut quid
 recipiet qui alienū tulerit: si
 semp ardebit que de suo nō
 dederit: Et si iudicium sine
 misericordia erit illi qui nō
 fecerit misericordiā: quale
 iudiciū erit illi qui fecerit ⁊
 rapinam? **Lectio tertia.**

Timeamus ergo fra-
 tres ⁊ timeamus act⁹
 nostros. **O**bediens christo
 vēdat que possidet ⁊ elemo-
 synas det: vt de terra cor ad
 celū leuet: vt auariciam cal-
 cet: vt ad perfectiōis culmē
 tota mentis intentione festi-
 net: vt nō sit sollicitus q̄ sūt
 mundi sed que sunt domini:
 vt mundū crucifixū sibi ha-
 beat seq̄ mundo crucifixū
 exhibeat: vt sit omnino pau-
 per in seculo: ⁊ diues in x̄po.
Quis ignorat boni hui⁹
 magnitudinē: Sed videm⁹
 nō omnibus vendēdarū re-
 rum suarum inesse virtutem
 Anusquisq̄ enī propriū ha-
 bet donū ex deo: alius sic:
 alius vero sic. **Lectio iiii.**

Comune

Ecce hoc tam magnū bonū implere pauci possunt: multi non possunt. Nunquid quia paucis donatur ista perfectio: propterea debent esse pessimi quicunq; in bono nondum possunt esse perfecti? Nunquid propterea christianus debet vicio rapacitatis insistere: quia forte nondum potest omnes res suas pauperibus erogare? Aut ideo debet aliena concupiscere: quia propria nondum potest omnino contemneri? Absit hoc fratres ab omnibus christianis: auertat hoc deus a fidelibus suis. Et postolus enim veraciter dicit: quia neque auari neque rapaces regnum dei possidebunt. Manifestum est autem: quia omnes qui a regno dei alienabuntur cum diabolo angelisque eius in eterno igne damnabuntur.

Lectio quinta.

Proinde dilectissimi si non omnes possunt implere quod dominus ait vendite que possidetis: illud tamen quod adiecit dare elemosinam omnibus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile si non assistat dira cupiditas: omnibus salubre si assit charitas. Lunctus ergo debet ef-

ferre commune: ut omnibus donetur eterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accipit a domino ut omnia que in mundo sunt celestis regni amore contemnat que habet vendat et egenis expendat: que vero tantam virtutis notam est: de his que habet in quantum habet elemosinam faciat. In opere bonavoluntas: quantum suppetit facultas.

Lectio sexta.

Perfectus possideat patriam: et tunc locum imperpetuum faciat ad sanctos. Et faciat ille gloriose indigus: sit iste laudabilis largus. Sit ille sancte pauperis: ardentissimus amator: sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apostolus dei patrum pauperes: quos ille gaudeat et virtutis habere consortes. Sit ille talis que cuius domino iudicaturus fedeat: sit iste talis que ad dexteram iudicandus assistat. Sit ille talis que eterna tabernacula perpetuo iure possideat: sit iste talis que ille recipiat.

Lectio septima.

Admonuit ei nos dominus dicens. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: que vos recipiat in eternam tabernacula. Hoc ergo frater necessarium est omnibus nobis: ut in bonis operibus nemo sit

egre...
no...
ura...
vel...
sue...
bus...
no...
ponat.
L...
be...
cel...
m...
de...
ro...
cog...
tas...
in...
in...
in...
luc...
is...
quid...
de...
cog...
cas...
ex...
Luc...
in...
is...
pare...
O...
om...
de...
voce...
edifi...
hu...

segnis: nemo sit sterilis. Nemo presentium delectatione futura contentus: nemo eterna despiciens sola temporalia puer sus aspiciat. Nemo spiritualibus corporalia preferat: nemo terrena celestibus anteponat.

Lectio octava.

Thesaurum nostrum fratres in celis ponamus ut etiam cor nostrum ibi habere possimus. Necesse est enim ut quo processerit dilectionis thesaurus: illic cogitationis sequatur affectus. Ideo veritas ait. Ubi enim thesaurus vester est: ibi et cor vestrum erit. Et ergo in celis thesaurizemus: celestia diligamus. His nosce ubi thesaurizas: Attende quod amas. His nosce quod amas: Attende quid cogitas. Ita fiet ut thesaurus tuus ex tuo amore cognoscatur: et amoris tui in dictum ex cogitatione tua intellegas.

Item de confessionibus
Lec. 1. Ex homel. bti gregori pape super euangelio. Si quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem.

Omnino quod agimus praeiudicium pro studio considerationis debemus. Ecce est iuxta scripturas vocem quam turrim edificat pro edificij sumptus parat. Si igitur humilitatis tur-

rim construere cupimus: prius nos preparare ad aduersa huius seculi debemus. Hoc est inter terrenum et celestem edificium distat: quod terrenum edificium expensas colligendo constructum: celestem vero edificium expensas dissipando. Ad illud sumptus facimus: si non habita colligamus: ad istud sumptus facimus: si non habita relinquamus.

Lectio secunda.

Istos sumptus diues ille habere non potuit: quod multas possessiones possidens magister requisivit dicens. Magister bone: quid faciens vitam eternam possidebo? Qui cum precepta relinquendi omnia audisset tristis abscessit: et ideo est angustatus in mente: unde foris fuerit latior in possessione. Quia enim amabat in hac vita sumptuosam celsitudinem: redendo ad eternam patriam habere noluit sumptuosam humilitatis.

Lec. 4.

Considerandum quoque dicitur: omnes qui viderint incipiant illudere et: quod iuxta pauli vocem spectaculum factum sumus mundo et angelis et hominibus. Et in omne quod agimus considerare oculos nostros aduersarios debemus: quod semper nostris oculibus insistant: semper

ex nro defectu gratulantur
Quos propheta intuens
 ait. Deus meus in te cōfido
 non erubescam: neq; irride
 ant me inimici mei. In bonis
 enim operibus intēt nisi cō
 tra malignos spūs sollicitē
 vigilem: ipsos irrisores pa
 timur: quos ad malum per
 suasores habem? **Acto. iij.**

Sed quia de construē
 do edificio cōparatio
 data est: nūc ex miori ad ma
 ius similitudo subdit: vt ex
 rebz minimis matora pen
 sentur. **N**ā sequitur. Aut
 quis rex sturus committere
 bellum aduersus alium re
 gem: nonne pu? sedens co
 gitat si possit cum decēz mi
 libus occurrere ei q̄ cū vigi
 ti milibus venit ad se? Alio
 quin adhuc illo longe agen
 te? legationē mittens rogat
 ea que pacis sunt. **2. acto. v**

Rex p̄tra regē ex equo
 venit ad preliū: et tñ si
 ppendit se non posse suffice
 re legationem mittit: et ea q̄
 pacis sunt postulat. Quibz
 ergo nos lachrymis spera
 re veniaz debemus: q̄ in illo
 tremendo examine cum re
 ge nro ex equo ad iudicium
 non venimus: quos nimiruz
 cōditionis infirmitas et cau

ta inferiores exhibet. Sed
 forta sse tam mali operis cul
 pas abscedimus: iam praua
 queq; exterius declinamus
 Nunquid ad reddendam ra
 tionem cogitationis nostre
 sufficim? Nā cū viginti mi
 libus venire dicit is: contra
 que minime sufficit iste qui
 cū decē milibus venit. **2. vj**

Decem milia quippe
 ad viginti milia sim
 plex ad duplum sunt. Hos
 autem si multuz proficim?
 vir exteriora opa nostra in
 rectitudine seruamus. Nāz
 si iā luxuria carnis abscesa
 est tamē adhuc a corde abs
 cisa fundit? nō est. Ille autē
 qui venit iudicaturus exte
 riora simul et interiora iudi
 cat: facta pariter et cogita
 tiones pensat. Cū duplo er
 go exercitu contra simpluz
 venit: q̄ nos vir in solo ope
 preparatos simul de ope et
 cogitatione discutit. **2. co. vij**

Quid ergo agendū est
 fratres charissimi? nē
 frēt dū nos cū simplō exer
 citu contra duplū illi? suffi
 cere nō posse conspiciamus/
 dū adhuc longe est legatio
 nez mittamus/rogemus ea
 que pacis sunt? Longe enī
 esse dicitur: qui adhuc p̄re-

sens per iudiciū non videt. Mittamus ad hūc legationē lachrymas nostras: mittamus mie opera. Mactemus in ara eius hostias plactionis: cognoscam⁹ nos cū eo in iudicio nō posse cōtendere. Pensemus virtutē eius fortitudinis: rogemus ea q̄ pacis sunt. Hęc est nostra legatio: que regē vententem placat. **Lectio. viij.**

Pensate fratres q̄ benignum sit: q̄ is qui suo aduentu valet opprimere: tardarvenire. Mittamus ad hūc (vt dixim⁹) legationē nr̄am fluendo tribuēdo: sacras hostias offerendo. Singulariter nāq; ad absolutionē nostrā oblata cū lachrymis et benignitate mētis sacri altaris hostia suffragatur: q̄ is qui in se resurgēs a mortuis iam nō moritur: adhuc per hanc in suo mysterio p nobis iter patitur. Nā quotiens ei hostiā sue passionis offerimus: toties nobis ad absolutionem nostram passionem illius reparamus.

Itē de cōfess. sc. f. Ex sermone bñ fulgentij episcopi

O Stēdēs dñs quomodo in celis thesaurizare possum⁹ ait. Sint lūbi ve-

stri p̄cincti: et lucerne ardentēs. Si istū sermonē dñi scdm litterā velim⁹ accipere: nihil in eo comodi spiritalis possum⁹ inuenire. Quid enī proficit ad anie salutē: si aliq; corporaliter aut lumbos p̄cingat aut lucernam accendat. **A**llia ergo in p̄cinctis lūbis et lucernis ardētibus q̄renda est intelligētia spūalis: q̄ scz diuino sit p̄cepto condigna: que nr̄e salutis congrua reperiat et comoda. Hęc ei frustra quodā loco ipse dñs ait. Verba que ego locutus sum vobis: spūs et vta sunt. **Lectio. ij.**

In lūbis itaq; concupiscentia carnalis ostēdit: in lucernis v̄o fides et charitas christiana monstratur. Zubens igit dñs nosse lūbos p̄cingi concupiscentiās carnis sine dubio p̄cipit refrenari: imperans aut vt lucernas ardentes habeamus hoc vtiq; iubet vt lumine vere fidei splēdeamus: et sc̄tē charitatis operib⁹ ferueam⁹. **Z**ubēs dñs vt sint lūbi nr̄i p̄cincti mādatur mala desideria atq; opa fugiam⁹: iubēs vt sint lucerne ardentēs: monet vt bona diligam⁹ atq; faciam⁹. **Lectio. iij.**

Comme

Ista que de euāgello
propofuimus cum p
phetiā sermonibus confe
ramus. Atrūq; enī testamē
tum de^o vnus instituit: vnus
de^o dedit. Et si sunt vtriusq;
testamenti diuersa pro tem
poribus sacramenta: cōcor
dat tamē in vtroq; humane
salutis sententia qua p̄cipit
tur vt non peccemus: et iu
betur vt bonis operibus in
sistamus. **P**recepit itaq;
dñs per beatus dauid dicēs.
Declina a malo: et fac bonū
per esalam quoz omnes
his admonet verbis. Aufer
te malū cogitationū vestra
ruz ab oculis meis: quiesci
te agere peruerse: discite be
nefacere. Hoc ergo nūc do
minus per seipsum p̄cipit
quod nobis etiam per san
ctos patriarchas prophe
tasq; mandauit. **Lectio. iiii.**

Quid est ei sint libtve
stri p̄cincti: nisi decli
nate a malo: Quid est et lu
cerne ardentē: nisi facite
bonū: Quid est sint libtve
stri p̄cincti: nisi quiescite
agere peruerse: Quid est sint
lucerne ardentē: nisi disci
te benefacere. **P**recingū
tur igit fideliiū libt dñi cōcu
piscētia mala cōprimis: duz

inīq; cogitatio cohibet: dum
libidini resistit animus: dum
lasciuitate denegat affectus: dñi
calcatur luxuria: dñi auaritia
contēnit et rapia: dñi primi
lesio deuotaf: dñi supbia vin
cif: dñi inuidia supat. **Lectio. v.**

Ardentē vero lucerne
fidelium dñi recte fi
del regulā seruant: dñi in si
nu matris ecclesie longan
miter p̄seuerant: dum terre
na contēnūt et celestia cōcu
piscunt: dñi solliciti pacē cu
stodiūt: dñi se iuice pure dili
gūt: dñi se mutuo honore pre
ueniūt: dñi māsuētudine cor
dis et humilitate proficiunt
dñi mie opa libenter atq; hē
lariter faciūt: dum in bonis
operibus nō hostibus s; deo
placere contēdūt. Dis igit
xpianus p̄cinctos habeat
libtos vt fugiat libidine: ar
dentē habeat lucernā vt cu
stodiat castitatē. **Lectio. vi.**

Precinctos ha beat lib
tos vt aliqđ alienum
nō rapiat nec furef ardentē
habeat lucernā: vt oppresso
velamē iuste dūtaxat defen
sionis impēdat. p̄cinctos
habeat libtos vt habēt non
auferat cibū: vt esuriēt tribu
at a limētū. p̄cinctos ha

beat lumbos vt nō expohet
vestitū: ardentem habeat lu-
cernā: vt vestiat nudū. Pre-
cinctos hēat lūbos vt domū
nullū inuadat: ardētē habe-
at lucernā: vt pegrinos xpī
libēter excipiat. Precinctos
habeat lūbos vt fugiat ela-
tionē: ardētē habeat lucer-
nā: vt seruet hūilitatē. Pre-
cinctos habeat lūbos vt ex-
pellat a se iuidiā ⁊ luozē: ar-
dentē habeat lucernā: vt pu-
rā cūctis exhibeat charita-
tē. Precinctos habeat lum-
bos vt non exhibeat mēbra
sua arma iniquitatis pecca-
to: ardentē habeat lucernā:
vt exhibeat membra sua ar-
ma iustitie deo. **Rec. vij.**

Hec est fratres catho-
lice fidei vera sanaq;
doctrina: hec est mēsurā tri-
nici: de qua dñi redēptoris
est pascēda familia. Ex hac
vobis q̄tum dñs tribuit da-
mus: ip̄m̄q; dñm iugit̄ ero-
ramus: vt ⁊ nos ⁊ vos in ti-
more suo ḡsue pascere di-
gne auxiliō. Auferat a no-
bis dñationē prauē cupidit-
tatis: donet oibus profectū
et p̄seuerantiā charitat̄. Lū-
bos n̄os ipse precingat: lu-
cernas n̄as ipse ardere fa-
ciat ardētēsq; custodiat: vt

nec refrigescat nostra chari-
tas: nec aliq; nobis dñicū in-
quitas: sed dñs ac redēptor:
noster oibus gr̄am tribuat:
vniuersis donū sc̄tē illuina-
tiōis ac̄stut̄: ifundat. **Evij.**

Dobis donet vt quod
ab illo audim⁹ recte
itelligam⁹: sicut oportet fa-
ciam⁹: vobisq; faciendū ser-
mone sufficēti ⁊ p̄gruo p̄di-
cemus. Vobis q̄s donet: vt
q̄s ab illo p̄seruos ei⁹: audi-
tis ⁊ corde itelligatis: ⁊ ope
faciatis. Hoc ergo diuina mi-
sericordia opet in oibus no-
bis: vt nos q̄s voluit esse di-
sp̄satores fideles faciāt et
prudētes: vos quoq; faciāt
humiles et obediētes: vt
mensurā tritici dñici quā vo-
bis dam⁹: cōem vobiscū sa-
lubrit̄ atq; vtilit̄ habeam⁹.

**De confessionibus Re-
c. j. Sermo b̄ti marci ep̄i.**

Sanctorū patrū meo-
rias religiosis cōuen-
tib⁹ honorātes fr̄es charissi-
mi: et pp̄ia eorū merita: et
munera in eis diuina mira-
mir. Qui idcirco nobis sūt
venerabiles: q̄a p̄sentis vi-
te luce despecta cōtēptorq;
suoz corporoz cruciatu seuiē-
tē mūdū dei p̄ amore vice-
rūt. **Sicut hic b̄s sumus**
Et.

pater nŕ/dñi pro assertione
indisputabilis deitatis spū
feruētore cōsurgens arria-
nis impietatibus oblucaf: et
ecclesias dei concertantiū
hereticorū procellis ac tur-
bimb⁹ prurbatas/serene fi-
dei trāquillitate pacauit/et
sibi eterna premia multimo-
da passione q̄siuit: alii n̄imi-
rū incōcussa sequēs vestigia
ad quem dñs ait. Tu es pet-
rus: et sup hāc petrā edifica-
bo ecclesiā meā: et porte infe-
ri nō preualebūt ei. **Rec. ij.**

Uere ac merito cun-
ctis posterit atib⁹ ho-
norandus ille: qui firmissime
petre soliditate secur⁹ inimi-
cos xp̄i et celestis spūs au-
ciouitate pfudit: et ifatigate
patiētie fortitudie triū pha-
uit. Acciferi (sicut dictū ē)
aduersus eū porta pualuit:
q̄ sibi porte c̄nalis ingressus
regē glorie pfessus aperuit.

Utur quō ei non pateret
porta illa vitalis/ q̄ plenu-
dine euāgelice lectiōis edo-
ctus i patre filioq; ei⁹ is cru-
tabile vnice maiestatis asse-
ruit sacramentū: edocens et
ostendēs que esset i vno eo-
dēq; dei filio/ et suscepte car-
nis ratio/ et naturalis priu-
legiū deitatis? **Recito. iij.**

S Liebat pfecto salua-
torem dixisse. Ego et
pater vnū sumus: et q̄ me vi-
det/ videt et patrē. Hec illū
confessio/ et honorabile tris:
et celo reddidit gloriosum.
Sed necessariū nūc eē reor:
vt occasione beati huius pa-
tris quē in tantā gloriā ca-
tholicarū ecclesiarū fides in-
declinabiliter ab eo suata
prouerit: nos quoq; pp̄tio
largiente deo salutarib⁹ do-
ctrie dominice testimonijs
imbuamur. **¶** Aut ergo do-
minus. Ego et p̄ vnū sum⁹.
Qui dicit sumus solitarius
nō est: q̄ dicit vnū sumus/
vtriq; ab eo cū quovni est nō
potest esse diuisus. **Rec. iij.**

Quid mihi nūc heret-
ice in patre et ei⁹ filio
diuersitate conaris astrue-
re cum filius substantie sue
nos edocens veritatē dix-
rit/ ego et pater vnū sumus?
Qui et vnū dicit et sumus:
nec sepatione se diuidit: nec
vnione pfundit. **¶** Qui vnū
cum patre est: nec p̄petuita-
te a patre differt/ nec v̄tute
discordat. Quis sit cum pa-
tre vnū/ de patre tamē nat⁹
asseritur: ne vt impius blas-
phemat arrius/ aut creatū-
ra quecūq; filius: aut patri

impar esse credat. **Rec. v.**
Adis ergo o hō deū
 de deo natū? sed tñ
 in hoc profundo habes qđ
 fide credas: nō habes quod
 discutias argumentis. Au-
 dis filiū de pre natū? sed ne
 ferū alique possis in divini-
 tate rimari: ipe fili⁹ & dñi di-
 cit & lumē. Dicit etiā dei vir-
 tus & dei sa pīa: vt aduertas
 nō quasi p lumiamēta genita
 liū corporalit creasse p rez:
 sed p ineffabile maiestati: se-
 cretū de dñtute pdisse dñu-
 tē: & lumē manasse de luce.

Bartus ne dñi **lc. vi.**
 ipz nō substantiā dñtatis
 s; platiū loqntis dei puta-
 res esse simonē: dicit fili⁹: vt
 in eo illi⁹ q pī est & psonatiā
 esse diceret & affectū. Iterū
 q: lumē dicit ne forte eū ve-
 lut radiū solis aut splēdozē
 lucerne alieno putares lu-
 cere fulgore: ait de ipō bea-
 tus euāgelista iohēs cui ar-
 chanū dei & videre & reuela-
 re cōcessum est dicēs. Erat
 lumē vep. **Lex lumē** ait: vt
 scias illū nō cutuscūq; crea-
 turalis deficiētisq; luminis
 esse fulgore: s; a dñi luce dñ-
 tate esse qđ lumē est. **lc. vii.**

Item aut verū est lu-
 men vt non solū non

egeat illuminari: sed & illumē
 nādi habeat p rātes. Illumi-
 nat em vt legit omnē homi-
 nē venientē in hunc mundū.
 Ait ergo xps vt dictum est:
 q me videt / videt & patrem.
 Qui me / inquit / videt / videt
 et patrē. Quomō non & duo
 & vnū sunt / cum alter videat
 tur in altero: & vnum vidisse
 sit vtriusq; cognitio. Et re-
 uera fr̄es sicut videre filius
 videre est patrē ita intellecto
 patrē intelligit & fili⁹. Nā q
 patrē credit & confitē: eter-
 nū: credat necesse est & filiū
 coeternum. **Lectio. vii.**

Sed tam videam⁹ qđ
 sit iste aspect⁹ in filio:
 quo patē videri asseritur &
 pater. Aidet sine dubio i fi-
 lio patrē: q credit filium s; in-
 incogitabile dñtatis natu-
 rā ineffabiliter natū esse de
 patrē: nec posse hunc aliud
 esse q nat⁹ est: q̄ est ille q ge-
 nit. Aidet in xpo patrē:
 qui opera xpi non extranee
 possibilitatis: sed p rne cre-
 dit esse virtutis. Aidet in fi-
 lio patrē: q intēdit illum sub
 cōmuniōne patni nois nō i-
 geniose art; industria s; sim-
 plicis p rāte pcepti aquas i
 vina vertentem creaturā
 mutare naturas: vbertate

etiam benedictiois sue exesum
panem fecundis esurientiū mor-
libus augmentantē. Multi-
plicatio nāq̄ elcas ī ore mā-
dentiū ⁊ panes reformādo
de micis: fecit pene nō esse
mirabile q̄ māna fluxit e ce-
lo. **¶** *3te de confessoribus.*
¶ *lecto. 1. Ex homelia b^{ri} gre-*
gorii pape super euāgelo.

hō quidā pēgre pficiscēs.

Seruus q̄ gemiata ta-
lēta retulit a dño lau-
datur: atq̄ ad eternā remu-
nerationē pducit: cū ei voce
dñica dicit. Euge serue bo-
ne ⁊ fidelis: quia supra pau-
ca fuisti fidelis supra mul-
ta te constituā: intra in gau-
diū dñi tui. pauca quippe
sunt bona oīa p̄sentis vite:
quālibet multa videantur.

¶ Sed tunc fidelis seruus
supra multa cōstituit: quā-
do deuicta oī corruptionis
molestia de etnis gaudijs ī
illa celesti sede gloriatur.
Tunc ad dñi sui gaudiū p̄fe-
cte intromittitur: quādo in
illa eterna patria assumpt⁹/
atq̄ angeloz cetibus admi-
xtus sic interius gaudet de
munere: vt nō sit iam qd̄ ex-
teri⁹ doleat de corruptiōe.

¶ *lecto. 11.*
Seruus autē
qui operari de talen-

to noluit: ad dominum cum
verbis excusatiois redit di-
cens. Domine scio quia ho-
mo durus es: metis vbi nō
seminasti: ⁊ congregas vbi
non sparlisti: et timens abij-
et abscondi talentum tuum
in terra. Ecce habes quod
tuum est. **¶** Notandū q̄ inu-
tilis seruus durum dominū
vocat: cui tamen ad lucrum
deseruire dissimulat: et ti-
muisse se dicit in lucrum ta-
lentum expendere: qui hoc
solum timere debuerat: ne
hoc sine lucro ad dominum
reportaret. **¶** *lecto. 11.*

Sunt enim pleriq̄ in-
tra sanctā ecclesiam
quorū iste seruus imaginē
tenet: qui melioris vite vi-
as aggredi metuunt: et ta-
men iacere in sui torporis
ignauia non pertimescunt.
Lūcō se peccatores consi-
derant sanctitatis vias arri-
pere trepidant: ⁊ remanere
in suis iniquitatibus nō for-
midāt. **¶** Quorum bene pe-
trus adhuc in ifirmitate po-
situs speciem tenet: cū viso
miraculo pisciuz dixit. Eri-
a me domine: q̄a homo pec-
cator: sum: immo si te pecca-
tozem cōsideras: oportet vt
a te dñm nō repellas. **¶** *1. 11.*

Sed qui idcirco melio-
ris habitus vias et re-
ctioris vite apprehendere ar-
dem nolunt: quia infirmos se
esse conspiciunt quasi et pec-
catores se fatentur: et domi-
num repellunt: eumque quez
in se sanctificare debuerant
fugiant: et velut in perturba-
tione consilium non habent dum
moriuntur et vitam timent.

Unde et huic seruo pro-
tinus respondet. Serue ma-
le et piger: sciebas quia me
tibi non semino et congrego
ubi non spargo: oportuit er-
go te dare pecuniam meam
nummulariis: et ego ventis
recepissem utique quod meum
est cum usura. **Lectio. v.**

Et verbis suis seruo con-
stringitur cum dominus di-
cit: meto ubi non semino: et con-
grego ubi non sparsi. Ac si
aperte dicat. Si iuxta tuam
sententiam et illud ex quo
quod ad erogandum non de-
di: quam magis a te ex quo
quod ad erogandum dedi.
Pecuniam vero nummulari-
is dare est eis scientiam predi-
cationis impedere: quod hanc
valeat et dictis et factis ex-
ercere. Sed sicut nostrum pe-
riculum aspicitis si domini-
cam pecuniam teneam: ita

vestrum fratres charissimi
solicite pensate: quia cum usu-
ra a vobis exigitur quod audi-
stis. In usura quippe pecu-
nia etiam non data recipitur.
Cum enim hoc redditur quod
acceptum fuerat: etiam illud
superimpenditur quod ac-
ceptum non est. **Lectio. vi.**

Pensate ergo fratres
charissimi quia de ac-
cepta hac verbi pecuniam usu-
ras soluetis: et curate ut ex
eo quod audistis etiam alia
studeatis intelligere quod non-
dum audistis: quatenus alia
ex aliis colligentes etiam il-
la discatis ex vobis meti ipsis
agere que necdum ex predi-
catorum ore didicistis. Pigrum
vero seruum qua sententia
feriat audiam. Tollite ab
eo talentum: date et qui habet
decem talenta. **Lectio. vii.**

Oportunum valde vide-
batur cum a malo suo
vnum talentum tollit: ei porius
qui duo quam qui quatuor accepe-
rat daretur. Illi enim dari de-
buit: qui minus quam qui plus ha-
buit. Sed sicut superius di-
ximus per quatuor talenta quoniam
quod videlicet sensus id est ex-
teriorum scientia designatur:
per duo autem intellectus: et opa-
tio exprimitur. Plus ergo

E. ii.

habuit qui duo quod qui quibus
talenta perceperat: quia quod
per talenta quinquaginta exteriorum
administrationes meruit: ab
intellectu interiorum adhuc
vacuus fuit. **Lectio octava**

U Num ergo talentum quod
intellectum significa
re diximus illi dari debuit:
quod bene exteriora quod acceperat
ministravit. Quod quotidie
in sancta ecclesia cernimus:
quod plerique dum bene ministrant
exteriora quod accipiunt: per aditu
tam gratiam ad intellectum
quos mysticum perducunt: ut
etiam de interna intelligentia
polleant: quod exteriora fideliter
ministrant. Generalis etiam
am morum sententia subdit qua
dicit. Omni habenti dabitur
et abundabit: ei autem quod non ha
bet: et quod habet auferet ab
eo. Habenti namque dabitur et
abundabit: quod quisque charita
tem habet etiam dona alia pro
cipit: quod quisque charitatem non ha
bet etiam dona quod precepissent
debet admittit. **Item de co
fessionibus. scilicet. In nomine. beati gre
gorii pape super euangeliu. Si quis
venit ad me et non odit pa
trem suum et matrem.**

S Consideremus fratres
charissimi quod et quanta
sunt quod nobis permittunt in ce-

lis: vilescunt animo omnia quod habentur
in terris. Terrena namque
substantia suppone felicitati com
parata: potius est non substi
diu. Talis vita eternae vite
comparata: mors est potius de
cenda quam vita. Ipse enim quoti
dianus defectus corruptio
nis: quod est aliud quam quaedam pro
lixitas mortis. **Quae autem**
lingua dicere vel quis intelle
ctus capere sufficit illa sup
pone civitatis quanta sint gau
dia: angelorum choros inesse/
cum beatissimis spiritibus gratie
potius assistere: presentem dei
vultum cernere: in circuitu scriptu
lumine videre: nullo mortis me
tu affici: incorruptionis pre
sentie munere letari. **Lectio. 4**

S Ed ad hec audita iam
descendat animus: iamque illic
cupit assistere: ubi se sperat
sine fine gaudere. Sed ad ma
gna premia perveniri non potest
nisi per magnos labores. An
de et paulus egregius predica
tor dicit. Non coronabitur nisi
quod legitime certaverit. **De**
lectat igitur mentem magnitudo
premio: sed non deterreat cer
tam laborum. **Ubi ad severum**
tibus vitas dicit. Si quis venit
ad me et non odit premissum
matrem et uxorem et filios et fra
tres et sorores: adhuc autem et

aiam suam: non potest meus esse discipulus. **Lectio. iij.**

Sed p[ro]ficiat[ur] lib[er] quod parates et carnalis p[ro]p[ri]os precipimur odisse? quod iubemur et inimicos diligere. Et certe de v[er]o re veritas dicit. Quod de co[n]iur[is] ho[m]i[n]i non separet. Et paul[us] ait. Viri diligite v[er]os v[est]ras sicut et ip[s]os eccl[esi]am. Ecce discipulus v[er]os diligenda[m] p[ro]dicat[ur] cu[m] mag[ist]er dicat: quod v[er]os non odit non potest me esse discipulus. Nunquid aliud iude[us] n[on] dicit: aliud p[ro]phet[us] clamat: An simul et odisse possumus et diligere? **S**ed si vim p[re]cepti p[ro]p[ri]os: v[er]u[m]q[ue] p[ro] discretio[n]e agere valemus: ut eos qui nobis carnis cognat[i]o[n]e co[n]iuncti sunt et q[ui] p[ri]mos no[n] uim[us] diligamus: et q[ui] i[n] via dei aduersarios patimur/odiendo et fugiendo nesciamus. Quasi enim p[ro] odium diligere: quod carnalis sapiens dum praua nobis igerit non audit. **lc. iij.**

Aut d[omi]n[u]s demonstra[re]t hoc erga p[ri]mos odium non de in affectio[n]e p[ro]cedere: sed de charitate: addit p[ri]m[us] dicens. Adhuc autem et aiaz sua. Odisse itaq[ue] p[ro]cipimur p[ri]mos: odisse et aiaz n[ost]ram. **L**ostat q[ui] amando

debet odisse p[ri]m[us] q[ui] sic est odit sicut semetip[s]um. **L**uc etenim aiam n[ost]ram b[on]i odium cu[m] eius carnalib[us] desiderijs non acquiescim[us]: cu[m] ei[us] appetitum frangim[us]: cu[m] ei[us] voluptatib[us] reluctamur. **Q**ue[m] ad tempta ad meli[us] ducit: quia si p[ro] odium amat. Sic sic inimicis exhibere p[ri]mis n[ost]ris odij discretionem debemus: ut i[n] eis et diligamus quod sunt: et odio habeamus quod in dei nobis iniuriam obstitunt. **Lectio quinta.**

Quante duz paul[us] hierosolimam p[er]geret p[ro]pheta agab[us] zona[m] illi[us]a p[ro]p[ri]edit: suisq[ue] pedib[us] alligauit dicens. Vir cui[us] hec zona est: sic alligabunt in hier[os]ol[ym]is. Sed is qui aiam sua[m] p[er]fecte oderat dicebat. Ego non solum alligari sed et morti in hier[os]ol[ym]is paratus sum pro no[m]i[n]e d[omi]ni iesu: nec facio aiam mea[m] p[re]ciosiore[m] q[uam] me. Ecce quod aiam sua[m] amando oderat immo odies amabat: quaz cupiebat pro no[m]i[n]e iesu morti tradere: ut hac aduita de p[ar]ti morte suscitaret. Ab hac ergo discretio[n]e odij nostri: traham[us] forma[m] ad odium p[ri]mi. Amet quilibet i[n] hoc mundo aduersari[us]: sed in via dei p[ro]trarius non amet et iaz propinquus. **Lectio sexta.**

Quod est in ea quā aggre-
dit causa dei extra p̄m: ex-
tra m̄ez: extra vxorē: extra
filios: extra cognatos: extra
semetip̄s fieri debet: vt eove-
ri⁹ cognoscat deū: q̄ in eius
causa neminē recognoscit.
Nihil tū nāq̄ est q̄ carnales
affect⁹ intentionē mēt̄ diuer-
berāt et usq̄ acie obscurāt:
quos tū nequaq̄ notios pa-
timur: si eos p̄mēdo tenea-
mus. Amādi ergo sunt pro-
ximū: ip̄ēdēda charitas oi-
bus: et pp̄inqs z extraneis:
nec tū p̄ eadem charitate a
dei amore flectendū. *lc. vii.*

Sicut autē q̄ cū de fra-
philistin archa dñi
ad terrā israelitarū rediret
plaustro sup̄imposita est: et
vacce plaustro subiuncte sūt:
que fete fuisse memorant: q̄
rū filios clausērāt domi. Et
scriptū est. Ibāt autē vacce i
directū p̄viā que ducit beth-
sanis. Uno itinere gradie-
bant: p̄gētes z mugietes: z
nō declinābāt neq̄ ad dexte-
rā neq̄ ad sinistrā. Quid igit̄
tur vacce nisi fideles quos-
q̄ in eccl̄a designant: Qui-
dum sacri eloqui p̄cepta
considerāt: quasi sup̄imposi-
tam dñi archā portant. De

quibus hoc est etia; notādū
q̄ fuisse fete memorant: q̄a
sunt pleriq̄ q̄ in via dei intri-
secus positi foris affectibus
carnalib⁹ ligant: s; nō decli-
nāt a recto itinere: qz archā
dei portant in mente. *lc. vii.*

Ecce enī vacce bethsa-
nis p̄gunt. Bethsa-
nis q̄ppe dicit dom⁹ solis.
Et p̄pheta ait. Vobis autē q̄
timet⁹ deū oret sol iustitię.
Si igit̄ ad eterni solis habi-
tationē tendim⁹: dignū pro-
fecto ē vt de dei itinere pro-
carnalib⁹ affectib⁹ nō decli-
nem⁹. Tota enī virtute p̄sau-
dū est q̄ vacce dei plaustro
supposita pergūt et gemūt
Dant ab intus mugit⁹: et
tū de itinere non deflectunt
gressus. Sic nunt⁹ p̄dicato-
res dei sic fideles quosq̄ esse
intra sc̄tām eccl̄iam debet:
vt et cōpartiat̄ur p̄ximis per
charitatē: z tū de via dei nō
exorbitet p̄ passionē. *En-
u. noc. b. p̄fessibus. Lec.
feti euāgē: sm̄ mat. lb. x.*

In il. tpe: Dixit symon
petrus ad iesuz. Ecce
nos reliquim⁹ oia: et secuti
sum⁹ te. Quid ergo erit no-
bis: Et res. *Ex cōmentario
beī hieronymi p̄bī: de ea. f.
Grandis fiducia. Petr⁹ p̄-*

scator: erat diues nō fuerat: cibos manu ⁊ arte q̄rebat: ⁊ tñ loquit cōfident reliquimus oīa. Et qz nō sufficit tñ reliquere: iūgit qd̄ perfectū ē: et secuti sum⁹ te. ¶ **Fecim⁹** qd̄ iussisti: quid igitur nobis dabis premi⁹: Iesus autem dixit illis. Amē dico vobis: in regeneratione cuz sederit filius hominis i sede maiestatis sue sedebit⁹ ⁊ vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim tribus israel. **Rec. x.**

Quoniam dixit q̄ reliquitis omnia hoc enim et scocrates fecit philosophus et multi alij diuitias ꝓtempserunt: sed q̄ secuti estis me: qd̄ proprie ap̄torū est atqz creditū. ¶ **In** regeneratione tūc cū sederit filius hominis i sede maiestatis sue qm̄ ex mortuis de corruptiōe resurgent incorrupti sedebitis ⁊ vos in solijs iudicanū: condēnantes duodecim tribus israel: qz vobis credētibus illi credere noluerunt. **Recito. xi.**

Quoniam reliquerit domum vel fratres aut sorores aut p̄m̄ aut m̄res aut agros propter nomen meum: centuplū accipiet: et vitā eter-

nam possidebit. Multi autem erunt primi nouissimi: et nouissimi primi. Locus iste cū illa sententia cōgruit in qua saluator loquit: non veni pacē mittere: sed gladiū. Venit enim separare hominē a patre suo ⁊ matrem a filia et nurū a socru: et inimici hoīs domestici eius. Qui ergo ꝓpter fidem christi et predicationē euangelij omnes affectus cōtempserint atqz diuitias et seculi voluptates: isti centuplum recipient: et vitā eternāz possidebūt. **Rec. xii.**

Et occasione hui⁹ sententię quidā introducti sunt mille annos post resurrectionē: dicētes tūc nobis centuplum omnium rerū quas dimisimus et vitāz eternā esse reddendā: nō intelligētes qz si i ceteris digna sit re promissio in vxoribus appareat turpido: tñ qui vnā ꝓ dño dimiserit cētū recipiat in futuro. Sen⁹ igitur iste ē qui carnalia ꝓ saluatore dñi miserit spūalia recipiet: q̄ cōpatione: et merito sui ita erūt: quasi ꝓuo numero ceteri nari⁹ numer⁹ ꝓparet. Unde dicit et ap̄stol⁹ q̄ vnam m̄i domū et vni⁹ puicīe paruos agros dimiserat: quasi nihil

habentes et oia possidētes.

Euā. Ecce nos reliquim⁹ oia.

Require vtrūq; cōi a p̄fōrum.

Bētē i. iij. noc. d̄ p̄fessōub⁹.

Lecl. euāgē. s̄z mar. c̄p. r.

In illo tpe d̄. i. d. s. Facilius est camelū p̄ foramē acus transire q̄ diuitē intrare in regnum dei. Et reliqua. **Ex comentario beati iohānis epi in euāg. s̄m mat̄ theum⁹ de eadem lectione.**

Hoc videamus quōd qui reliquerit omnia centuplum in hoc seculo recipere potest.

Hec autē difficultas p̄tigitur quia in hoc seculo recipere dicitur alii euāgelista. Alioquin?

In illo seculo difficile nō ē. **U**t ergo secundū sanā doctrinā ita nos conuenit intelligere quōd dicitur centuplū recipietur non ut ip̄az rē quā dimittit centuplū recipiat. **H**ec ei possibile est ut qui patrē et matrem relinquit centū patres et matres recipiat. Sed ita. **T**antā gratiā. tantā gloriā. tantā beatitudinē cōsequetur: ut centuplus valeat illi q̄ res fuit quam dimisit. **Lectio. x.**

Ecce qui reliquit patrē et elegit sibi patrē desirōnē ei plus centuplū cōstituit q̄ p̄ carnalis: ut illi obsequat diebus ac noctibus

illius faciat voluntatē. illius hereditatē expectet: q̄ postq̄ substantiā tradiderit filio suis nūq̄ moritur nec relinquit orphanos filios suos: Sed et filij tanq̄ p̄fecti viri possunt dēt diuitias eius: et pat̄ semper illos sic tutatur sic protegit: quia si semper infantes.

Qui matres relinquit diligat matres ecclesiā nonne plus est ei cētū plū q̄ mater carnalis? **N**lla enīz carnem eius peperit corpora lē: hec autē animā eius regenerauit eternam. **Lectio. xi.**

Qualis caro talis et mater carnalis. **C**ū enim mortua fuerit caro perit generatio carnis: et solus generationis effectus. **E**x illo ei nec ille illi filius: nec illa illi mater. **Q**uia aīa nec generat nec generat̄: et nullus cognoscit patrē nisi eum de cui⁹ volūtate creata est: nullā cognoscit matrem nisi ecclesiam q̄ illam generauit in fide: que dedit ei mandata diuina ex duobus testamentis quasi escam salutarē dulcissimā lactis: ex duabus mammillis: que illi de aqua et spiritu terunt tunicam immortalitatis: que eaz ad perfectū sanctitatē adduxit: ut digna

fieret patris sui substantiam possidere. *lectio. xij.*

Qui reliquerit fratres
 et matrem et patrem et
 frater nonne melius est ei et
 ceterum fratres: Qui fratribus
 suis non invidet: qui super hereditatem
 non certat: qui propter
 lucrum non recipit fraternitatis
 affectum: qui non solum omnia sua
 sed etiam seipsum dare paratus
 est: quod cum omnia dederit
 nihil ei minuitur. Nam hu-
 mana substantia semper pauper
 est: et quantumvis homo habuerit
 nihil se putat habere. Illa
 autem substantia sola vera est:
 quod omnium desiderium satiat: et
 adhuc superabundat. Qui
 reliquerit sorores: statim eum
 suscipiunt gratie dei quasi cha-
 rissimas sorores. Non enim vni-
 la soror sic dulciter fratrem
 suum complectitur: quod gratia
 dei complectitur animam sanctam.
 Nam quotiens gratie dei in-
 sensibus nostris herent de-
 lectant nos: et quotiens animas
 nostras complectuntur oscula
 vident. *Sequentia sancti*

euangelij: secundum marcum. Cap. x.
In illo tempore dixit
 Iesus discipulis suis. Fa-
 cilis est camelum per foramen
 acus transire: quam diuiter
 intrare in regnum dei. Qui

magis amirabant: dicentes
 ad semetipsos. Et quis pos-
 test saluus fieri? Et intus
 illos Iesus ait. Apud homi-
 nes hoc impossibile est: sed non
 apud deum. Quia enim possibilia
 sunt apud deum. Et cepit petrus
 dicere ei. Ecce nos dimisi-
 mus omnia: et secuti sum te. Re-
 spondens Iesus ait. Amen dico
 vobis: nemo est qui reliquit do-
 mum/ aut fratres: aut sorores/
 aut patrem: aut matrem: aut fi-
 lios: aut agros: propter me et
 propter euangelium: qui non acci-
 piat centesimum nunc in tempo-
 re hoc/ domos: et fratres/ aut
 sorores: et matres/ et filios:
 et agros/ cum persecutionibus:
 in seculo futuro vitam eternam.
 Multi autem erunt primi nouis-
 simi: et nouissimi primi. Amen.

*Item in. iij. noc. de confes-
 sionibus. Lectio sancti euange-
 lij: secundum lucam. Cap. xix.*

In illo tempore d. i. d. f.
 parabolam hanc. Homo
 quidam nobilis abiit in re-
 gionem longinquam accipere si-
 bi regnum: et reuerti. Et reli-
 qua. *Ex commentario ve. be.
 p. hyerem: de eadem lectione*
Homo nobilis ille est cui
 cecus supra clamabat fili da-
 uid miserere mei: et venien-
 ti hierosolymam concine:

bāt ofanna filio d'auri: bene
dicit^r qui venit in nomine dñi
rex israel. Longinqua regio
ecclesia ē ex gentib^r ⁊ de qua
eidē hōi nobili q̄ loq̄tur: ego
aūt constitut^r sum rex ab eo
dicta a patre. Postula a me
et dabo tibi gentes heredita-
tate tuā: et possessionē tuā ⁊
terminos terre. **¶** Que vide-
licet hereditas ac possessio
bisaria ratione regio longi-
quavocatur: vel quia a sint-
bus fre clamat ad dñm: vel
quia longe ē a pctōib^r sal^r
Et cū deus vbiq̄ sit p̄sens:
lōge trā ab eorū sensu q̄ ydo-
la colūt de^r ver^r abest. Sed
q̄ erant longe^r: facti sunt p-
pe i sanguine xpi. **LECTIO. r.**

Quicquid dedit illis de
ceci minas. Denari^r numer^r
ad lege p̄tinet^r propter de-
calogū. Vocat itaq̄ p̄famili-
as decē seruos^r q̄a elegit
discipulos per litterā legis
ibutos. Dat ill^r decē minas:
qui legis dicta spiritaliter i-
telligēda reuelat. Post pas-
sionē q̄ppe resurrectionēq̄
suā aperuit illis sensū^r: vt in-
telligerēt scripturas. ūdina
nāq̄ quā greci mina vocant:
centū dragmis appēdit. Et
ois scripture sermo q̄a vite

celestis p̄fectionē suggerit^r
quasi numeri cētenarij pon-
dere fulgescit. **¶** Et ait illis
Negociami dñi venio. Ver-
batiq̄t legis ac prophetarū
mystica it̄p̄tatione discuf-
sa pplis afferte: atq̄ ab eis
fidei confessionē morūq̄ pro-
bitatez recipite: iuxta quod
psalmista suis auditoribus
p̄cipit dicens. Sumite psal-
mū et date tympanū: hoc ē
laudez p̄dicatōis in cordis
intētionē p̄cipite: deuotio-
nē operis in carnis castiga-
tōe reddite. Tympanū qd
pe est: pellis in ligno extēta
pellis x̄o in ligno extēta
caro est n̄ra ad exemplū do-
minice passiōis afflictā. **l. r.**

Qui autē eius ode-
rant illum: et miserūt
legationem post illū dicen-
tes. Nolumus hunc regna-
re super nos. Quis impios
iudeos dicit: de quibus ali-
bi protestatur. Nunc autē
et viderunt et oderunt^r me
et patrem meum. Qui non
solum p̄ntē vsq̄ ad mortem
crucis oderūt: sed etiā post
resurrectionē eius imiserūt
persecutionem a postolis: et
predicationē regni celestis
sp̄reuerūt. Et factū ē: vt re-
dieret accepto regno. J̄s̄ re-

ditus significat tēpus quan-
do ī manifestissima ⁊ emine-
ntissima claritate venturus
est q̄ eis humilis apparuit?
cum diceret regnū meū nō
est de hoc mundo. **Lecc. xij.**

E iussit vocari suos
suos/ quibus dedit pe-
cuniā: vt sciret q̄tum quisq̄
negociatus esset. Et sciret
inquit/ non quo eum aliquid
lateat cui verissime dictum
est/ dñe tu oīa scis: sed scire
dicit/ scire oēs facere. Tūc
enī hominū opera ⁊ cogita-
tiones palā omnibus osten-
duntur. Quomodo in deute-
ronomio/ tentat (inquit) vos
dñs deus vester: vt sciat si
diligatis eum? hoc est scire
faciat. Nemo sane arbitret̄
eos solummodo quib⁹ gra-
tia predicandi data est/ non
autē et eos quibus predica-
tū est ad iudiciū tūc esse vo-
candos? ipsi sunt enī pecu-
niā quā boniferut acquisie-
re mercando: quin etiam et
eos quoq̄ quib⁹ nunq̄ pre-
dicatum est/ ibidem adesse
dammandos. Tu autem.

**Sequentia sancti euāge-
lij: fm lucā. Capitulo xij.**

In illo tēpore: Dixit
Iesus discipulis suis
parabolā hanc. Homo qui-

dā nobilis abiit in regiones
longinquā accipere sibi re-
gnum: et reuertit. Vocatis
autē decem seruis suis dedit
illis decem mnas: et ait ad
illos. Negociamini dum ve-
nio. Quies autem eius ode-
rant illum? et miserūt lega-
tionem post illum dicētes.
Nolumus hunc regnare su-
per nos. Et factum est vt re-
dieret accepto regno iussit
vocari seruos quibus dedit
pecuniā: vt sciret q̄tum
quisq̄ negociatus esset. Ve-
nit autem primus dicens.
Dñe: mna tua decē mnas
acquisiuit. Et ait illi. Euge
serue bone quia in modi-
co fidelis fuisti: eris potesta-
tem habens super decē ci-
uitates. Et alter venit dicēs.
Domine: mna tua fe-
cit quinq̄ mnas. Et huic ait
Et tu esto super quinq̄ ciui-
tates. Et alter venit dicēs.
Domine: ecce mna tua quā
habui repositam in sudario
Timui enim te quia homo
austerus es: tollis quod nō
posuisti/ ⁊ metis quōd nō semi-
nasti. Dicit et. De ore tuo te
Iudæo sue neq̄. Sciebas q̄
ego hō austerus sum: tollēs
quōd nō posui/ ⁊ metēs quōd
nō seminasti. Et quare nō dede-

si pecunia mea ad mesaz/et
ego venies cu vsur/ vtiqz ex-
egissem illud: Et astatib⁹ di-
xit. Auferet ab illo mnaz/ z
date illi q̄ decē mnas habz.
Et dixerūt ei. Dñe: hz decē
mnas. Dico aut vobis: qz oi
habēt dabitur z abūdabit.
Ab eo aut q̄ nō habet: z qd̄
habet auferet ab eo. Amē.

**Q̄st̄ in. iij. noc. de. 2f. Lec.
lcti eu i. 3. matheti. Ca. xxv**

In illo tpe d. fe. d. f. pa-
rabolā hāc. Hō quidā
peregre p̄ficiscēs vocauit ser-
uos suos: z tradidit illis bo-
na sua. Et reliq̄. **Homel. bti
grego. papē de eadē lectio.**

Lectio sc̄ti euangeliij f̄res
k̄mī sollicitē nos cōsiderare
admonet: ne nos q̄ plus ce-
teris aliqd̄ in hoc mūdo re-
cepisse cernimur: ab aucto-
re mūdi graui⁹ inde iudice-
mur. Cū enī augētur donaz/
rōnes etiā crescunt donoz.

Lato ergo esse humilior
atqz ad seruiēdū promptior
quisqz debz ex munere: q̄to
se obligatorē esse conspicit
in reddenda ratione. Ecce
homo q̄ peregre p̄ficiscitur
seruos suos vocat: etiqz ad
negocium talenta par titur:
post multū vero t̄p̄is ratio-
nē positurus reuertit: bene

operātes seruos pro appor-
tato lucro remunerat: serui
vero a bono ope torpentem
damnat.

Lectio. r.

Quis est itaqz iste hō q̄
peregre p̄ficiscit: nisi
redemptor n̄: q̄ in ea carne
quā assumpserat abiit in ce-
lū: Carnis ei loc⁹ ppri⁹ ter-
ra est: q̄ quasi ad peregrina-
ducit: dū p̄ redemptorē no-
strū in celo collocat. S; hō
iste q̄ peregre p̄ficiscit suis
suis bona sua tradidit: qz si
delib⁹ suis spūalia dona cō-
cessit. Et vni quidē quinqz ta-
lētā: alij vero duo: alij x̄o cō-
misit vni. **Quinqz etenim
sunt corp̄s sensus: videlicet
visus/ audit⁹/ gustus/ odora-
tus/ z tactus. Quinqz igitur
talētis donū quinqz sensuū:
id est exteriorū sciētia desi-
gnat: duob⁹ x̄o intellectus
z opatio expr̄mit: vnius au-
tē talēti no se itellect⁹ tantū
modo designat.** **Lectio. ij.**

Sed is q̄ quinqz talēta
accepit: alia q̄ncz lu-
cratus est: q̄a sunt nōnulli q̄
et si iterna ac mystica pene-
trare nesciunt: pro intentio-
ne tamen superne patrie vo-
cēt recta quos possunt. De
ipsis exterioribus q̄ accepe-
runt duplum talentum pos-

tant' qz dum se a carnis pe-
tulancia/ a terrenaz rerum
ambitu/ atqz a visibiliu vo-
luptate custodiunt: ab his
etiā alios admonendo cōpe-
scūt. Et sunt nōnulli q qua-
si duob' talētis ditati itelle-
ctū atqz operationē pcpitūt
subtilia de iternis itelligūt/
mira de exteriorib' opant'
cūqz z intelligendo z opan-
do alijs predicant: quasi du-
plicatū de negotio lucrum
portant.

Lectio. xij.

Bene autē alta qnqz vel
alia duo i lucrū veni-
se referunt' qz dum vtriqz se-
xui pdicatio impendit: qua-
si accepta talenta geminā-
tur. Sz is q vnū talentū ac-
cepit abiens fodit in terrā:
et abscondit pecuniā dñi sui.
Talētū in terra abscondere
est acceptū igenū terrenis
acub' implicare: lucrū spiri-
tale non querere: cor a ter-
renis cogitaciōib' nunq̄ le-
uare. Sūt nāqz nōnulli qui
donū itelligētie pceperūt'
sz tñ sola q carnis sunt sapi-
unt. De qb' p pphetā dicit.
Sapientes sunt vt faciāt ma-
la: bene autē facere nesciunt.
Sed dñs q talenta contulit
rationē positur' redit: quia
is qui nūc perse spiritualia

dona tribuit districte i iudi-
cio merita exquirat: qd qsqz
accepit considerat: z quod
lucrū de acceptis reponet
pstat. **Sequētia sc̄i euā.**
pm martheū. Capitulo. xxv.

In illo tpe. d. i. b. f. pa-
bolā hāc. Itō qdā pe-
regre p̄ficiscēs vocauit ser-
uos suos: z tradidit illis bo-
na sua. Et vni dedit qnqz ta-
lēta: alij autem duo: alij dō
vnū/ vnicuiqz s̄m p̄pziā d̄ta:
tē: et p̄fect' est statim. Abijt
autē q quinqz talēta accepe-
rat: z opatus est in eis z lu-
cratus est alia quinqz. Simi-
liter q duo acceperat: lucra-
tus est alia duo. Qui autē
vnū acceperat abiēs fodit
in terra: z abscondit pecuniā
domini sui. Post multū dō
tēporis venit dñs seruoꝝ il-
lorū: z posuit rationem cum
eis. Et accedens qui quinqz
talenta accepit obtulit alta
quinqz vicēs. Domine: qnqz
talenta tradidisti mihi: ecce
alia quinqz sup̄lucrat' sum.
Rit illi dñs ei'. Euge serue
bone z fidelis: qz sup̄ pauca
fuisi fidelis: supra multa te
cōstituiā. Intra in gaudium
dñi tui. Accessit autem et q
duo talēta acceperat: z ait.
Dñe: duo talenta mihi tra-

didisti: ecce alia duo lucra:
 eius sum. At illi dñs eius:
 Euge serue bone et fidelis:
 quia super pauca fuisi fide-
 lis: supra multa te constituā.
 Intra i gaudiū: domini tui.

Amen. **C** Item in. **iii. noct**
no de cōfessionib⁹. Lec. san-
cti euāgē. fm lucā. Cap. xj.

In illo tpe. **di. te. di. su.**
 Nemo lucernā accen-
 dit ⁊ i abscondito ponit neq;
 sub modio: sed supra cande-
 labrū: vt qui ingreditur lu-
 men videat. Et reliqua. **Ex**

cōmentario venerabilis be.

prof. biteri. de eadē lectione

De se ipso dominus hec lo-
 quitur: ostēdens ⁊ si supra:
 dixerit nullum generationi
 neq; nisi signū. tōne vādum:
 nequāq; tñ lucis sue clarita-
 tē fidelibus occultandam:
 Ipse quippe lucernā accen-
 dit: qui testā humane natu-
 re flāma sue diuinitatē ipse
 uit.

Quā pfecto lucernā
 nec credētibus abscondere
 nec modio supponere hoc ē
 sub mēsurā legis includere
 vel intra vnus iudee gēns
 terminos voluit cohibere:
 sed supra candelabrū inq̄t:
 vt qui ingreditur lumen vi-
 deant.

Lectio. x.

Candelabrū ecclīa di-

cti: cui lucernam suppositae
 quia nostris in frontibus fi-
 dē sue incarnatiōis affigit:
 vt q̄ ecclīā fideliter ingre-
 di voluerint: lumen verita-
 tis palā queāt itueri. Qua
 sentētia iudeoz quoq; pce-
 res cōdēnat: q̄ signa querē-
 tes exteri: aptā lucis ianuā
 noluerūt intrare credēdo.

Deniq; p̄cipit: ne opa tā-
 tummodo sed vt cogitaciōes
 et etiā ipsas cordis intrēti-
 ones mūdare ⁊ castigare me-
 minerit. Nā seq̄t. Lucerna
 corporis tui est oculus tu⁹.

Corp⁹ q̄ppe dicit opa q̄ pa-
 lā cūctis apparēt: oculū ve-
 ro ipsam mētis intētiōē q̄
 operat: ⁊ de cui⁹ merito ea:
 dē opa lucis an tenebrarū
 sint opa discernūt: sicut ipse
 psequenter exposuit dicēs.
 Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex
 totū corp⁹ tuū lucidū erit:
 si autē neq; fuerit: etiā corp⁹
 tuū tenebrosū erit. **tc. xj.**

Si (inq̄t) pura recta q̄
 sitētiōne q̄ potes age-
 re bona studueris: lucis p-
 fecto sunt opa q̄ facis: etiā
 si corā hoībus iperfectiōis
 aliquid habere videant: qm̄
 diligentibus deū omnia co-
 operatur in bonum: his que
 fm propositum vocati sunt

scilicet. Si autem peruersa est inten-
tio que precedit prauum est oem
opus quod sequitur. Quis rectum
esse videatur. Vide ergo ne
lumine quod in te est tenebre
sint. hoc est ne ipsa cordis in-
tentio que lumen est anime
vitiis caligine fuscetur/
sedula discretione ppende:
iuxta que alibi precipit. Om-
ni custodia serua cor tuum:
quoniam ex ipso vita proce-
dit. Si ergo corpus tuum lu-
cidum fuerit non habens ali-
quam partem tenebrarum erit
lucidum totum: et sicut lu-
cerna fulgoris illuminabit
te. Tu autem. **lectio xij.**
Austum corpus nostrum
omnia opera nostra di-
cit: quia et apostolus mem-
bra nostra nuncupat quedam
opera que improbat: et mor-
tificanda precepit dicens.
Abhorre ergo membra
vestra que sunt super terram:
fornicationem/ immundiciam/
libidinem/ et cetera talia.
Si igitur ipse bonum bona
intentione patraueris non ha-
bens in tua conscientia ali-
quam partem tenebre cogi-
tationis: etiam si contigerit
aliquem proximorum tua bo-
na actione noceri: verbi gra-
tia aut de pecunia quam a

te indigens et petens accepe-
rat facere vel pati aliquid
malum aut de verbo exhorta-
tionis quo errantem corrige-
re volebas. forte periculosius
errare: tu tamen pro tuo sim-
plici et lucido corde hic et in
futuro lucis gratia dona-
beris. Hec contra hypocri-
sim phariseorum subdole si-
gna querentium specialiter di-
cta: nos iuxta sensum mora-
lem generaliter instituant.
**Sequentia sancti euangeli-
j secundum lucam. Cap. xij.**
In illo tempore dixit
Iesus discipulis suis.
Nemo lucernam accendit et in
abscondito ponit: neque sub
modio sed supra cadellabrum:
ut qui ingrediuntur lumen
videant. Lucerna corporis
tui: est oculus tuus. Si ocu-
lus tuus fuerit simplex: totum
corpus tuum lucidum erit. Si
autem nequam fuerit: etiam cor-
pus tuum tenebrosus erit. U-
de ergo: ne lumen quod in te
est tenebre sint. Si ergo cor-
pus tuum lucidum fuerit non
habens aliquam partem te-
nebrarum: erit lucidum to-
tum. Et sicut lucerna fulgo-
ris illuminabit te. Amen.
**Item. l. iij. noc. de pofes. Le-
scilicet euangeli-um lucam. Cap. xij.**

In illo tpe: Dixit tel⁹
discipulis suis. Sint
lūbi vři precincti: et lucerne
ardētes. Et reliq̄. **Homelia**
brī greg. pape: de eadē lc.
Sacti euāgelij fratres cha-
rissimi apra est nobis lectio
recitata: sed ne aliq̄bus ip-
sa eius planities alta fortal-
se videatur eā sub breuitate
trāscurremus: quaten⁹ eius
expositio ita nesciētib⁹ fiat
cognita: vt tamen sciētibus
non sit onerosa. **¶** Quia vir-
ris luxuria in lumbis sit fe-
minis in vmbilico: testatur
dñs q̄ de diabolo ad beatū
iob loquitur dicēs. Virtus
eius in lumbis eius: et forti-
tudo illius in vmbilico ven-
tris eius. **Lu. Lectio. x.**

Pincipali igit ser-
uūborū noie luxuria
designat: cuz dñs dicit sint
lumbi vestri p̄cincti. Lum-
bos enī precingimus: cum
carnis luxuriā p̄ cōtinentiā
coartamus. Sed quia min⁹
est mala non agere nisi etiā
quisq̄ studeat bonis operi-
bus insudare: protinus ad-
ditur: et lucerne ardētes in
manibus vestris. **¶** Lucer-
nas qui ppe ardētes in ma-
nibus tenemus: cū per bo-
na opera proximis nostris

lucis exēpla mōstram⁹. De
q̄bus profecto operib⁹ dñs
ait. **Lu.** **Luceat lux vestra corā**
hoibus: vt videant opa ve-
stra bona: et glorificēt p̄sem
vestrū qui in celis est. Lu.
autem domine. Lectio. xi.

Deo sunt autē q̄ iudent
et lūbos restringere:
lucernas tenere: vt et mun-
dicia sit castitatis in corpo-
re: et lumen veritatis in ope-
ratione. Redemptori etem
nostro vnū sine altero place-
re nequaq̄ potest: si aut is
qui bona agit adhuc luxu-
rie inquinamenta non dese-
rit: aut is qui castitate pre-
minet: necdū se p̄ bona ope-
ra exercet. Nec castitas er-
go magna est sine bono ope-
re: nec bonū opus est aliqd
sine castitate. Sed si vtrūq̄
agere restat vt quisquis ille ē
spe ad supernā patriam ten-
dat: et nequaq̄ se a vritis p̄
mundi huius honestate cō-
tineat. Qui et si quedam bo-
na aliquando pro honestate
inchoat: in eius tamē inten-
tione nō debet permanere:
nec per bona opa presentis
mundi gloriā querere: sed
totā spem in redeptoris sui
aduentū constituat. Unde et
protinus subditur. **Et vos**

Handwritten marginal note in German script, likely a commentary or prayer, written in a cursive hand.

similes hominibus expectantibus dñm suum: quādo reuertatur a nuptiis. **Rec. xij**

Ad nuptias quippe dominus abiit: quia resurgens a mortuis et ascendens in celum: signam sibi angelorum multitudinem novum homo copulavit. Qui tunc reuertitur: cum nobis iam per iudicium manifestat. Hic autem de servis expectantibus subditur. Et cum venerit et pulsaverit: confestim aperiant ei. Venit quippe dominus cum ad iudicium properat: pulsat vero: cuius iam peregritudinis molestias mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus: si hunc cum amore suscepimus. Aperi enim iudicium pulsanti non vult quod ex parte corporis trepidat: et videt se eum quem contempsisse se meminit iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatio securus est: pulsanti confestim aperit: quia letus iudicem sustinet: et cum tempus prope inquit mortis agnouerit: de gloria retributionis hilaris est. An et primus subdit. Hi sunt sui illi: quos cum venerit dominus inuenerit vigilantes.

Sequentia sancti evangelij secundum Lucam. Capitulo. xij.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptiis: ut cum venerit et pulsauerit confestim aperiat ei. Beati serui illi: quos cum venerit dominus inuenerit vigilantes. Amen dico vobis: quod precingerit se et faciat illos discubere et trahens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia et si in tertia vigilia venerit ita inuenerit: beati sunt serui illi. Hoc autem scitote: quoniam si sciret pater familias quia hora fur veniret: vigilaret vix: et non sineret perfodere domum suam. Et vos estote parati: quia quia hora non putatis: filius hominis veniet. **Amen.**

Itē in. iij. noct. de confessorio. Lectio sancti euangelij secundum Mattheum. Cap. xxiij.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Vigilate: quia nescitis quia hora dominus ueniet: et vester venturus sit. Et reliqua. **Sermo beati fulgentij episcopi de ea. lxx. dominicus sermo quem debemus omnes non solum studio: se verum etiam sapienter audire.**

re/cui oportet nos humiliter ac delectabiliter obedire/moderationis sue tenens vbiq; tepere/vt nec ouibus desint pabula nec pastoribus alimēta: q̄dā specialiter solis p̄cepit nobis: quedā x̄o ḡnialiter et nobis et vobis.

¶ Nobis nāq; id est seruis quos pater ille familias rerum omnium dominus ad hoc in sua magna domo constituit/vt populo eius verbis gratie ministremus/specialiter iniungitur sancte p̄dicationis officium: generaliter vero et nobis et vobis salutaris indicitur obediētia mandatorum. **Lu. Lectio. x.**

In quibus denuo mandatis tanq̄ ditissimis ferculis sic celestium deliciarum copia spiritualis exuberat/vt in verbo dei abundet quod perfectus comedat: abundet etiā quo paruulus surgat. Ibi est enim simul et lacteus potus quo tenera fidelium nutriatur infantia: ibi et solidus cibus: quo robusta perfectorum iuuetus spiritualia sancte virtutis accipiat incrementa. **¶** Ibi propterea ad salutem consulit vniuersi quos dominus saluare dignat. Ibi est quod omni

etati congruat: ibi quod omni p̄fessionis conueniat. Ibi audemus precepta que faciamus: ibi cognoscimus premia que speremus. Ibi est iustus que nos per legem doceat et instruat ad scientiam: ibi p̄missio que per gratiam trahat et p̄ducatur ad gloriam. **Lu. Lectio. xi.**

Seruoꝝ igitur quos populo suo p̄posuit: officium speciale volens officium demonstrare ait quod ex euangelio modo audiuitis. Quis putas est fidelis discipulus et prudens que constituit dominus super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille seruus: que cum venerit dominus inuenit sic facientem. Quis est iste dominus fratres: Christus sine dubio: qui suis discipulis ait. Eos vocatis me magister et dominus et beatus dicitis. Sed etenim. Que est etiam huius domini familia: Patriarcha illa est quam ipse dominus de manu inimici redemit: et suo domino mancipauit. Hec autem familia: sancta est ecclesia catholica: que per orbem terre copiosa fertilitate diffundit: et redempta se precioso sui domini sanguine glorificat. Filius enim hominis sicut ipse ait non venit ministrari sed ministrare: et dare vitam suam

redemptionem pro multis.
Ipse est etiam pastor bonus
qui aiam suam posuit pro
ovibus suis. Rex ergo boni pa-
storis: ipsa est familia redē-
ptoris. Tu autē. **Lectio. xii.**

Dispensator vero quis
sit quē oportet esse fi-
delem pariter et prudētem
paulus nobis ostendit apo-
stolus: qui de se suisq; locu-
tis loquens ait. Sic nos exi-
stimet hominē mistros chi-
stī: et dispensatores mysteri-
orum dei. Hęc itā querit inf-
dispensatores: ut fidelis q̄s
inveniatur. Ne quis autem
nostruz solos apostolos dis-
pensatores factos existimet
neglectoꝝ militie spirita-
lis officio servus piger inf-
deliter imprudēterq; dormi-
ret: ipse b̄tus paulus epos quo-
q; dispensatores esse osten-
dens ait. Oportet ep̄m sine
crimine esse: sicut dei dispensa-
torē. Servi ergo p̄r famili-
as sumus: dispensatores dñi
sumus: mēsuram tritici quā
vobis erogem⁹ accepimus.
Quevero sit ista tritici mē-
sura si queram⁹: ip̄az quoq;
nobis b̄tus paulus apostol⁹
ostendit dicens. Unicuiq; si-
cut deus diuisit mensuram
fidei. Quam ergo mensuraz

tritici christus nūcupat: hęc
mensuram fidei paulus ap-
pellat: ut agnoscamus non
aliud esse spirituale tritici:
q̄ christiane fidei venerabile
sacramentum. Huius men-
suram tritici vobis in nomi-
ne domini damus? quotiēs
illuminati dono gratie spiri-
talis sc̄dm regulam vere fi-
dei disputamus. Et eandē
tritici mensuram per domi-
nicos dispensatores accipe-
tis: cuz quotiē per dei sa-
mulos verbū veritatis audis-
tis. **Sequentia sc̄ti euangelij
fm mattheum. Cap. xliiij.**

In illo tpe? Dixit ies⁹
discipulis suis. Vigila-
te: quia nescitis qua hora
dñs vester venturus sit. Il-
lud autem scitote: qm̄ si sci-
ret pater familias qua hora
fur veniret vigilaret vtiq; et
non sineret perfodi domum
suam. Ideoq; et vos estote
parati: quia qua nescitis ho-
ra filius hominis venturus
est. Quis putas ē fidelis ser-
uus et prudens: quez consti-
tuit dñs super familiā suaz:
ut det illis cibum in tempo-
re? Beatus ille servus: quē
cum venerit dominus eius
inuenerit sic facientē. Amē
dico vobis: quoniam super
H. iij.

omnia bona sua: p̄stituet eis
Amen. **Item. iij. noct. de
cōfessionibus. Lectio sancti
evāgelii s̄m mattheū. Ep. v**

In illo tpe: Dixit les̄
discipulis suis. Vos
estis sal t̄re. Et reliq̄. **Ex pu
mo libro beati angu. epi de
sermone domini in mōte ha
bitor̄ de eadem lectione.**

Ostendit domin⁹ fatuos es
se iudicādos: qui tempora
lium bonorum vel copiam
sectantes: vel inopiam me
tuentes amittunt eterna: q̄
nec possunt dari ab homin
ibus nec auferri. Itaq; si sal
infatuatum fuerit in quo sa
lietur: Ad ē s̄ivos per quos
condiendi sunt quodammo
do populi metu persecutio
num temporalium a miseri
tis regna celorum: qui erūt
homines per quos vobis er
ror auferatur cum vos ele
gerit deus per quos erro
rem auferat ceterorum.

Ergo ad nihil valet sal
infatuatus: nisi vt mittatur
foras: et calcetur ab homi
nibus. Non itaq; calcatur
ab hominibus qui patitur
persecutionem: sed qui timē
do persecutionem infatuaf.
Calcari enim non potest ni
si inferior: sed inferior non

est: qui s̄uis corpore in ter
ra multa sustineat: corde ta
men fixus in celo est. Tu au
tem domine. **Lectio. r.**

Us estis lumen mū
di. Quomodo dicit
superi⁹ sal terre sic nunc dē
cit lumen mundi: Nam ne
q; superius ista terra accē
pienda est quā pedibus cor
poris calcam⁹: sed homines
qui in terra habitant vel eti
am peccatores quorū cōdiē
dis ⁊ extingūdis puriorib⁹
apostolicum salem domini⁹
misit: et hic mundum nō ce
lum et terram sed homines
qui sunt in mundo vel q̄ dil
gunt mundū oportet itelligi:
quibus illuminādis apo
stoli missi sunt. **Nō potest
ciuitas abscondi supra mon
tem posita: id est fundata su
per magnam insignēq; tur
ritiam: quam significat etiā
ipse mons i q̄ dñs disputat.
Tu autem. **Lectio. r.****

Neq; accendunt lucer
nam et ponunt eam
sub modio. Quid putamus
ita esse dictus sub modio: vt
occultatio tm̄ lucerne accē
pienda sit tanq̄ diceret: ne
mo accendit lucernam et oc
cultat illam: An etiam mo
dius aliqd significat ⁊ vt hoc

ponunt lucer
dos sup̄ta fac
moda q̄ pudic
na anem ideo
tem non pudic
met ne aliquid
paralibus et te
solue pariat
no dicitur
ambitionem
apud q̄s reci
na gestit: vt
his recipia
siste in corp
re modio co
robatur in q
ra mensi su
entur vob
milia bona
quatur: cer
ta et inchoa
ante quam fo
ra modius. E
ritalia null
uentur. Non
tam dat de
Ab mo
nam pon
tes doctrine
temporalibus
post per can
m̄ qui corp
mo dei su by
nisi pudicari
m̄ seruit? c
plum tamen c

fit ponere lucernam sub mo-
 dio: supioza facere corpis cō-
 moda q̄ predicationem ve-
 ritatis: vt ideo quisq; verita-
 tem non predicem dum ti-
 met ne aliquid in rebus cor-
 poralibus et temporalibus
 molestie patiatur? Et bene
 modi⁹ dicitur: siue propter
 retributionem mēsure quia
 ea quisq; recipit que in cor-
 pore gessit: vt illic inq̄t apo-
 stolus recipiat vnusquisq; q̄
 gessit in corpore: et tanq̄ de
 hoc modio corporis alio lo-
 co dicitur in qua enim men-
 sura mensi fueritis in ea re-
 mettetur vobis: siue qm̄ tē-
 poralia bona q̄ corpore per-
 aguntur: certa dierum men-
 sura et inchoantur et trans-
 eunt: quam fortasse signifi-
 cat modius. Eterna vero et
 spiritalia nullo tali fine co-
 ercentur. Non enim ad men-
 suram dat deus spiritū. *l. xij*

Sub modio ergo lucer-
 nam ponit quisquis lu-
 men doctrine bone cōmodis
 temporalibus obscurat ⁊ te-
 git: super candelabrum au-
 tem: qui corpus suum minis-
 terio dei subicit: vt superi-
 or sit predicatio veritatis in
 ferio: seruit⁹ corporis: per
 ipsam tamen corporis serui-

tutem excelsior luceat do-
 ctrina: que per officia corpo-
 ralia id ē per vocē et linguā
 et ceteros corporis motus:
 in bonis operib⁹ insinuat
 discentibus. Sup candelab-
 rum ergo ponit lucernam
 cū dicit apostol⁹ non sic pu-
 gno tāq̄ aerē cedēs: s; casti-
 go corp⁹ meū et futuri sub-
 iecto: ne forte aliis predicās
 ipse reprobis inueniat. Qd
 vero ait vt luceat omnibus
 qui in domo sunt: domū pu-
 to dictam habitationem ho-
 minū id est ipm mundū: pro-
 pter id quod supius ait vos
 estis lux mūdi. Aut si domū
 quisq; vult accipere ecclīay:
 neq; hoc est absurdum. *Se-*

*quentia sancti enāgeli: fm
 mattheum. Capitulo. v.*

In illo tpe: Dixit ies⁹
 discipulis suis. Vos
 estis sal terre. Qd si sal eua-
 nuerit: in quo salietur? Ad
 nihilū valet vltra nisi vt mit-
 tatur foras: et conculcet ab
 hominib⁹. Vos estis lux mū-
 di. Nō potest ciuitas a bscō-
 di: supra montes posita. Ne-
 q; accendunt lucernā et po-
 nunt eā sub modio sed supra
 candelabrum: vt luceat oib⁹
 q̄ in domo sunt. Sic luceat
 lux v̄a corā hoib⁹: vt videat

commouebitur. **Ps. xlv.** Deus
 noster refugium. **fol. xvi. a.**
 Hec est que nesciuit thorum
 in delicto habebit fructum
 in refectione animarum san-
 ctarum. **Ps. xlvij.** Magnus
 dominus. **fol. xvi. b.** Diffusa est
 gratia in labijs tuis: Pro-
 pterea benedixit te deus in
 eternum. **R. i.** Diffusa e gra-
 tia in labijs tuis. Propter
 ea benedixit te deus in eter-
 num. **V.** Dilexisti iustitiam
 et odisti iniquitatem. Pro-
 pterea. **R. ii.** Specie tua et
 pulchritudie tua. Intende
 prospere procede et regna.
 Quam pulchri sunt gres-
 sus tui in calciamentis filia
 principis. Intende. **R. iij.** Pro-
 pter veritatem et mansuetu-
 dinem et iustitiam. Et dedu-
 cet te mirabilis dextera tua.
 Audi filia et vide et incli-
 na aurem tuam et obliuiscere
 populum tuum et domum pa-
 tris tui. **Et. R. iij.** Dilexisti
 iustitiam et odisti iniquita-
 tem propterea Anxit te deus
 tuus oleo letitie. **V.** Pro-
 pter veritatem et mansue-
 tudinem et iustitiam. Anxit.
In. ii. nocturn. an. Anguen-
 tum effusum nomen tuum ideo
 adolescentule dilexerunt te
 nimis. **Ps. lxxxiij.** Benedixi

sti domine. **fol. xxx. an.** Re-
 uertere reuertere sumamque
 reuertere reuertere intue
 amur te. **Ps. lxxxvi.** Funda-
 menta eius. **fol. xxx. an.** At-
 gra suz sed formosa filie ier-
 rusalem ideo dilexit me rex
 et introduxit me in cubicu-
 lum suum. **p. xcv.** Cantate. **f.**
folio. xxxiij. an. Cum esset
 rex in accubitu suo nardus
 mea dedit odorem suum. **p.**
xcvi. Dominus regnauit exultet.
fol. xxxiij. a. Fulcite me flo-
 ribus stipate me malis quia
 amore languet. **Ps. xcviij.**
 Cantate. **ii. folio. xxxiij. an.**
 Quam pulchri sunt gressus
 tui in calciamentis filia prin-
 cipis. **Ps. xcviij.** Dominus re-
 gnauit irascantur. **f. xxxiij.**
V. Specie tua et pulchritu-
 dine tua. Intende prospere
 procede et regna. **De virgi-**
ne martyre. R. v. Veni spon-
 sa christi accipe coronam quam
 tibi dominus preparauit. Pro
 cuius amore sanguinem tuum
 sudisti et cum angelis in pa-
 radisum introisti. **V.** Veni
 electa mea et ponam te thoro
 num meum quia concupiuit
 rex speciem tuam. Pro cuius.
De virgine non martyre. R. vi.
 Audi filia et vide et inclina
 aurem tuam. Et obliuiscere

Comune

runt oleū in uasis suis cū lā-
padibus: media autē nocte
clamoꝝ factus est ecce spon-
sus uenit exite obuiam chri-
sto dño. **De sc̄ta nõ uirgine**

Ad vs̄. Ep̄. puerbioꝝ. xxxj

Mallerē fortē q̄s inue-
nietꝝ: procul et de vlti-
mis finibus ꝑciuz etꝝ: Deo.
**R. Regnū mūdi. vs̄. de uir-
ginibꝝ. viij. hy. 2. Ihuꝝ o xꝑe**
meritis. **fo. lxx. 2. Adiuua-**
bit eā deus vultu suoꝝ: Deꝝ
in medio eius non cōmoue-
bitur. **Ad m̄ḡt̄. an. Accurrit**
fortitudine lumbos suos et
roborauit brachia sua: ideo
q̄ lucerna etꝝ: non extinguetur
in sempiternum. **Oratio**

Eaudi nos deus salu-
tatis noster: vt sicut
de beate M. festiuitate gau-
demꝝ: ita ꝑie deuotionis eru-
diamur affectu. Et faꝝ: ꝑer
do. **Antiph. Regem om̄i-
dñs. Venite adoremus. ps̄.**
Venite. hy. 2. Ihuꝝ obtentu.
f. ly. In. i. noc. an. Sicut
malus inter ligna syluaruz
sic dilectꝝ meus int̄ filios. **f.**
vij. Dñe dñs. fo. ij. a. Leua
eius sub capite meo et dexte-
ra illius amplexabit me. **ps̄.**
xxvij. Celi enarrant. fo. vi. an.
Jam enī hyems transiit im-
ber abiit et recessit surge ꝑ-

pera amica mea et ueni. **ps̄.**
xxvij. Dñi est est fra. fo. vii. a.
Specie tua. **zc. p. xlviij. Eru-**
ctauit. **fo. xv. a. Adiuuabit.**
p. xlv. Deꝝ noster refugium.
fo. xv. an. Aq̄ multe nõ po-
tuerit extinguere charitatē.
p. xlvij. Abagnꝝ dñs. fo. xvj.
2. Diffusa est gr̄a. vs̄. ps̄. 2. 2.
ma. iij. Beia seruant de cõs
2. ginū. In. ij. noc. a. e. psal-
mi 2. 2. ficult et ibidē. 2. Spe-
cie tua. 2. v. Audi filia et ui-
de et inclina aurē tuā. Et ob-
liuiscere populum tuū et do-
mū patris tui. 2. Surge ꝑ-
pera amica mea colūba mea
formosa mea et ueni. Et. 2.
2. Concupiuit rex speciem
tuam. Quia ipse est deꝝ tuꝝ
et adorabunt eum. 2. Spe-
cie tua et pulchritudine tua
intende prospere procede et
regna. 2. 2. vij. Induit me
dñs. 2. 2. vij. Regnum mun-
di. vs̄. in. ij. noc. de uirgini-
buz. In. iij. noc. an. In-
uēta bona margarita dedit
omnia sua et comparauit eā
2. Canna. Audite me. fo. l. 2.
2. Dislexisti iustitiam. vs̄. 2.
2. Gaudēs gaudebo i dño.
Et exulta bit anima mea in
deo meo. 2. 2. Induit me ve-
stimento salutis et indumē-
to iustitie circundedit me.

Et exultabit. **R. r.** Lauda
filia siō letare et exulta filia
hierusalē q̄a dñs rex in me-
dio tui. Non timebis malū
vltra. **R.** Abstulit dñs iudic-
ciū tuū auertit inimicos tuos.
Non time. **R. r.** Surge
propera amica mea et veni
tam enī h̄yēs transiit imber
abiit et recessit. Flores ap-
paruerunt in terra. **R.** Vox
turturis audita est in terra
nostra; ficus pulit grossos
suos. Flores. **R. r.** Fulcite
me florib⁹ stipate me malis
Quia amore lagueo. **R.** Ad-
turo vos filie hierusalē si
inuenieritis dilectum vt an-
nuncietis ei. Quia. **Ad
laud. ā.** Ista est speciosa in-
ter filias hierusalē. **ps. xcij.**
Domin⁹ regnauit. **fol. xxxj.**
**Cap. hy. v. z oratio vt i pri-
mis vespe. R. breue.** Audi
filia. **Ad bened. ān.** Simile
est regnum celozum homini
negociatori querenti bonas
margaritas inuenta vna p̄-
ciosa margarita dedit om-
nia sua z comparauit eam.
Ad primā. ā. Nigra sum
sed formosa filie hierusalē:
ideo dilexit me rex z intro-
duxit me in cubiculū suum.
Ad. iij. ān. Cum esset rex
in accubitu suo: nard⁹ mea

dedit odorem suum. **Cap. z
oro vt i primis ves. R.** Diffusa
est gr̄a i la. **Ad. vi. ā.** Ful-
cite me floribus stipate me
malis quia amore languedo.
Capitulu puerbtorū. xxxj.

Hyllar gratia et vana
est pulchritudo: mu-
lier timens dñm ipsa lauda-
bitur. **R.** Specie tua. **oro.**

Pestis q̄s om̄ps de⁹
vt beate A. solētia re-
censentes meriti⁹ ipsius pte-
gamur p̄cibus. Et far p̄er
dñm. **Ad. ix. ā.** Quā pul-
chri sunt gressus tui in cal-
ciamentis filia principis.

Cap. Prouerbtorum. xxxj.
Dilecte et de fructu ma-
nuū suarū z laudent
eam in portis opa eius. **R.**
Dilexisti iustitia. **Oratio.**

Pestis q̄s om̄p̄tēs
de⁹ vt ad te toto cor-
de clamantes intercedente
br̄a A. tue pietatis indulgē-
tiam consequamur. Et far
p̄er dñs. **In. ij. ves. Super
pos ān.** Sicut malus. **ān.**
Leua eius. **ān.** Jam enim:
ān. Aque multe. **vt̄ in pri-
mo noct. Cap. R. hy. v. et
oro vt in lau. Ad magt ān.**
Simile est regnū celozū sa-
gene misse in mare z ex om̄i
genere pisciū congregantī

quā cū impleta esset educē
tes ⁊ secus litus sedentes
elegerūt bonos in vasa sua:
malos autē foras miserunt.

**De virginib⁹ Lectio pu
ma. Ex commentario beati
hieronimi presbyteri super
euāgelio. Simile est regnū
celorum decem virginibus.**

Hanc parabolā id est
nū fatuarū atq; prudentum
quidē simpliciter in virginib⁹
bus interpretatur: quarum
alie iuxta apostolū ⁊ mente
et corpore sunt ḡgines alie
virginitatē tñ corporū re-
seruātes vel cetera non ha-
bent opera suo proposito si-
mila: vel parentū custodia
reseruare: nihilomin⁹ men-
te nupserunt. **Sed nihil
videt alius esse sensus ex lu-
perioribus: quo dicitur nō
ad virginalia corpora: s; ad
omne hominum genus com-
paratio pertinere. Lectio. ii.**

Sicut enī duo in agro
et due molentes du-
os populos significāt chri-
stianorum et iudeorum: siue
sanctorum ⁊ peccatorū: qui
in ecclesia constituti viden-
tur quidem et ipsi arare et
molere: sed cuncta in hypo-
cristi faciunt: sic et nunc de-

cem virgines omnes homi-
nes cōplectuntur qui vidē-
tur deo credere et applau-
dunt sibi in scripturis scri-
ptis ecclesiasticis ⁊ iudeos
atq; hereticos. **Qui idcir-
co omnes virgines appel-
lantur: quia vnus dei glo-
riantur noticia: ⁊ mens eorū
idolorū turpitudine non cō-
stupratur. Oleum habent
virgines que iuxta fidem ⁊
operibus adornantur: ⁊ non
habēt oleum: que vident si-
mili quidem fide deum con-
fiteri: sed virtutū opa negli-
gunt. Tu autē. Lectio. iii.**

Dissimus quinq; vir-
gines sapientes ⁊ stul-
tas quinq; sensus interpre-
tari: quoz alij ad celestia fe-
stinant et supna desiderant:
alij terrenis affectibus in-
hiantes fomēta non habent
veritatis: quibus corda sua
illuminent. De visu ⁊ audi-
tu ⁊ tactu spirituali dictum
est: quod vidimus / quod au-
diuimus / qđ oculis nostris
persperimus / et manus no-
stre palpauerūt. **De gu-
stu: gustate ⁊ videte quoniam
suauis est domin⁹. De odo-
ratu: in odore vinguētorum
tuorum currimus: et chus-
ti bonus odor sumus. Tu au-**

tem domine. **Lectio. iiii.**

Mora autē faciēte spō
so dormitauerūt om-
nes ⁊ dormierūt. Non enim
parū tēporis inter priorē et
scōz aduētū dñi pretergre-
dit. Omnes dormitauerūt/
id est mortue sunt: qz mors
sanctorū somnus appellat.
Cōsequēter autē dicit ⁊ dor-
mierūt: qz postea suscitāde
sunt. **M**edia autē nocte
clamor fact⁹ est: ecce spōsus
venit: exite obuiā ei. Subi-
to enim ⁊ quasi intē pesa no-
cte ⁊ securis oibus/ quando
grauissimus sopor est: an-
gelozū clamorem et tubas
precinentium fortitudinum
christi resonabit aduentus.

Tu autem do. **Lectio. v.**

Sed dicamus aliquid:
quō fortasse lector vti-
le sit. Traditio iudeozū est
christū media nocte ventu-
rum in similitudinē egyptij
tēporis: quādo pascha celes-
trato exterminator venit ⁊
dñs sup tabernacula trāsit
et sanguine agni postes no-
strarū frontiū psecrati sunt.
Ande reoz ⁊ traditionē apo-
stolicā permanasse vt i die
vigiliarum pasche ante no-
ctis dimidiū pplos dimitte-
re nō liceat expectātes ad-

uentum christi: vt postq̄ il-
lud tēpus transierit securi-
tate presumpta festū cuncti
agant diem. Ande ⁊ psalmi
sta dicebat. **M**edia nocte
surgebā ad cōsistēdum tibre
super iudicia iustificatiōis
tue. Tu autem. **Lectio. vi.**

Tunc surrexerūt oēs
virgines ille: et orna-
uerunt lāpades suas. Om-
nes virgines surrexerunt ⁊
ornauerunt vnaqueqz lāpa-
des suas: id est sensus in qz
bus oleum scientie recipie-
bant: vt alerent opera vir-
tutū que ante verū iudicem
refulgerēt. Fatue autem sa-
piētibus dixerūt. Date no-
bis de oleo vestroz: qz lāpa-
des nrē extinguitur. Que
lampades suas queruntur
extingui ostēdāt eas ex par-
te luceret tamen non ha-
bent lumen indeficiens nec
opa perpetua. Si q̄s igitur
habet animā virginalem et
amator est pudicitie nō de-
bet mediocrib⁹ esse contē-
ptus/ que cito exolescunt et
exorto caumate arefiūt: sed
pfectas ⁊ tutes sequitur: vt lu-
mē habeat sempitēnū. **Ec. vii.**
Respōderūt pūderes
⁊ dixerūt. Ne forte nō
sufficiat nobis ⁊ vobis. **I** hoc

non de auaricia: s; de timore respõderit. Unusquisq; ei p operib; suis mercedẽ accipiet: neq; possunt in die iudicij aliorũ virtutes aliorũ vicia subleuare. Et quõ tpe babilonice captiuitatis hieremias pctõres iuuare non poterat et dicitur ad eum: ne oraueris p populo isto: sic formidolosa ẽ illa dies: cum vnusquisq; p seipso sollicitus erit. Ite potius ad videntes et emite vobis. Venditur hoc oleũ et malto emittur precio: ac difficili labore conquiritur: quod in elemosynis cunctisq; virtutibus et cõsilijs intelligimus magistrorum. *L. u. Lectio. viij.*

Dam aut̃ irent emere venit sponſus. Dant quidem quasi prudẽtes cõsiliũ: q; nõ debeãt sine oleo lampadarũ sponſo occurrere. Verũ q; iam emẽdi tempus exceſſerat et adueniẽte die iudicij locus nõ erit penitẽtie psalmiſta dicente: in inferno aut̃ q̃s cõfitebit tibi: nõ noua opera patrare: sed p̃teritorũ rationẽ cogunt exsoluere. Venit sponſus: et q̃ parate erãt intrauerũt cum eo ad nuptias: et clauſa ẽ ianua. Post iudicij diẽ bonorũ

operũ et iustitie occasio nõ relinquit. Nouissime vobis veniunt et relique vrgines dicentes. Dñe dñe aperi nobis. Egregia quidem in dñi appellacione p̃fessio: idq; repetitum fidei iudiciũ est. Sed qd̃ p̃dest voce innocare: quẽ opibus neget. At ille respõdens ait. Amẽ dico vobis: nescio vos. Nouit dñs qui sunt ei: et qui ignorat ignorabit. Nescit dñs oparios iniquitatis. Et licet vrgines sint: et s̃m duplicẽ intelligẽtiam de corporis puritate et de cõfessione vere gloriatur fidelis: tñ q; oleũ non habet sciẽtie: sufficit eis pena q; ignorentur a sponſo.

¶ Ite de vrginibus. l. i. Ex hom. b. gre. papa: ff euãg.
Simile est regnum celozũ decem vrginibus.

Quinq; fatue vrgines nõ sumpserũt oleũ: scũ: prudẽtes aut̃ acceperũt oleũ in vasis suis cũ lapidibus. Per oleũ quĩppe nitore glorie designatur. Vascula autẽ nostra sunt corda: in quibus ferimus cuncta que cogitamus. Prudentes autẽ oleũ in vasis habẽt: quĩ nitore glorie itra cõscientiam retinẽt: paulo attestãte qui

ait. *Etia nra hec est: testio-
nū scientie nre. Lectio. ij.*

Hec autem *Agines*
oleum secum non su-
munt: quia gloriā intra con-
scientiā non habent: dū hāc
ab ore primorū querūt. No-
tandū vero q̄ oēs lāpades
habent sed oēs oleū non ha-
bent/ quia plerūq̄ bona iſe
opera cum electis ⁊ repro-
bis ostēdunt: sed soli ad sp̄o
sum veniūt cū oleo q̄ de his
que foris egerit intus glo-
riā nō extra requirūt. Unde
p̄ psalmistā quoq̄ de sancta
ecclesia electorū dicit. *Dis*
gloria ei⁹ filie regis abint⁹.

Uhoram autē faciēte sp̄o-
s dormitauerunt omnes et
dormierunt ⁊ quia dum ve-
nire iudex ad extremū iudi-
ciū differt: electi et reprobi
in mortis somno sopiuntur.
Dormire etenim mori est: atē
somnia vero dormire est
ante mortē a salute languē-
scere: quia per pondus egri-
tudinis peruenitur ad som-
num mortis. *Tu. Lectio. iij.*

Media autē nocte cla-
mor fact⁹ est: ecce sp̄o
sus venit: exite obuiam ei.
De aduentu sponsi clamor
in media nocte fit: q̄ sic di-
es iudicii subrept⁹ vt preui-

deri non valeat quando ve-
nit. Unde scriptū est. *Dies*
dñi sicut fur in nocte itave-
met. **T**unc oēs virginēs
surgunt: q̄ ⁊ electi ⁊ repro-
bi a somno sue mortis exclā-
tantur. *Lampades omāt⁹*
quia sua secum opera nume-
rant: p̄ quibus recipere eter-
nam beatitudinē expectāt.
Sed lampades fatuarū vir-
ginum extinguitur: q̄ earū
opera que clara hominibus
foris apparuerūt in aduentu
iudicis intus obscurant⁹: et
a deo retributionem non in-
ueniūt: quia pro eis receperunt
ab hominibus laudes
quas amauerūt. **Lectio. iij.**

Quid est autem q̄ tūc
prudentib⁹ oleū pe-
tunt: nisi q̄ in aduentu iudi-
cis cum se intus vacuas in-
uenerint: testimonium foris
querūt: Ac si a sua fiducia
decepte proximis dicant.
Qui nos q̄ si sine ope repelli
aspicitis dicite de nris ope-
rib⁹ qd vidistis. **S**ed pru-
dentes virginēs responde-
runt dicentes. *Ne forte nō*
sufficiat nobis et vobis. In
illo enim die qd tñ de quibus
dā in pace eccleie quiescēt:
b⁹ loquor/ semetipsi testimo-
nū vniuscuiusq̄ vix sufficit⁹

quanto minus et sibi et pro
ximo. Abi et protinus per
increpationē subditur. Ite
potius ad vendentes; et e-
mīte vobis. **Lectio quinta.**

Auditores quippe olei
adulatores sūt. Qui
enim accepta qualibet grā
vanis suis laudibus nitore
glorie offerunt quasi oleum
vendunt. De quo profecto
oleo psalmista dixit. Oleus
autē pctōis nō impinguet
caput meū. Principale ete-
nim nostrum caput est. Ap-
pellatiōe autem capitis ea
que principat corpori mens
vocatur. Impinguat ergo
caput oleum pctōis; dum
demulcet mētem fauor adu-
lantis. Sed cū tēnt emere
venit sponſus; qz cū vite sue
testimoniū a primis q̄runt
iudex venit: q̄ non operum
sed cordium testis est. **sc. vi.**

Que autē parate erant
Intraverunt cum eo
ad nuptias; et clausa est ia-
nuā. Si sa pere i cordis pa-
lato possit; quid admiratio-
nis habz quod dicitur venit
sponſus; quid dulcedinis in-
traverunt cum eo ad nupti-
as: qd amaritudinis et clau-
sa est ianuā. Venit quippe il-
le qui aduētū suo elementa

concutit; in cuius cōspectu
celū et terra tremescit. An-
de etiā per prophetaz dicit
Adhuc semel et ego moue-
bo non solum terrā; sed etiā
celum. Ad cui⁹ examen oē
humanū genus deducitur;
cui ad vindictam maiorū re-
munerationem; bonozū an-
geli/archangeli/throni/prin-
cipatus / et dominationes
obsequitur. **Tu. Lectio. vii.**

Pensate fr̄es charissi-
mi ante cōspectū tan-
ti iudicis qui in illo die ter-
roz erit; qm̄ iaz in pena reme-
dium non erit; que illi cōfu-
sio cui reatu suo exigente cō-
tingit in conuentu omnium
hominū angelozūq; erube-
scere; qui pavor eū quem et
tranquillū mēs humana ca-
pere nō valet etiā iratum vi-
dere. Quem diem bene pro-
pheta intuens ait. Dies ire
dies illar; dies tribulationis
et angustie; dies calamita-
tis et miserie; dies tenebra-
rum et caliginis; dies tube-
re et clangoris. **Lectio. viii.**

Pensate fr̄es charissi-
mi extremi diem iudi-
cij super corda reproborum
qua asperitate propheta vi-
dit amarefcere; que tot ap-

ellatomb
are. Quia v
electi dicit
rentur illō ga
tus cōspectu
mens p̄rens
mul ad nupti
consonū mu
cti q̄si sunt
lo eterni regn
im nostre det
re. que scilicet
oper petuū a
mplexibus e
gri ianuā lu
tur; q̄ modo
ntibus aper
et tunc pen
sua iā non e
veniam inu
lo apuz venie
quem de san
Lectio. i. Ex
regozū pape
Emile est regn
dūro abicōd
Emile reg
fagene mi
tatur; rec oī ge
regganti; q̄
tius educitur
micos eligne
tari p̄cuntur f
cuncta compo
ne qua et p̄lcat
milla; et per can

pellationib⁹ non valet expli-
care. Quanta vero tunc erit
electorū letitia / q̄ de ei⁹ me-
rentur viside gaudere de cu-
ius conspectu vident et ele-
menta tremiscere: cū eo si-
mul ad nuptias intrare: qui
et in sponsi nuptijs gaudēt
et tñ ipsi sunt sponse: quia in
illo eterni regni thalamovi-
sionis nostre deus coniungit-
tur: que scilz visio nunq̄ iam
imperpetuū ab amoris sui
amplexibus euellat. Tunc
regni ianua ludentib⁹ clau-
ditur: q̄ modo quotidie peni-
tentibus aperitur. Erit nā:
q̄ et tunc penitentia sed fru-
ctuosa iā non erit: q̄ neq̄
tūc veniam inuenit: qui mo-
do aptus venie tēp⁹ perdit.

**Item de sancta nō virgi-
ne. Lectio. i. Ex homel. bea-
ti gregori papae sup euāg.**

Simile est regnuz celozum
thesauro abscondito in agro.

Simile regnū celozuz
sagene misse i mare
dicitur: rex oī genere pisciū
congreganti: q̄ impleta ad-
littus educitur: in vasis bo-
ni pisces eliguntur / mali au-
tem picuntur foras. San-
cta ecclia comparatur sage-
ne: quia et piscatorib⁹ est cō-
missa: et per eam quisq̄ ad

eternum regnū a presentis
seculi fluctibus trahitur: ne
in eterne mortis profunda
mergatur. **Que** ex oī ge-
nere piscium congregat: q̄
ad peccatorum veniā sapien-
tes et fatuos / liberos et ser-
uos diuites et paupes / for-
tes et infirmos vocat. Unde
per psalmistaz deo dicitur.
Ad te omnis caro veniet.

Tu autem. Lectio secunda

Que sagena scilicet ec-
clesia tunc vniuersali-
ter repletur: cū i fine suo hu-
mani generis summa cōclu-
ditur. Quam educunt et se-
cus littus sedent: quia sicut
mare seculum ita seculi fine
significat littus maris: i quo
scilicet sine boni pisces in va-
sis eligūtur / mali autē pro-
ficiuntur foras: quia et ele-
ctus quisq̄ in eterna taber-
nacula recipitur: et interni
regni luce perdita ad exte-
riores tenebras reprobi per-
trahuntur. **Tūc** enim bo-
nos malosq̄ cōmuniter qua-
si permixtos pisces fidei sa-
gena nos continet: sed litt⁹
indicat: sagene sancte eccle-
sie qd̄ traherat. **Lectio. iij.**

Epri fuerunt mutari nō
possunt. Nos autē mali capi

mur: sed in bonitate pmuta
mur. Cogitemus igitur i captio-
ne: ne diuidamur in littoze.
Ecce quod grata est vobis ho-
dierna solēntas: ita vt se nō
modicum addicat: si cui ex
hoc conuentu vestro deesse
cōtingat. **Q**uid ergo in il-
la die acturus est quod a cōspe-
ctu iudicis rapitur: ab ele-
ctorum societate separatur: quod
tenebre scit a lumine crucia-
tur eterna cōbustione? An-
de et hanc cōparationē dñs
sub breuitate aperit: cum sub-
iungit. Sic erit in consum-
matione seculi. Exibunt an-
geli et separabunt malos de
medio iustoz: et mittēt eos
in caminū ignis: ibi erit fle-
tus et stridor dentū. **Le. iiii.**

Hoc iam fratres cha-
rissimi timendum est
potius quod exponēdū. A per-
ta etenim voce tormēta pec-
cantium dicta sunt: ne quis
ad ignorantie sue excusatio-
nē recurreret: si quod de eter-
no supplicio obscure dicere
tur. **U**nde et subdit. Intel-
lexistis hec omnia: Dicunt et.
Atque in con-
clusionē subiungitur. Ideo
omnis scriba doctus in re-
gno celoz similis est homi-
ni patrifamilias: qui pferit

de thesauro suo noua et ve-
tera. **Tu autem. Lectio. v.**

Si p nouū et vetus quod
dicitur vtrūq; testa-
mentū accipimus abraham
doctū fuisse denegamus: quod
nouū et veteris testamēti et si
facta nouit: minime vba nū-
ciauit. **M**oysen quoque docto-
patrifamilias cōparare nō
possumus: qui et si testamen-
tū vetus docuit: nouū tamen
dicta nō prouulit. Sed in co-
quod veritas dicit omnis scri-
ba doctus in regno celoz
similis est homini patrifam-
ilias itelligi valet: quia nō
de his qui fuerūt sed de his
qui esse in ecclesia poterant
loquebatur: qui tunc noua et
vetera proferūt: cū vtrūq;
testamenti predicamēta vo-
cibus et moribus loquunt.
Tu autem do. Lectio. vi.

Quod tamen intelligi
et aliter potest. **A**e-
tustum quippe humano ge-
neri fuit ad inferni claustra
descendere: p peccatis suis
eterna supplicia tolerare:
cui per mediatozis aduent-
tum nouū aliquid accessit:
vt si hic recte studeat viuere
celoz regna valeat pene-
trare: et homo in terra edi-
tus a corruptibili vita mor-

riatur in celo collocandus.
Et vetus itaq; est vt pro cul-
pa humanum genus i eter-
na pena intereat: et vt nouus
ouerfus in regno viuat. *L. vii.*

Quod ergo in cōclusio-
ne locutionis sue dñs
subdidit: hoc est vtiq; quod
premisit. Prius enim de re-
gni similitudine thesaurum
inuentum ac bonam marga-
ritam protulit/ postmodum
vero inferni penas de ma-
lorum cōbustione narrauit:
atq; in conclusionē subiūgit/
ideo doctus scriba in regno
celorum similis est homini
patrifamilias proferēti de
thesauro suo noua et vetera:
ac si aperte diceretur. Ille ī
sancta ecclesia doctus pre-
dicator est: qui et noua scit
proferre de suauitate regni:
et vetusta dicere de terrore
supplicij: vt vel pene terre-
ant/ quos premia non inui-
tant. Tu autē. *Lectio. viii.*

Ad diat de regno qđ
amet/ audiat vnusq; sē-
q; de supplicio quod time-
at: vt torpentem animū et
terre vehementer inherētē
si amor ad regnum non tra-
hit: vel timor minetur. *Ec-
ce enim de gehēne expressi-
one dicitur. Ibi erit fletus et*

fridor dentū. Sed qđ pre-
sentia gaudia sequuntur p-
petua lamenta / hic fratres
charissimi vanā letitias fugi-
te: si illic flere vel lugere for-
midat. Nemo etenim potest
hic gaudere cū hoc scloz il-
lic regnare cū dño. Tēpora-
lis itaq; letitie fluxa restrin-
gite: carnis voluptates edo-
mate. Quicqđ aīo ex presen-
ti seculo arridet: ex conside-
rationē eterni ignis amare-
scat. Quicqđ in mēte pueri-
liter hilarescit/ hoc discipli-
ne iuuenilis censura coerce-
at: vt dū spēte tēporalia su-
gitis/ eterna gaudia sine do-
lore capiat. *In. iij. noc.
de virginibus. Lectio sancti
euāgelij sūi marthe. c. xxv.*

In illo tpe: Di. ie. di. s.
parabolā hāc. Simi-
le est regnū celorum decem
virginibus: que accipientes
lampades suas experient ob-
uiam sponso et sponse. Et re-
liqua. *Homelia beati augu-
stini epi: de eadem lectione.*

Inter parabolās a dño dī-
ctas solet quērentes multū
exercere ista q̄ de decē virgi-
nibus posita est. Et mlti q̄-
dem hīnc multa senserunt q̄
nō sunt preter fidem: s; quo
modo partib; eius oib; con-

ueniat expositio: id elabora
dū est. **L**egi etiā i quadā
scriptura ex earuz genere q̄
apocriphe noianē: q̄ non sit
cōtra catholicā fidē: s; huic
loco mihi minus congruere
visa est: consideranti omnes
hui⁹ similitudinis ptes. De
qua tamen expositiōe nihil
temere audeo iudicare: ne
forte non ei⁹ inconuenientia
mihi angustia fecerit: si mea
tarditas in ea conuenientia
nō inuenerit. **Tu. Lectio. x.**

Quid autē mihi videat
de hoc loco nō absur
de posse recipi: quantū po
tero breuiter ⁊ diligēter ex
ponā. Interrogatus igitur
dñs noster iesus chistus a
discipulis suis de consum
matione seculi: inter multa
que locut⁹ est hoc quoq; di
xit. Tūc simile estimabitur
regnum celorum decem vir
ginibus: que acceperunt la
pades suas: et uenerunt ob
uiam sponso et sponse et ce
tera. **D**ecem itaq; virginū
q̄ quinque admittunt et quin
que excludūtur: bonorum ma
lorūq; discretionem signifi
cat. Quapropter si nomen
virginitatis honorabile: cur
receptis exclusisq; commu
ne est. **Tu aut. Lectio. xi.**

Deinde quid sibi uult
numerus in traq; par
te quinaris? Quicquid au
tem significet oleum miruz
videtur q̄ sapientes peten
tibus nō cōmunicant: cum ⁊
inuudere fas non sit eis que
ita perfecte sunt ut a sponso
recipiantur quo nomine nul
lo dubitante dñs noster ies⁹
chistus significatur: et mi
sericordes esse oporteat ad
prestandum ex eo quod has
bent prescribente illa senten
tia eiusdem domini dicētis
omni petēti te tribue. Quid
est autem quod possit dādo
nō sufficere utriusq;: Hęc ma
xime augent quęstionis dif
ficultatem: quāq; et cetera
diligenter cōsiderata ut oīa
in vnam rationē concurrāt:
nihilq; dicatur in vna parte
quod ipēdiat aliam: magna
cautio est adhibēda. **Lec. xi.**

Uident itaq; mihi q̄n
que uirgines significa
re quinque partitam sensuum
continentiā a carnis illece
bris. Cōtinēdus est enī anti
mi appetit⁹ a uoluptate ocu
lorū: a uoluptate aurium: a
uoluptate olfactendi: gustā
di: tangendi. Sed quia ista
cōtinētia partim corā deo
fit: ut illi placeatur interio

modo dicitur:
a bono p̄m
mana caput
ur sapient
et qu
utroq; tam
utroq; cōm
natio: sicut
gite q
ades autē
sum
us potantur
fū cōtinētia
sunt em. **L. u.**
te: eam hom
no acceperi
as: et ueneri
Intelligēdi
i nomine cō
gatur: nō em
ullam nō si
ntre obuiā.
Uost quatū
De L. u. noc
et emā: **Em**
Illo rpe
discipul
dñs. Simile
um decē uir
cipietes lam
erit obuiā
et reliqua. **L.**
Urgo. pa. **oc**
ep̄e nos fr
homo praua
nā: tūc mō
tatis: hodierna
tione: pel
bona: agis: cū

gandio cōsciēte: partim co-
rā hominibꝫ nō vt glōria hu-
mana capiatur/ quinqꝫ dicū-
tur sa piētes z quinqꝫ fatue:
vtręqꝫ tamen virgines quia
vtręqꝫ cōtinentia est: Quis
diuerso fomite gaudeat. Lā-
pades autē sunt que mani-
bus portantur: opa q̄ scđm
istā cōtinentiā fiunt. Dicitur
est autem. Luceāt opera ve-
stra coram hominibꝫ. Dēs
vero acceperūt lampades
suas: et venerūt obuiā spon-
so. Intelligēdū est ergo chu-
sti nomine cēseri de quibus
agitur: nō enim possunt qui
christiani nō sunt spōso xp̄o
venire obuiā. **Euāgelij req̄-
re post quatuor: loc. scđntes**
Itē i. iij. noc. de virginibus
ic. scđ. euāg. fm. mat. Ep. xxy
In illo tpe: Dixit iesꝫ
discipulꝫ suis parabo-
lā hāc. Simile est regnū ce-
lorum decē virginibus: que
accipiētes lampades suas
exierūt obuiā sponso et spō-
se. Et reliqua. **Homelia be-
ni grego. pa. de eadē lectiōe**
Sepe vos fies charissimi
ad moneo praua opa fugere
mūdi huiꝫ inq̄namēta deu-
tare: sꝫ hodierna scđi euāge-
lij lectione p̄pellor: dicere vt
bona q̄ agitꝫ cū magna cau-

tela timeatis: neꝫ hoc qđ a
vobꝫ rectuz geritꝫ fauor: aut
grā hūana req̄ratꝫ: ne appet-
titꝫ laudis subiepar: vt qđ so-
ris ostenditur intus a merce
de vacuet. **Ecce enī redē**
ptoris voce decē virgines z
oēs dicūtur virginē z tamē
intra ianuā beatitudinis nō
omnes sunt recepte: quia ea-
rū qđā dū de virginitate sua
fors glōriā expetūt: i vasis
suis oleū h̄re noluerūt. **Ex.**

Sed prius nobꝫ querē-
dū est quid sit celozū
regnū: aut cur decē virgini-
bus comparetur: que etiam
virgines prudētes et fatue
dicant. Dū enī celozum re-
gnū cōstet qꝫ reproborū nul-
lus ingreditur: etiaz fatuis
virginibus cur simile eē per-
hibetur. **Sed sciendū est**
qꝫ sepe in sacro eloqꝫ regnū
celozꝫ presentis tps eccle-
sia dicit: de quo in alio loco
dñs dicit. **Mittet filius ho-**
minis angelos suos: et collē-
gēt de regno eius oīa scan-
dala. Neqꝫ enī in illo regno
bitudinis in q̄ pax summa
est inueniri scādala poterūt
q̄ colligant. **Et ynde rursum**
dicit. **Qui ergo soluerit vnū**
de mādatis istis minimis: z
docuerit sic homines mini-

mus vocabitur in regno celo-
 zorum qui autem fecerit et do-
 cuerit: hic magnus vocabitur
 in regno celorum. **Lectio. xi.**

Mandatum quippe sol-
 uit et docet: quoniam hoc quod
 voce predicat: quod vivendo
 non implet. Sed ad regnum
 eterne beatitudinis pervenire
 non valet: qui non vult
 opere implere quod docet.
 Quomodo ergo in eo minus
 vocatur: qui ad hoc nullo
 modo intrare permittit.
 Quid itaque per hanc sententiam
 nisi presens ecclesia celorum
 regnum dicitur: In qua
 doctor qui mandatum sol-
 verit minus vocatur: quia
 cuius vita despicitur: restat
 ut predicatio contemnatur. In
 quinque autem corporis sensibus
 unusquisque subsistit: gemi-
 natus autem quinarium de-
 narium perficit. Et quia ex
 utroque sexu fidelium multi-
 tudo colligitur sancta eccle-
 sia decem virginibus similis de-
 nunciatur: in qua quia mali cum
 bonis et reprobi cum electis
 admixti sunt: recte filis vir-
 ginibus prudentibus et fatuis
 esse perhibetur. **Lectio. xii.**

Sunt namque plerique per-
 sentes quod ab exteriori appetitu
 se custodiunt et spe

ad interiora rapiunt: carne
 macerant et toto desiderio
 ad supernam patriam anhelant:
 eterna premia expectant pro
 laboribus suis laudes hu-
 manas recipere nolunt. Hi
 nimirum gloriam suam in ore ho-
 minum non ponunt: sed intra con-
 scientiam contemunt. Et sunt
 plerique qui corpus per absti-
 nentiam affligunt: sed de ipsa
 sua abstinentia humanos fa-
 vores expectant: doctrine in-
 ferunt: indigentibus multa lar-
 giunt. Sed fatue profecto sunt
 virgines: quia sola laudis transi-
 torie retributiones querunt.
 Unde et apte subdit. Quin-
 que fatue non sumferunt oleum
 secum: prudentes vero acce-
 perunt oleum in vasis suis
 cum lampadibus. **Lectio. xiii.**
In mattheum. Cap. xiii.

In illo tempore dixit Iesus
 discipulis suis parabola
 hanc. Sile est regnum
 celorum decem virginibus: que
 accipientes lampades suas
 exierunt obviam sponso et spo-
 se. Quinque autem ex eis erant
 fatue: et quinque prudentes.
 Sed quinque fatue acceptis
 lampadibus non sumferunt
 oleum secum: prudentes vero
 acceperunt oleum in vasis
 suis cum lampadibus. Ad horam

mel. bti greg. pape. de c. l.

autem faciente sponso: do-
 mitauerunt omnes et dor-
 mierunt. ¶ Hec autem no-
 cte clamor factus est ecce sponsus
 venit exite obviam ei. Tunc
 surrexerunt omnes virgines
 ille: et omauerunt lampades
 suas. Fatue autem sapienti-
 bus dixerunt. Date nobis de
 oleo vestro: quia lampades
 nostre extinguuntur. Respon-
 derunt prudetes dicentes. Ne
 forte non sufficiat nobis et vo-
 bis: ite potius aduidentes
 et emite vobis. Dum autem
 irent emere venit sponsus:
 et que parate erant intraue-
 runt cum eo ad nuptias: et clau-
 sa est ianua. Postquam vero
 veniunt et relique virgines
 dicentes. Domine domine ape-
 ri nobis. At ille respondens
 ait. Amen dico vobis: nescio
 vos. Vigilate itaque: quia ne-
 scitis diem neque horam. **¶ In**
tertio noc. Lectio sancti euā-
gelij. In Matth. Cap. xij.
In illo tempore dixit
 Iesus discipulis suis pa-
 rabolam hanc. Simile est re-
 gnum celorum thesauro abs-
 condito in agro: quem qui
 inuenit homo abscondit: et
 post gaudium illius vadit et ve-
 nit et emittit agrum illum. Et reliq. **¶**

Celorum regnum fratres charis-
 simi idcirco tenetis rebus
 simile dicitur: ut ex his que
 animus nouit: surgat ad in-
 cognita que non nouit: qua-
 tenus exemplum visibili se ad
 inuisibilia rapiat: et per ea
 que visu didicit quasi confri-
 catus scalescat: ut per hoc
 quod sit notum diligere: discat et
 incognita amare. **¶** Ecce enim
 celorum regnum thesauro abs-
 condito in agro comparatur
 quem qui inuenit homo abs-
 condit: et post gaudium illius
 vadit et emittit uniuersa que ha-
 bet: et emit agrum illum. **¶ c. l.**

Quia in re hoc quoque no-
 tandum est quod inuentus
 thesaurus abscondit ut fuerit
 quod studium celestis desiderij a
 malignis spiritibus custodire
 non sufficit: quod hoc ab humanis
 laudibus non abscondit. **¶** In
 presenti etenim vita quasi in via su-
 mus qua ad patriam pergitur
 maligni autem spiritus iter
 nostrum quasi quodam latrocultu
 obsident. Depredari ergo de-
 siderat: qui thesaurum in via
 publice portat. **¶ Lectio. xi.**

Hec autem dico non ut per-
 ximi opera nisi a novit-
 deant: cum scriptum sit videant
 opera vestra bona et gloriosi-

Comme

cēt patrē vestrū q̄ in celis ē:
sed vt per hoc quod for̄ agi-
mus/laudes exterius nō q̄-
ramus. Sic autē sit opus in
publico quaten⁹ intētio ma-
neat in occulto: vt et de bo-
no opere primis prebeam⁹
exēplū: z tamē per intentio-
nē qua soli deo placere que-
rimus/ semp optem⁹ secre-
tū. **T**hesaurus autē celeste ē
desideriū: ager vero in quo
thesaurus abscondit̄ discipli-
na studij celestis. **Q**uē pro-
fecto agrū venditis oīb⁹ cō-
parat̄ q̄ voluptatib⁹ carnis
renūciat: cūctasq; sua frena
desideria p̄ discipline cele-
stis custodiā calcāt: vt nihil
iā qd̄ caro blandit̄ libeat: ni-
hil qd̄ carnalē vitam truci-
dat spiritus perhorrescat.

Tu autem.

Lectio. x.

Rarum celeste regnū
negociatorū hōī simi-
le dicit̄: qui bonas margari-
tas q̄rit: s̄pnā p̄ciosam inue-
nit quaz videlicet inuentam
oiā vendens emit: qz q̄ cele-
stis vite dulcedinē inquātuz
possibilitas admittit: perfe-
cte cognouerit ea q̄ in terr̄
amauerat: cicta libēter de-
relinquit: in cōparatiōe ei⁹
vilescunt omnia: deserit ha-
bita: congregata dispergit:

inardescit in celestibus anti-
mus: nihil in terrenis libet̄
deforme conspicitur quicqd̄
de terrene rei placebat spe-
cie: quia solius p̄ciose mar-
garite claritas fulget i mē-
te. **D**e cuius dilectiōe recte
p̄ salomonem dicitur fortis
est sicut mors dilectiō: quia
videlicet sicut mors corpus
interimit: sic ab amore rerū
corporalium eterne vite cha-
ritas occidit. **N**ā quem per-
fecte absozbuert: ad terre-
na fors desideria velut in-
sensibilem reddit.

**Euāgelij
require post quattuor lectio-
nes sequentes. C. Itē in. iij.
noct. Lectio sancti euāge-
lij fm̄ Mattheum. Cap. xii.**

In illo tēpore? Dixit
Iesus discipulis suis
parabolā hanc. Simile est
regnum celozū thesauro abs-
condito in agro: quem quis
uenit homo abscondit: z pre-
gaudio illius vadit et vendit
vniuersa que habet: et emit
agrum illuz. **Et reliqua. Ex
commentario bti hieronymi
pb̄i de eadem lectione.**

Thesaurus iste in quo sunt
omnes thesauri sapientie et
scientie absconditi: aut vbi
videtur absconditū: aut san-

ete scripture i quibz e repo-
sita noticia saluatoris. Quis
cū quis in eis inuenerit de-
bet omnia emolumēta istius
seculi contēnere: vt illū pos-
sit hēre quē reperit. **¶** Quod
autem sequitur quem cum
inuenerit homo abscondit id
circo dicitur non quomodo
hoc de inuidia faciat: s; mo-
referuantis et nolentis per-
dere abscondit in corde suo:
quem pristinis pretulit fa-
cultatibus. **Lectio. r.**

Iterum simile est re-
gnum celorum homi-
ni negotiatori querenti bo-
nas margaritas. Inuenta au-
tem vna preciosa margari-
ta: abiit et vendidit oīa que
habuit et emit eā. Aliis ver-
bis id ipsum quod supra di-
cit. Bone margarite quas
querit insitor: lex et prophe-
te sunt. Audi marcion: audi
manichee. Bone margarite
sunt lex et prophete: et noti-
ciaveteris instrumenti. **¶** Unus
autem est preciosissimū mar-
garitarum: scientia saluatoris
et sacramentus passionis il-
lius: et resurrectionis archa-
nū: quod cum inuenerit ho-
mo negotiator similis pau-
lo apostolo omnia legis pro-
phetarūq; mysteria et obser-

uationes pristinas in quibz
ante inculpate vixerat qua-
si purgamenta contemnet: et
quiescitas vt chustū lucrifra-
ciat: non quo inuentio none
margarite: pdenatio sit vete-
rū margaritarum: sed quo
cōparatiōe eius omnia alia
gemma sit vilio. Tu autem
dñe misere nri. **Lectio. r.**

Iterum simile ē regnū
celorum sagenę misse
in mare et cetera: et impleto
vaticinio hieremie dicētis:
ecce ego mitto ad vos pesca-
tores multos. Postq; au-
dierunt petrus et andreas
iacobus et iohannes filij ze-
bedei sequimini me et faciā
vos pescatores hominū: cō-
texerunt sibi ex veteri et no-
uo testamēto sagenam euā-
gelicorum dogmatum: et mi-
serunt eam i mare huius se-
culi. **¶** Que profecto sagenā
vsq; hodie medijs fluctibus
tenditur captiens de falsis et
amaris gurgitibus quicquid
inciderit: id est et bonos ho-
mines et malos: et optimos
pesces et pessimos. Cum au-
tem venerit consummatio et
finitis mundi: dominus infra
manifestus differet: tūc sa-
gena extrahetur ad littus
tūc verum secernēdorum pe-

Cōmune trigū.

scum monstrabitur iudicium: et quasi in quodam quietissimo portu boni mittentur in vasa celestium mansionum: malos autem torrendos et exsiccandos gehenne flamma suscipiet. **Lectio. xii.**

Intellexistis hec oia? Dicunt ei. Etiam domine. Ad apostolos proprie sermo est et illis dicitur intellexistis hec: quos non vult tantum audiret populum? sed intelligere et magistros futuros. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patrifamilias: qui profert de thesauro suo noua et veta. Instructi erant apostoli scribe et notarii saluatoris qui verba illius et precepta signabant in tabulis cordis carnalibus signorum celestium sacramentis: et pollebant opibus patrifamilias efficientes de thesauro doctrinarum noua et vetera: ut quicquid in euangelio predicabant: legis et prophetarum vocibus comprobarent. Unde et sponsa dicit in cantico canticorum. Homo cuius veteribus frater uelis meus seruari tibi. **Sequentia sancti euangelij: secundum mattheum.** **Capitulum. xii.**

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo abscondit et pro gaudio illius vadit et vendit uersa non habet et emit agrum illum. Iterum simile est regnum celorum homini negotiatori: querenti bonas margaritas. Inuenta autem una preciosa margarita: abiit et vendidit oia que habuit et emit eam. Iterum simile est regnum celorum sagene misse in mare: et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleta esset educetes et secus litus sedentes elegerunt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione seculi. Eribunt angeli et separabunt malos de medio iustorum: et mittent eos in calidum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei. Etiam. Tunc ait illis. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patrifamilias: qui profert de thesauro suo: noua et vetera. **Amē.** **Sequitur comune plurimorum confessorum.**

Comune plurimorum confessorum fol. lv.

Est alcibi ppter patro-
anum plurimorum confessorum
festi occurrunt ad respas
an. Tollite iugum meum. vt
de aplos in sedis vel. **Cap.**

Et timet dñs re-
quirunt que be-
neplacita sunt
illi? et qui dili-
gunt illi: imple-
buntur legē ipsius. **R.** Sint
lumbi. **Requie de pffessore**
pōffice. rj. R. fo. xxvij. hy.
Sanctorum meritis. Ibi sunt
quos retinens. **Te summa**
deitas. **Requie ex hymno**
de martyribus. fo. lxvij. Ad
mge. an. Scimus qm dilige-
tibus deū oia cooperant in
bonū his q fm ppositū vo-
cati sunt sancti. **Oratio.**

Quoniam deus: vt ad meliorem
vitam sanctorum tuorum exem-
pla nos prouocent: quatenus
quorum solennia agimus: etiam
actus imitemur. Et fac: Per
dñm. **Inuitat.** Regem con-
fessorum dñm Venite adores-
mus. **Hy.** Deuota sanctorum
fides. In his paterna. **Te**
nunc redē pto: q̄s. **Requie**
ex hymno nocturnali aploz
fol. lxvij. In primo noc. an.
Secus decursus aquarum.
vt in comun mart. fol. vj.

R. Letamini **lectio.** Beati
sunt fui illi. **Requie de pffes-**
soze pōffice. fol. xxvij. R. s.
Isti sunt viri sc̄ti quos ele-
git dominus in charitate non
ficta/et dedit illis gloriam
sempiternam. Quorum doctri-
na fulget ecclesia vt sol et lu-
na. **R.** Sancti p fidem vice-
runt regna operati sunt iu-
stitiam adepti sunt reponul-
siones. **Quorum. R. ij.** Exul-
tabunt sancti in gloria. **Re-**
tabunt in cubilibus suis. R.
Epulentur et exultent in con-
spectu dei et delectentur in
letitia. **Letat. R. iij.** Redde-
dit deus mercedem laborum
sanctorum suorum. **Et dedu-**
xit illos in via mirabili. R.
Via iustorum recta facta est
et iter sanctorum preparatū
est. **Et dedu. R. iij.** Vos
estis sal terre/vos estis lux
mundi. Non potest ciuitas
abscondi supra montem posi-
ta. **R.** Videant opera vestra
bona et glorificent patrem ve-
strum qui est in celis. Non po-
test. **Gloria. Ad. C. In. ij. nos**
ctur. an. Sanctis qui in ter-
ra sunt eius mirificauit om-
nes voluntates meas inter
illos. **ps. xv.** Conserua. **fol.**
uy. an. Hec est generatio quę-
rentiam dominum querentium

faciē dei iacob. **Ps. xxiii.** Do-
mini est terra. **fo. vii. an.** Re-
tamini in domino et exulta-
te iusti. Et gl'amini omnes
recti corde. **Ps. xxxi.** Beati-
quorum. **fo. x. an.** Exultate
iusti i domino rectos decet
collaudatio. **Ps. xxxii.** Exul-
tate. **fo. xi. an.** Clamauerūt
iusti et dominus exaudiuit
eos. **Ps. xxxiii.** Benedicam.
fo. xi. an. Beati quos elegi-
sti dñe habitabunt in atrijs
tuis. **Ps. lxxii.** Te decet. **fo.**
xxi. v. 2. Iusti in perpetuum.
R. v. Propter testamētum
domini et leges paternas
perstiterunt sc̄i dei in amo-
re fraternitatis. Quia vn⁹
fuit semper spiritus in eis
vna fides. **¶** Memoria eorū
non derelinq̄tur et nomē eo-
rum in eternum erit. Quia.
R. vi. Iusti imperpetuus vi-
uent/ et apud dominum est
merces eorum/ et cogitatio
illorum apud altissimum.
Ideoq; accipient regnum
decoris de manu domini. **¶**
Deus enim temptauit illos
et inuenit eos dignos se.
Ideoq; **R. vii.** Corpora sā-
ctorū in pace sepulta sunt/
et nomina eorum uiuent In
generationem et generatio-
nem. **¶** Sapientiam eorum

narrant populi et nomina
eorum uiuēt. In ge. **R. viii.**
Iustos deducit dominus p̄
vias rectas/ et ostēdit illis
regnum dei ⁊ dedit illis sci-
entiam sanctorum honesta-
ute illos in laboribus. Et cō-
pleuit labores illorum. **¶**
Immortalis est enī memo-
ria illorum/ quia ⁊ apud de-
um nota est/ et apud homi-
nes. Et comple. **¶** In ter-
tio nocturno an. In celestis
bus regnis sanctorum ha-
bitatio est et in eternum re-
quies eorum alleluia. **Can-**
ticum. Vos sancti. **fo. lxxv.**
¶ Exultent. **Euangelium.**
Sint lumbi. **folio. xli. R. ix.**
Elegit eos dominus et ex-
cellos fecit illos statuit il-
lis testamentum eternū cir-
cūcincit eos zona iustitie.
Et induit eos corona gl'ie.
¶ Glorificauit illos in con-
spectu regum/ ⁊ ostendit il-
lis gloriam suā. Et in. **R. x.**
Magnificauit eos in cōspe-
ctu regū. Et dedit illis co-
ronam gl'ie. **¶** Statuit il-
lis testamentū sempiternū/
et b̄ificauit illos. Et. **R. xi.**
Amavit eos dominus ⁊ or-
nauit eos stola gl'ie iduit
eos. Et ad portas paradisi
coronauit eos. **¶** Induit

eos dominus lorica fidei et
armavit eos. Et ad. **Re. xii.**
Sint libri. **ut de coi cofes.**
pōri. fo. xxvii. C Ad lau. ā.
Corpora sanctorum in pace
sepulta sunt et vivunt non
na eorum in eternū. **ps. xcij.**
Dominus regnavit. **fo. xxxij.**

Ep. hy. 2. 8. et ofort i pumis
vel. 8. 3. bieve. Scti tui dñe
Vidicent te. **8. Gloriam re**
gni tui dicent et potentiam tuam
loquentur. **Re. Ad bñ.**

ān. Sapientiam sanctorum
narrant populi et laudem eorum
nunciat omnis ecclesia
C Ad. j. ā. Fulgebunt scti sicut
sol in regno patris eorum
C Ad. iii. ā. Iustorum anime
in manu dei sunt, et non
tanget illos tormētum malicie.
Ep. et ofort in pumis
vel. 8. Retamini. C Ad. vi.

ān. Sanctorum velut aquile
invenit renouabitur florebunt
ut lilium in conspectu domini.
Capitulum.
Qui timent dominum
preparabunt corda sua
et in conspectu illius san-
ctificabunt animas suas. **8.**
Iusti in perpetuum vivunt. **Or.**

Sanctorum confessorum
tuorum quos dominus
supplicatōe placatus est
et veniam nobis tribue et re-

media sempiterna concede
Et famur per dñm. **C Ad**
nonā ān. Non letitiae in taber-
naculis iustorum alia alia
aliam vel in eternum. **Cōm.**

Qui timent dñm custo-
diunt mandata illius et
patientiam habebunt usque
ad inspectionem illius. **8.**
Exultent iusti. **Oratio.**

Deus qui respicis ex nos-
tra infirmitate desicere
ad amorem tuum nos mi-
sericorditer per sanctorum tuorum ex-
empla restaura. Et fac per te.

C An. ii. vel. ān. Tollite iugum
meum. **cū reliquis regis de**
aplis. fo. ij. Cap. 3. Re. hy. 2. 8.
oro ut i lau. **Ad mand. ān.**
Reddidit deus mercedem labo-
rum sanctorum suorum et de-
duxit illos in viam mirabilem.

C Finis comune Estivale.

C Ante omnes horas. or.
Qui nos cum non essemus
de nihilo creasti; cum perissemus
in misericorditer redemisti
Rogo te per incommutabilem ma-
testatem tuam suscipe has lau-
des et orationes quas tibi nunc
et omni tempore dicturus
sum in illa unione charitatis
et dilectionis qua unigeniti-

Dedicatio ecclesie

Fo. lviij.

In dedicatione ecclesie. Ad primas vel. sup. pos. a.

Tu domine vntuer-
forum qui nullam
habes indigentiam
voluisti templum
tuum fieri in nobis: confer-
ua domum istam immacula-
tam in eternum domine. **An.**
Bndictus es in templo san-
cto glorie tue z laudabilis z
gloriosus / et super exaltatus
in secula. **a.** Presta domine
vt quisquis hoc templum be-
neficia petiturus ingredi-
tur cuncta se impetrasse le-
tetur. **An.** Fundamenta tem-
pli huius sapientia dei fun-
dauit i quo dnm celi collau-
dant angeli si irruent venti
z fluant flumina no possunt
ea mouere vnq: fundata eni
erant supra petram. **Capitulum. Apocalypsis. cxxi.**

Ad ciuitate sanctas
Hierusalem noua de-
scendent de celo: a deo pa-
rata sicut sponsam ornata
viro suo. Deo gr̄as. **Be-**
nedic dñe. **vt infra. xij. Hy.**
Urbs beata. **ex integro. fol.**
lrv. s. Hec est domus dñi
firmis edificata. **Be.** Bñ fun-
data est supra firmam petra:
Ad mat. an. D. q̄ metuen-
dus est loc' iste vere non est

hic aliud nisi domus dei et
porta celi. **Oratio.**

Deus q̄ nobis p singu-
los annos hui' sancti
templi tui cōsecrationis re-
paras die z sacris semp my-
sterijs resp̄ntas icolumes
exaudi preces ppli tui z pre-
sta: vt quisq̄s hoc tēpluz be-
neficia petitur' ingreditur
cuncta se impetrasse letet. Et
fa' per dñz. **Oratio. Exul-**
temus dño regi sumo. Qui
suū scificauit tabernaculū.
ps. Venite. hy. Angulare
fundamētū. **fol. lrv. cū. Hui-**
sequenti et ultimo. In. i. noct.
an. Dñs in templo cto suo
dñs i celo alla. **Oratio. In dño**
ps. iij. a. Tollite portas
p̄ncipes v̄ras et eleuamini
porte eternales. **ps. xxiiij.** Dñs
est tra. **fol. viij. an.** Er̄it mihi
dñs in deū z lapis iste voca-
bit dom' dei. **ps. xxv.** Iudica
me dñe qm̄ ego in inocētia.
f. viij. a. In tēplo dñi oēs vi-
cent gliaz. **ps. xxviii.** Afferte.
f. iij. a. Edificauit moyses al-
tare dño deo. **ps. xlv.** Deñr.
h. xvi. a. Nō ē hic aliud nisi do-
m' dei z porta celi. **ps. xlvij.**
Magn' dñs. **fo. xvi. s.** Dñe
dilexi decorē dom' tue. **ps. xlv.**
Et locū h̄itatiois glie tue z
rome. vel. be. p̄br. sup. eu. a.

R. i.

Et licebat. Fructus etiā arborū qui in domū dñi offerēbatur purissimi & exquisiti esse iudebant hoc est vitis oliueturris: myrrhe: vel factus: et ceteraz huiusmodi. **R.** Utda ne surgens iacob erigebat lapidē in titulum. Fundens oleū desup votū vouit dño **R.** Erit mihi dñs i deū & lapis iste vocabitur domus dei Fundens oleum desupervotum vouit domino. **L. cō. iij.**

Quidelicet cūcta spiritualiter intellecta & verā nostre fidei et operationis sinceritatem denunciāt. Domus nāq; vtraq; (vt diximus) vniuersalis ecclesie figurā p̄mōstrat. Neq; incōgruū q̄s arbitret q̄ duē sūt domus dñi i mysterio facte: cū vna domū xp̄i esse ecclesiam nullus fidelis ambigat

Que etenim domus sunt p̄ditate: ob significationē vtriusq; ppli in eādē fidē venturi: iudei videlicet & gētilis. Unde bene tabernaculum sola plebs hebreā p̄didit in eremo: tēpli autē structurā plebī id est aduene de genūb; quotquot i pplō israel tūc iueniri poterāt deuota fide p̄pleuerūt. **R.** Terribilis ē locus iste nō est hic aliud nisi

domus dei et porta celi. Vere etenim dñs est in loco isto et ego nesciebā. **R.** Lunc; eurgilasset iacob de somno ait. Vere. **¶ An. ij. noc. ā.** Udit iacob scalā sūmitas eius celos t̄agebat et descēdentes angelos et dixit vere locus iste sanctus est. **ps. lx.** Exaudi deus deprecationē. **fo. xxi. an.** Cū enigilasset iacob de somno ait vere dñs ē i loco isto. **p̄. lxxij.** Te decet hymn. **6a. xxi. ā.** Erexit iacob lapidē i titulū fundens oleū desup. **ps. lxxvij.** Quā dilecta. **fo. xxix. an.** Tēplum dñi sc̄tū est dei cultura ē dei edificatio est. **p̄. lxxxvj.** Fundamenta ei. **fo. xxx. ā.** Qui hitat i adiutorio altissimi i prectio ne dei celi p̄morabit. **ps. xc. Qui hitat i. f. xxxij. ā.** Bñdicta gl̄a dñi de loco sc̄o suo alla. **n. xxvij.** Dñs regnauit irascant. **f. xxxiij. v.** Bñ qui habitāt i domo tua dñe. **R.** In sc̄la sc̄loꝝ laudabūt te: **S**ed & rex po. **L. cō. v.** tentissim; t̄p̄u conductus a salomone cōmodat; artificibus et lignis gratatissime iuuit: quia nimirum ante incarnationē dominicā notus tantū in iudea natus: at postq̄ ille in ea qua natus

Dedicatio.

et passus est carne resuscita
tus a mortuis: et exaltatus est
super celos: deus: continuo
super omnem terram: nomen eius
gloria refulsit: orbisque uniuersus
ad edificationem domus
illius accepta ab eo promissio:
ne donorum celestium gaudens
accurrit. Quid ergo ipse conditor
redemptor: noster de
constructione sue domus que
nos sumus: in ea que nobis modo
recitata est lectione sancti
euangelij dicat: audiamus.
Non est arbor bona que facit
fructus malos: neque arbor ma
la faciens fructum bonum. **Res.**
Et que metuendus est locus iste
Aere non est hic aliud nisi do
mus dei et porta celi. **Sur**
gens mane iacob tulit lapi
dem et erexit in titulum fundens
oleum desuper dixit. **Ge. 28. 18.**
Bonas ergo arbores
et bonos harum fructus
in constructione sui templi
rex sapiens querit. At vero
male arboris que sit finis idez
alibi docet dicens. Omnis
arbor que non facit fructus
bonum excidetur: et in ignem mit
tetur. Arbores namque homines
fructus autem opera dicit ipsorum.
Vultis enim nosse qui sint ar
bores bone: qui ve male fru
ctus: Apostolus docet di
cens. Manifesta autem sunt
opa carnis: que sunt fornicatio/
inmundicia/luxuria/idolo
rum seruitus/beneficia/inimi
citate/contentiones/emulatio
nes/ire/rixae/dissentiones/be
refes/iudicie/homicidia/ebri
etates/comestationes/et his
similia. **Be**nedic dominus do
mum istam quam edificauit noi
tuo. Venientium in locum istum
exaudi preces in excelso fo
lio glorie tue. **Domu** tuam
domine decet sanctitudo in longitu
dine dierum. **Veni.** **2. cor. 11.**
Tres que tales fructus
faciunt ad eterni regis tem
plum pertineant: Subiungit
apostolus dicens. Que pre
dico vobis sicut dixi: quo
niam qui talia agunt regnum
dei non consequentur. Bone
quoque arboris fructus sub
sequenter enumerat aposto
lus cum ait. Fructus autem spiri
tus est: charitas/gaudium/
pax/patientia/loganimitas/
bonitas/benignitas/man
suetudo/spes/modestia/cont
nencia/castitas. De quibus
et alibi admonet dicens. Ut
filij lucis ambulate. Fructus
enim lucis est: in omni bonitate et
iustitia et veritate. Qui nimi
rum fructus cum arborum que

bus prodeunt et hic ad do-
mū fidei illic ad habitatio-
nē superne beatitudinis ve-
raciter pertinent. **B.** Domus
mea domus orationis voca-
bitur dicit dñs. In ea omnis
qui petit accepit / et q̄ querit
inuenit / pullanti aperiet. **V.**
Hæc est dom⁹ dñi firmē edi-
ficata: bñs fundata est supra
firmā petrā. In ea. **Lcō. viij**

Adiamus deniq; ar-
borē bonā de bonorū
fructuū p̄uētu letantē. Ego
aut̄ sicut oliua fructifera in
domo dei speravi in mīa dei
in eternū et in sc̄lm̄ sc̄li. Fru-
ctus qui p̄pe oliue lucidus ē
opus mie; et ideo iure in mīa
dei sperat in templo eterni-
tatis: qui in domo dei presen-
ti mie gratia resp̄l̄det. In-
re se talis ad tēpluz magni
regis p̄tinere p̄fidens / alibi
dicit. Et mīa tua subsequet̄
me: oibus diebus vite mee:
ut in habitez in domo dñi in
longitudine dierū. **R.** **Uis:**
ta q̄ dñe habitationē istā.
Et oēs infidias inimici ab
ea longe repelle. **V.** Bene-
dic dñe domū istā et oēs ha-
bitātes in illa. **Et. C. In. iij.**
noc. 3. In domū dñi letan-
tes ibim⁹. **Lcō. i.** Letat⁹ sus.
fo. xlvij. Nisi dominus edifi-

cauerit. **fo. xlvij.** Ecce nunc
benedicite. **fol. xlvij. V.** Fun-
data est dom⁹ dñi super ver-
ticem mōtū: **V.** Et exalta-
ta est super omnes colles:
Lc. ix. Lectio sancti euange-
lij **Secundū lucam. C. xij.**

In illo tēpore. Ingres-
sus ier⁹ pambulabat
hierico. Et ecce vir noie za-
cheus: et hic erat princeps
publicanorū: et ipse diues. Et
ref. **Ex. mētarario beati am-
broij epi. De ea dē lectione.**

3 acheus statura pusillus
hoc est nulla nobilitatis ige-
nite dignitate sublimis ex-
gu⁹ meritis sicut popul⁹ na-
tionū: audito domini salua-
tionis aduentu quē sui nō re-
ceperant: videre cupiebat.
Sed nemo facile iesū videt

Temo potest iesū videre
cōstitutus in terra. Et quia
non prophetas non regnuz
habebat: tanq̄ forma gra-
tie naturalis ascendit in si-
comorū vanitatē scilicet in-
deorū p̄terēs: errata quoq;
corrigēs superioris etatis:
et ideo iesum interioris do-
mus recepit hospitio. **R.**
Lapides preciosi omnes mu-
ri tui. Et turres hierusalem
gēmis edificabunt. **V.** Pla-
tee tue hierusalē sternētur

D. iij.

anno mudo. Et turres. *Eccl. x.*

Et bene ascendit in arborem ut arbor bona bonos fructus faceret: ac naturali scilicet oleastro et contra naturam insertus in bona oliua: fructum possit legis a ferre. Huius enim sancta: rami inutiles. Quorum infructuosam gloriam plebs gentium fide resurrectiois quasi quasi ad corporis elevationem transcendit. **E**t ecce vir nomine zacheus. zacheus in sicomoro: cecus in via. Quorum alterum dominus miseratus expectat: alterum mansionis sue claritate nobilitat. Alterum sanaturus interrogat: apud alterum se non inuitatus inuitat. Sciebat enim vberem hospitii sui esse mercedem. Sed tamen et si nondum voce inuitantis audierat: affectum audierat. **Tu domine vniuersorum qui nullam habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis. Conserua domum istam immaculatam in eternum domine. Tu elegisti domum istam domine ad inuocandum nomen tuum in ea / ut esset domus orationis populo tuo. Conser. *Leccio. vi.***

Arru ne cecum illum tanquam fastidiosum pauperum

cito reliquisse videamur: et transisse ad diuites: expectemus eum: quia expectant et dominus. Interrogemus eum: quia interrogauit et christus. Hos interrogemus quia ne scimus: ille quia uouerat. Hos interrogemus ut sciamus: unde curatus sit alie interrogauit ut in uo plures disceremus: unde dominus videre mereamur. Interrogauit enim: ut crederem: nisi presentem non posse sanari. Et confestim inquit uidit: et sequebatur illum magnificans deum: et pambulabat hierico. Alter enim non uideret: nisi sequeretur christum: nisi dominum predicaret: nisi seculum preteriret. **U**adi ciuitatem sanctam hierusalem nouam descedere de celo a deo paratam et audiri uocem magnam de throno dicentem ecce tabernaculum dei est cum hominibus. Et habitabit cum eis. **E**t ipsi populi eius erunt et ipse deus cum eis erit eorum deus. *Et. Leccio. xli.*

Quam diuitibus quos volumus enim offendere diuites: quia volumus si fieri potest sanare omnes: ne in ca meli comparatione prestricti in zacheco citius quam oportuit

derelictissime habeant commotionis offensam. Discant non in facultatibus crimē haberi: sed in his qui uti nesciunt facultatibus. Nam diuitie ut impedimēta improbis: ita bonis sunt adiuuēta virtutis. Diues certe zachaeus electus a christo sed dimidiū bonorum suorum pauperibus largiēdo / reddēdo etiā in quadruplū q̄ fraude sustulerat alteri: nisi non factus est nec habet gratiā liberalitas si iniuria p̄senerat: quia non spolia sed bona trahit: uberiorē mercedē q̄ contulerat accepit. Et bene p̄nceps inducitur publicanorū. Quis enim de se desperet: quādo et iste puenit: cui sensus ex fraude? Et ipse inquit diues: ut scias non oēs diuites auaros.

R. Būdic dñe domū istam et oēs habitātes in illa sitq̄ in ea sanitas hūilitas sc̄titas castitas viri⁹ victoria fides spes / et charitas benignitas temperātia / patientia spūalis disciplina / et obedientia. Per infinita secula. * Conserua dñe in ea timentes te pusillos cuz malob⁹. Per.

Sequē. s. euā. f. 5. lu. 19. 11.

In illo tpe. Ingressus Iesus perambulabat

hierico. Et ecce vir nomine zachaeus: et hic erat p̄nceps publicanorū: et ipse diues. Et querebat videre Iesum quē esset: et non poterat p̄turbare quia statura pusill⁹ erat. Et p̄currēs ascēdit in arbore sicomoriū: ut videret illum: quia inde erat transitur⁹. Et cū venisset ad locū suscipiens Iesus vidit illum: et dixit ad eū. zachae festinās descēde: quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descēdit: et excepit illum gaudens. Et cū viderent oēs murmurabant dicētes: quod ad hominē peccatorē dixerit. Strans autē zachaeus: dixit ad dñm. Ecce dimidiū bonorū meorū doxime do pauperib⁹: et si quid aliq̄ defraudauit: reddo quadruplū. Attē Iesus ad eū. Quia hodie salus domui huic facta est: eo quod et ipse filius sit abrahe. Venit enim filius hominū querere et saluū facere: quod perierat. Amē. **Cap. 19. 11.** Domū tuā domine decet sanctitudo in logitidine dierū. **Ps. 121.** Domin⁹ regnauit. **fo. 19. 11. Cap. 6. 2.** ofo ut in p̄mis ves. **8. 2.** Lapides preciosi. Oēs muniti tui. **7.** Et turres hierusa-

Dedicatio ecclesie.

lem gemmis edificabuntur. **Omnes. hy.** Hoc in tēplo. **fol. lxx. Ad bñ. an.** Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum voluit dño vere locus iste sanctus est: et ego nesciebā. **Ad primam an.** Domus mea domus orationis vocabitur.

Ad. iii. a. Hec est domus dñi firmiter edificata bñsū data est supra firmā petras. **Capit. et ofort. in. i. vel. 8.** Domine dilexi. **Ad. vi. a.** Benefundata est domus dñi supra firmam petram. **Capitulum. Apocalypsis. xxi.**

Ad dñi vocē magnas de throno dicēte: ecce tabernaculū dei cum habitibus et habitabit cum eis: et ipse sit in eis: et ipse deus cum eis erit eorum deus. **Beati qui habitant in deo. Oratio.**

Quesumus ope deus: ut in hoc loco nos tuo dedicatio cunctis petentibus aures tue pietatis accommodes. Et famus: per dñm.

Ad. ii. a. Lapides pretiosi oes murus tui et turres hierusalem gemis edificabuntur. **Ep. ii. Ad corinthios. vi.**

Ubi secessit templum dei sicut dicit dominus:

quoniam in habitabo in illis et inambulabo: et ero illorum deus: et ipsi erunt mihi populus.

Fundata est domus. Oratio.

Omnipotens sempiternus deus: effunde super hunc locum gratiam tuam: et omnibus hic te invocantibus auribus tuis munus impende. Et factus per do. **In se. des. vel. super pos. servatur. pte. quattuor. ac. de. ij. noc. Ep. Be. hy. 8. et o. vs. in lau. Ad. m. a. et achee festinas descende: quod hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinas descendit: et suscepit illum gaudens in domum suam hodie huic domus salus deo facta est. **Nota si dedicatio ecclesie alicubi tempore paschali evenerit pro inuita totius et ante ad noct. laud. et hora et super pos. ad vitas. vel. servatur. alla. ut de scris. tpe. pasche. k. occurrētib. Ad. m. q. in primis vesperis: et ad benedictus ante. additur unum alla. in fine. Sistr. et singulis. Beis. magnis. Beis. vero. brenib. adduntur duo alla. in fine.****

CSJAJS